

Para VISIE.

ZICHT OP DE NIEUWE TIJD

Juni 2022 | Jaargang 37

Interview
Erich von Däniken

Psychologie
'Ufo's komen
van binnenuit'

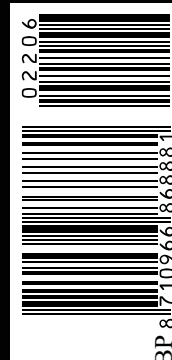
Roswell
Het echte verhaal

Codependency
Heel je innerlijke kind

Regressie
Voor elk gedrag
een verklaring

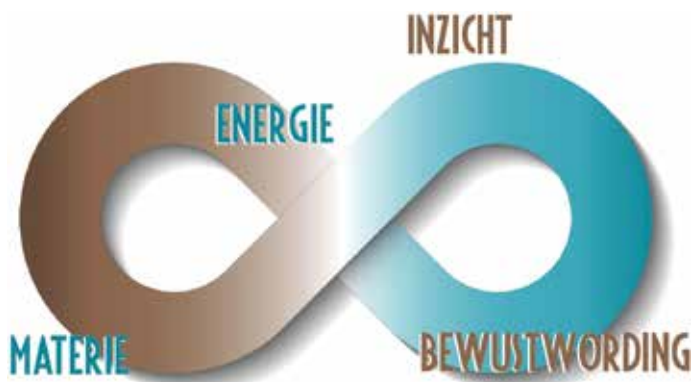

Special 75 jaar
UFO's & aliens

BP 8 1710966186888

Bewustzijn is de sleutel tot transformatie

Persoonlijke ontwikkeling

Lezing Ik Ben Jou Ook.
Coach the Coach training -
Flow in de (eigen) praktijk.
Masterclass Persoonlijk leiderschap
Indiv. sessie Bewustzijn en heling.

Natuur

Unieke collectie Edelstenen en kristallen.
Gen Z - kristallen voor kinderen.
Kristallen voor deze tijd.
Relatiegeschenken, huwelijksgeschenken.
Workshop De Kracht van Kristallen

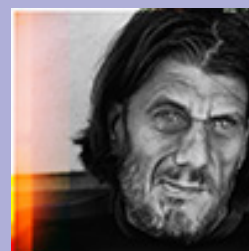

www.signedbynature.nl

MAGIC SOUL TRIP

Card Reading
Read Like A Devil
Online Sessies
Beurzen
Events

Alex Pauwels
info@alex-pauwels.com
www.alex-pauwels.com

Rode oortjes

Als kind las in zijn boeken met rode oortjes. Voor mij geen Arendsoog, Kameleon of Kuifje... Nee, Erich von Däniken was mijn jeugdheld! Zijn wereldwijde bestseller *Chariots of the Gods?* verscheen voor het eerst in 1968, in een tijd dat de wereld er heel anders uitzag dan nu. De Vietnamoorlog was in volle gang, Martin Luther King en Bobby Kennedy werden vermoord en studenten relden in Parijs en bezetten het Maagdenhuis in Amsterdam. *Hippies ruled the world!* Zó lang geleden is dat. Maar de oude meester, 87 inmiddels, is zijn streken nog altijd niet verleerd. Ruim een halve eeuw na de oerknal van *Waren de goden kosmonauten?*, zoals *Chariots* in het Nederlands vertaald werd, schrijft en onderzoekt hij nog steeds. Misschien is hij wat reflectiever geworden - zijn nieuwe (45e!) boek zal nota bene gaan over de zin van het leven - maar de door mensen als goden aanbeden buitenaardse bezoekers zijn nooit ver weg, zo blijkt uit het interview dat wij onlangs met hem hadden: "Buitenaardse wezens ontwierpen ons naar hun evenbeeld met als doel het leven verder door de kosmos heen te verspreiden. Dát is onze lotsbestemming."

Zijn de ideeën van Von Däniken inmiddels achterhaald? Allerm minst! Ze zijn populairder dan ooit, getuige bijvoorbeeld de langlopende *Ancient Aliens* serie. Wij van ParaVisie Magazine konden én wilden bij de redactionele invulling van de special naar aanleiding van 75 jaar UFO's en aliens dan ook niet om hem heen. Het interview dat we hem mochten afnemen, tref je in dit nummer aan vanaf pagina 6. Oh en zijn laatste boek, dat in het Nederlands vertaald werd en uitgegeven door *Edicola Publishing*, krijg je gratis bij afsluiting van een abonnement. Kijk snel op pagina 10!

Niels Brummelman | *Opmerkingen, tips of anderszins? Mail me: niels@edicola.nl*

INHOUD

5

SPECIAL UFO's & Aliens

- 6 Interview
Erich von Däniken

- 11 George Adamski:
visionair of kermisklant?
18 Wat gebeurde er
écht in Roswell?

- 22 'Occultisten & militairen
achter de ufo's'

- 28 Ufologen op de
psychologische toer

- 33 Ufo's en geheime
technologie

- 42 Ben jij wel een mens?

- 49 Baarde Monique een
hybride kindje?

PARANORMAAL & SPIRITUEEL

- 52 'Regressie kan veel leed
voorkomen'

- 58 Helen van codependency

COLUMNS & RUBRIEKEN

- 38 Boekrecensies

- 50 Healer Robert:
'De vergeten realiteit'

- 62 Coach Ellen:
'Regisseur van
je eigen leven'

- 64 Maandhoroscoop

- 66 Colofon & binnenkort

Kijk op pagina 10!

Kies je boek bij
een abonnement

Unieke UFO-research door Gerard Aartsen

op basis van oorspronkelijke contacteerverslagen, wijsheidsleringen en wetenschap

Prioriteiten voor een planetaire transformatie laat zien dat de verslagen over contacten met vliegende schotels uit de jaren 50 vooral gaan over de crises die ons nu treffen, en welke oplossingen de Ruimtebroeders al sinds die tijd hebben voorgesteld. Dit bijzonder toegankelijke boek geeft vele antwoorden en laat de lezer met slechts één vraag achter: 'Hoe hebben we dit over het hoofd kunnen zien?'

ISBN: 9789463280631 – 220 blz. – €22,50

UFO's en de Ruimtemensen: Hier om te helpen onthult de geduldige en aanhoudende inspanningen van de ruimtebezoekers om contact te leggen met de aardse mensheid. Tegelijk toont het de ware reden voor hun aanwezigheid: de mensheid in deze historische overgangperiode bij te staan door ons te laten delen in hun wijsheid en technologie.

ISBN: 9789462031173 – 216 blz. – €17,95

Opleiding tot
Holistisch
Therapeut
in 2 jaar

Word Holistisch Therapeut!

Wil jij ook vanuit je hart mensen met een hulpvraag ondersteunen? Stress de baas zijn? Vol liefde en vertrouwen leven en andere mensen hier ook bij helpen?

Zet je hooggevoeligheid in als kracht en leer hoe je je intuïtie kunt gebruiken.

Schrijf je in voor de tweejarige opleiding op hbo-niveau tot Holistisch Therapeut!

www.zoma-opleidingen.nl

Astropoort

vertrouwenspartner voor inzicht, antwoord en advies

astropoort online

Paragnosten, Mediums, Coaches, Relatie therapeuten
www.astropoort-online.nl - www.astropoort.com

TEL 0909-0506 BE 0907-07383
NL 90 cpm (Credits 90 cpm) BE 150 cpm (Credits 100 cpm)

UFO'S PIONIEREN VAN EEN

WETENSCHAPPELIJKE WISSELSCHAP
GERARD AARTSEN

Erich VON DANIKEN

VUUR UIT DE HEMEL

Collaboraties en hun sporen op aarde

Kijk op pagina 10!

Kies je boek...
Bij een abonnement!

75 jaar UFO's & aliens

Op 24 juni is het precies 75 jaar geleden dat de Amerikaanse zakenman Kenneth Arnold vanuit zijn sportvliegtuigje in de staat Washington negen objecten over de bergen van Mount Rainier zag vliegen wiens vliegmanoeuvres hij beschreef als 'schotels die over het water ketsen'. Het iconische beeld van de vliegende schotel was geboren! Later kwamen daar nog andere iconische beelden bij, zoals dat van de grijze alien met de grote zwarte ogen. Niet meer weg te denken uit de populaire cultuur van tegenwoordig.

Máár... Zijn we na 75 jaar werkelijk wat wijzer geworden over de oorsprong van de Unidentified Flying Objects (UFO's), zoals ze vanaf de jaren zestig steeds vaker genoemd werden (tegenwoordig lijkt de term Unidentified Aerial Phenomena ofwel UAP in zwang)? Worden we wérkelijk bezocht door buitenaardse wezens? Of ligt een aardse verklaring meer voor de hand? In deze special verkennen we diverse aspecten van het ufofenomeen. Van de *contactees* uit de jaren vijftig tot de mensen die beweren door aliens ontvoerd te worden, van de vermeende crash bij Roswell tot ufo's die uit ons eigen binnenste lijken te komen, van *ancient aliens* tot Nazi-ufo's die door de tijd reizen... Het komt allemaal voorbij. Dus: riemen vast, raketmotoren aan en lift off!

Levende legende Erich von Däniken:

‘Wij worden geobserveerd’

Het is maar liefst 54 jaar geleden dat de Zwitserse auteur Erich von Däniken een sensatie veroorzaakte met zijn boek *Chariots of the Gods?* (in het Nederlands vertaald als: *Waren de*

Goden kosmonauten?). En nog altijd is de oude baas, 87 inmiddels, het niet verleerd: onlangs verscheen zijn 44^e boek (!) in een Nederlandse vertaling: *Vuur uit de Hemel*. Daarin bewijzen voor oeroude atoomoorlogen tussen de 'goden' en de sporen daarvan op onze eigen aarde. Griezellig actueel, nu een grote aardse atoommacht in oorlog verkeert. Mogen we hoop op buitenaardse interventie koesteren wanneer het echt uit de hand dreigt te lopen? Von Däniken vreest van niet: "Zoals wij naar mieren kijken, zo zien zij ons."

TEKST: NIELS BRUMMELMAN

We spreken de legendarische Erich von Däniken, die eigenhandig het concept van *ancient aliens* populariseerde, op de dag vóór zijn 87^e verjaardag. Hij oogt opvallend jong en komt levenslustig over. Ook het skypen, toch een relatief modern medium, gaat hem prima af. Het resulteert in een ontspannen maar ook boeiend gesprek, waaruit blijkt dat Von Däniken, óók op zijn 87^e, nog voldoende te vertellen heeft en nog niets aan relevantie heeft ingeboet.

Geachte heer Von Däniken, morgen wordt u 87. Gefeliciteerd alvast! Sinds de jaren vijftig van de vorige eeuw verdiept u zich al in het thema van buitenaards leven. En nog altijd bent u niet klaar met het onderzoek en uw schrijverij. Bent u het werk nooit zat?

Von Däniken: "Zeker niet! Ondanks mijn leeftijd voel ik me gezond en, dat is het belangrijkste, werkt mijn brein nog prima. De goden zijn me gunstig gezind!"

Maar stoort het gebrek aan erkenning voor uw werk vanuit de wetenschappelijke hoek u dan niet?

Von Däniken: "Nee, sterker: ik begrijp het wel. De meeste wetenschappers, die over het algemeen tamelijk briljant

SPECIAL UFO's & Aliens

zijn op hun eigen expertisegebied, zijn gewoon niet geïnteresseerd in het onderwerp en daarom niet geïnformeerd. Was men dat wel, dan zou men als een blad aan een boom zijn of haar opinie over het onderwerp veranderen. Maar er zijn wel degelijk reguliere wetenschappers die aanhanger zijn van de theorie van buitenaards bezoek aan de aarde. Toegegeven, het is een kleine minderheid, maar ze zijn er wel."

Uw laatste boek - 'Vuur uit de Hemel' - eindigt met de constatering dat de publieke opinie langzamerhand aan het veranderen is ten faveure van uw theorieën. Vanwaar dat optimisme?

Von Däniken: "Ik geloof dat de mensheid zijn toekomst tegemoet groeit, vooral technologisch gezien. Vroeg of laat, mijn inschatting is: binnen tien jaar, zullen we contactleggen met buitenaardse intelligenties. Ik ben er zeker van dat zij al lang hier zijn, dat we onder observatie staan, maar zich niet of zo min mogelijk openlijk tonen uit respect en uit angst ons te choqueren."

Wat ziet u, terugkijkend op uw imposante carrière, als uw voornaamste prestatie?

Von Däniken: "Het idee dat de aarde bezocht is door buitenaardse wezens kan ik niet claimen. Dat bestond al langer toen mijn eerste boek verscheen, bijvoorbeeld in de sciencefiction. Maar ik was wel de eerste die dergelijke ideeën serieus nam en als werkhypothese voor verder onderzoek ging gebruiken. Om de hypothese van buitenaards bezoek te bewijzen, ben ik op zoek gegaan naar bewijsstukken. En die heb ik gevonden. Honderden, zo niet duizenden. Allemaal neergelegd in mijn 44 boeken. Over nalatenschap gesproken."

U heeft in de loop der jaren inderdaad een karrenvracht aan bewijs gepresenteerd. Als u er één mag noemen, wat is dan uw sterkste bewijsstuk? Uw meest overtuigende pièce de résistance?

Von Däniken: "Ik wil er graag twee noemen, aangezien we onderscheid dienen te maken tussen fysiek en tekstueel bewijs. Wat die tweede categorie betreft: duizenden jaren geleden waren de aliens hier. Ze namen twee tot drie jongens mee in hun ruimteschepen en leerden hen spreken en schrijven. Deze jongens, inmiddels mannen geworden, keerden terug naar de aarde en schreven hier op wat ze daar geleerd hadden. Eén van die jongens was Henoeh. Hem kennen we uit de Bijbel, waarin geschreven staat dat hij als eerste mens 'met lichaam en al' van de aarde verdween."

'Mijn inschatting is dat we binnen tien jaar openlijk in contact staan met buitenaardse wezens'

Graftombe van Pakal

“Waren mijn ideeën een halve eeuw terug nog onacceptabel, tegenwoordig zijn ze bijna mainstream”

Henoch schreef een boek dat later in een oeroude koptische kloosterbibliotheek in Ethiopië is teruggevonden. Daarin beschrijft hij de aan hem verstrekte informatie, bijvoorbeeld over de maanfasen. Wetenschappelijk verifieerbare informatie, gegeven aan een lid van het mensenras in de steentijd. Absoluut bewijs, want dergelijk specifiek materiaal was toen nog niet bekend. Voor een optisch bewijsstuk reis ik graag met jullie af naar de oude Maya-stad Palenque in Mexico. In de ‘Tempel der Inscripties’, of eigenlijk diep daaronder, trof men het graf aan van Pakal (605-683), de een-na-laatste Maya-heerser van Paleque. Het gaat om de deksteen op zijn graf. Daarop zien we een man die met zijn handen instrumenten bediend, met zijn voet een pedaal indrukt en met zijn neus door een soort tube lijkt te ademen. Onderaan het tafereel zijn vlammen te zien. Als je het mij vraagt is dit onmiskenbaar een oude afbeelding van een kosmonaut in een raket. Natuurlijk ken ik de archeologische verklaringen, die spreken van vruchtbaarheids- en oogstsymboliek. Maar nieuw onderzoek wijst in een heel andere richting; die van de kosmos.”

Over optisch bewijs gesproken... Hoe duidt u de recente openheid van de Amerikaanse luchtmacht aangaande de ufo-thematiek?

Von Däniken: “Ik zou zeggen: dat werd tijd! Aan de andere kant: lang was ik zelf scepticus als het ging om ufo’s en al helemaal wat die zogenaamde ontvoeringen betreft. Er ging teveel onzin rond en zaken die niet bewezen kon-

den worden. En dat is voor mij fundamenteel: kan ik het bewijzen? Maar gaandeweg leerde ik steeds meer mensen kennen die me eerstehands verhalen vertelden. Sommigen van hen hadden niet alleen ufo’s gezien, maar beweerden zelfs ontvoerd te zijn geweest. En konden dat, als bewijskrachtige klap op de spreekwoordelijke vuurpijl, aantonen middels uit hun lichaam geëxtraheerde implantaten. Daarnaast leerde ik John Mack, de Amerikaanse psychiater en hoogleraar aan de ‘Harvard Medical School’, kennen. Ook hij begon als scepticus, totdat zijn cliënten hem over die ontvoeringen begonnen te vertellen en hij langzamerhand tot de rotsvaste overtuiging kwam dat het daarbij niet om fantasieën, hallucinaties of waandenkbeelden ging, maar om levensechte realiteit. En als tegenwoordig iemand als Paul Hellyer, de ex-minister van defensie van Canada, de buitenaardse aanwezigheid op aarde bevestigt en iemand als Haim Eshed, het ex-hoofd van het ruimteprogramma van Israël, stelt dat er ondertussen al contact is... Wie ben ik dan om nog betweterig te ontkennen?”

Maar waarom toch dat stilzwijgen? Waarom al die geheimzinnigheid? Waarom niet gewoon aankondigen, als men dat al weet, dat buitenaards leven bestaat?

Von Däniken: “De mensheid is er nog niet aan toe. Misschien de gemiddelde westerling wel, maar denk eens aan de Arabische wereld. Het idee dat Mohammed met aliens sprak in plaats van met God... Of de Joden, die zullen moeten accepteren dat het niet God was die boven de

berg afdaalde in rook en vuur, maar een stel buitenaardse wezens... Dat zal daar niet goed vallen, vermoed ik.”

Als die goden van weleer ons nooit verlaten hebben en we nog altijd onder observatie staan, zullen ze dan ingrijpen wanneer het hier op aarde echt uit de hand loopt? Bijvoorbeeld in het geval van de dreiging van een atoomoorlog?

Von Däniken: “Ik help het je hopen, maar ik denk het niet. Zij kijken naar ons, zoals wij naar mieren kijken. Zo bestuderen ze ons. Wij stoppen ook geen oorlogen tussen mierkoloniën. Niet onze zaak, niet onze levens. Aan de andere kant is er bewijs dat ufo's zich regelmatig boven nucleaire installaties hebben vertoond en zich zelfs bemoeid hebben met al dan niet geslaagde raketlanceringen. Dus wie weet is er toch hoop...”

In uw laatste boek bespreekt u de vondst van circa 1700 jaar oude mummies in Peru, met maar drie vingers, drie tenen en uitzonderlijk lange schedels. Eén van de mummies heeft zelfs een geïmplanteerde metalen plaat in het lichaam, een ander lijkt eitjes in de buik te hebben. Diverse wetenschappelijke onderzoekscentra en universiteiten zijn tot de conclusie gekomen dat ze niet menselijk zijn. Hoe komt het dat zoiets geen wereldwijde schokgolf veroorzaakt?

Von Däniken: “In het Duits hebben we daar een mooi woord voor: zeitgeist. Deze bepaalt wat gedurende een bepaald tijdperk aanvaardbaar en gangbaar is. Wat de consensus is, het paradigma. Alles wat daarvan afwijkt, valt zogezegd buiten de boot. En dat gaat ver. Stel dat de paus op een avond bezocht wordt door buitenaardse wezens en de volgende morgen hun boodschap aan de wereld wil mededelen. Zijn kardinalen zouden hem daar absoluut van weerhouden, uit angst voor hoon, spot en gezagsverlies. Niemand kan het winnen van de zeitgeist, zelfs de paus niet. Want wat volgens het paradigma niet waar kan zijn, móet wel onzin zijn. Maar de tijdgeest is aan het kantelen. Waren mijn ideeën een halve eeuw terug nog exotisch en voor het gros der mensheid ‘onacceptabel’, tegenwoordig zijn ze bijna mainstream. Denk maar eens aan het megasucces van de langlopende serie *Ancient Aliens* op de televisiezender *History*. Het publiek is vaak al verder dan de wetenschap en het journaal. Ik begrijp dat wel: mij maakt het niet uit als ik uitgelachen wordt, maar voor een wetenschapper of journalist kan het carrière-technisch desastreus zijn.”

U lijkt wel voor eeuwig door te gaan. Wat zijn huidige projecten waaraan u werkt?

Von Däniken: “Momenteel schrijf ik mijn 45e boek. Het zal een heel ander thema hebben dan mensen van mij gewend zijn. Dit keer geen ruïnes of oude geschriften, maar de vraag waarom wij mensen eigenlijk hier op aarde zijn. Meer een filosofisch boek over het leven zelf dus. Tipje van de sluier: buitenaardse wezens ontwierpen ons naar hun evenbeeld met als doel het leven verder door de kosmos heen te verspreiden. Dát is ons doel, onze lotsbestemming.”

Heeft u, tot slot, nog een boodschap voor de Nederlandse lezer van uw werk?

Von Däniken: “Blijf ruimdenkend en sta open voor nieuwe, afwijkende ideeën. Respecteer ondertussen ook de reguliere wetenschap en de religie. Lang niet alles wat vanuit die hoek komt, is slecht of verkeerd. Integendeel. Maar onthoud vooral: alles is mogelijk. En geniet van het menszijn, want het is simpelweg sensationeel om in het hier en nu op Aarde te leven.”

En dan sluit hij af in onvervalst Nederlands: “Tot ziens!” •

Vuur uit de Hemel

In zijn nieuwste boek (uitgeverij Edicola, ISBN 9789493201095) onderzoekt Von Däniken oude geschriften uit India, Siberië, Tahiti en vele andere gebieden in de wereld waarin over hemelse veldslagen wordt verteld. Tijdens deze gevechten werden onvoorstelbaar krachtige wapens gebruikt die een hele planeet

konden vernietigen. De geschriften schilderen een gruwelijk beeld van de effecten van deze gevechten en spreken over vuur dat jarenlang uit de lucht neerdaalde. De mensen uit die tijd probeerden een veilig heenkomen te zoeken in ondergrondse dorpen en steden. Nieuwsgierig? **Neem nu een abonnement op ParaVisie Magazine en ontvang dit boek gratis thuis. Kijk snel op pagina 10!**

‘Paul Hellyer, de Canadese ex-minister van defensie, bevestigt de buitenaardse aanwezigheid op aarde’

Erich von Däniken is misschien wel de meest gelezen non-fictie auteur ter wereld. Zijn boeken zijn in 28 talen vertaald en er zijn meer dan 65 miljoen exemplaren van verkocht. WWW.DANIKEN.COM

Para VISIE.

ZICHT OP DE NIEUWE TIJD

Kies je boek... Bij een abonnement!

In zijn nieuwste boek onderzoekt Von Däniken oude geschriften waarin over hemelse veldslagen wordt verteld. De geschriften schilderen een gruwelijk beeld van de effecten van deze gevechten: de mensen uit die tijd probeerden een veilig heenkomen te zoeken in ondergrondse dorpen en steden. Verder presenteert hij zijn meest recente, schokkende ontdekking: in Peru zijn gemummificeerde buitenaardse wezens gevonden!

€ 21,95

www.edicola.nl

ISBN: 9789493201095

In de jaren 50 beweerden mensen in verschillende landen dat zij contact hadden met bezoekers uit de ruimte. Door recente uitspraken van deskundigen kunnen we die claims niet langer als fantasie afdoen. De boodschap – dat de mensheid één is en moet samenwerken om te overleven – wordt bovendien bevestigd door de jongste inzichten van de systeem- en de kwantumwetenschap, die op hun beurt de leringen van de filosofie van de Oude Wijsheid onderbouwen.

€ 24,95

www.edicola.nl

ISBN: 9789493259003

€ 60,-

(in plaats van € 93,95 / € 96,95)

Ga naar www.paravisiemagazine.nl of bel 0570-607561

Je abonnement start met ingang van het volgende nummer. De op deze pagina vermelde abonnementsprijs is van toepassing als je de afgelopen twaalf maanden geen abonnee van ParaVisie bent geweest en in Nederland woont. Na afloop van genoemde abonnementsperiode geldt het reguliere tarief zoals vermeld in het colofon. Je abonneert je ten minste voor de opgegeven periode en daarna tot wederopzegging (opzegtermijn is 1 maand). Deze aanbieding geldt tot 23 juni 2022.

Vliegende schotel-pionier George Adamski

‘Kermisfiguur’ of visionair leraar?

Sinds het Pentagon in april 2020 moest toegeven dat piloten van de Amerikaanse marine opnamen hadden gemaakt van onbekende voorwerpen in de lucht die in staat waren tot onverklaarbare manoeuvres, worden UFO's eindelijk weer op wat bredere schaal serieus genomen. Vergelijkbare beelden werden echter zeventig jaar eerder ook al gemaakt door George Adamski uit Californië. Sinds november 1952 maakte hij furore als de eerste mens die openlijk sprak en schreef over zijn ontmoetingen met mensen van Venus en later ook Mars en Saturnus. Natuurlijk werd hij in de mainstream pers vrijwel direct weggezet als ‘fantast’ en ‘kermisfiguur’. Was dat terecht? Gerard Aartsen onderzoekt!

TEKST: GERARD AARTSEN

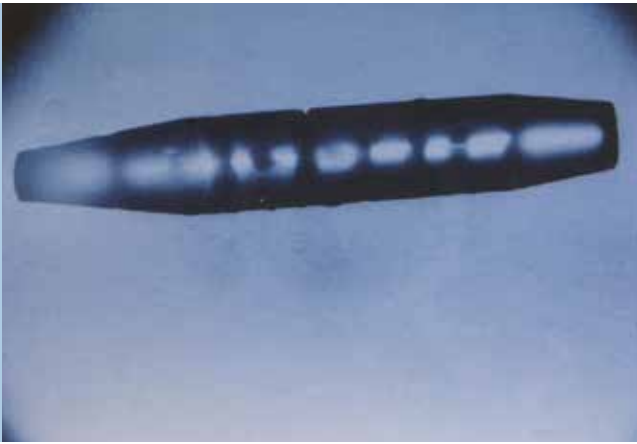

Foto: George Adamski

‘Er zijn wetenschappers - onder wie hoogleraren in de astronautica, de astrofysica en de natuurkunde - die verklaren dat er buitenaardsen op onze planeet aanwezig zijn’

Hoewel de autoriteiten inmiddels het bestaan van beelden van ‘onverklaarbare’ verschijnselen bevestigen, gaat men nog niet zover om te spreken over buitenaardse bezoekers. Maar in het kielzog van de impliciete bevestiging dat we daadwerkelijk bezocht worden – de beelden laten er immers geen twijfel over bestaan dat de ‘verschijnselen’ door een intelligentie bestuurd moeten worden – waarschuwen ‘experts’ nu al voor de intenties van mogelijke buitenaardse indringers. Zo zei de beroemde natuurkundige en kosmoloog Stephen Hawking in 2010: “Als we door aliens bezocht worden, zou het resultaat weinig verschillen van toen Columbus in Amerika landde, wat voor de oorspronkelijke bewoners niet zo goed afliep.” En de natuurkundige Michio Kaku zei in een interview vorig jaar dat het een heel slecht idee zou zijn om te proberen contact te maken met buitenaards leven: “We weten allemaal wat er honderden jaren geleden met Montezuma gebeurde toen hij [de Spaanse veroveraar] Cortés in Mexico tegenkwam.” Het Pentagon-rapport waarin het bestaan van de opnamen van ‘onverklaarbare luchtverschijnselen’ of UAP’s (voorheen UFO’s) bevestigd wordt, spreekt zelfs expliciet over ‘de bedreiging die UAP’s vormen’ en het ‘inschatten van de dreiging’. Nu de oorlog in Oekraïne ons weer eens met de neus op de feiten drukt over het risico van nucleaire vernietiging in een wereld waar ernstige verdeeldheid het onderlinge wantrouwen voedt, is het misschien niet zo verwonderlijk dat mogelijke buitenaardse wezens als ‘vreemdelingen’ worden beschouwd en met hetzelfde wantrouwen worden bekeken. Maar is dat wantrouwen wel gerechtvaardigd, of is het slechts een projectie van de angst die voortkomt uit ons gevoel van afgescheidenheid?

Hamburgerbakker

Vergelijkbare beelden zoals die in april 2020 officieel door het Pentagon werden vrijgegeven, waren zeventig jaar eerder ook al gemaakt door George Adamski uit Californië. Sinds november 1952 maakte hij furore als de eerste mens die openlijk sprak en schreef over zijn ontmoetingen met mensen van Venus en later ook Mars en Saturnus, en zijn boeken daarover werden al snel in vele talen vertaald.

Nadat de bevindingen van de eerste ruimtesondes lieten zien dat er op die planeten geen fysiek leven mogelijk is zoals hier op Aarde, werd Adamski al snel afgedaan als fantast, vooral op basis van halve waarheden, verdraaiingen en leugens over zijn motieven. Toen hij tijdens zijn wereldwijde lezingentournee in mei 1959 op audiëntie bij koningin Juliana werd gevraagd, sprak de nationale pers er schande van en werd Adamski door bijvoorbeeld *de Volkskrant* weggezet als ‘kermisfiguur’. In tegenstelling tot wat vaak wordt aangenomen, werd Adamski niet rijk door het succes van zijn boeken. Hij bleef dan ook gewoon zijn steentje bijdragen in het café dat een groepje van zijn medewerkers en studenten in de jaren veertig had opgezet langs de weg naar het observatorium op Palomar Mountain. ‘Serieuze’ onderzoekers en wetenschappers wisten zich geen raad met Adamski’s onvervaard mengeling van wetenschap en spiritualiteit op basis van zijn persoonlijke ervaringen en deden hem af als ‘hamburgerbakker’. In zijn *Telegraaf*-column van 15 maart jl. haalde wetenschapsjournalist Piet Smolders die als diskwalificatie bedoelde verwijzing naar Adamski’s leefomstandigheden nog maar eens van stal. Inmiddels zijn er echter verschillende bona fide wetenschappers, onder wie hoogleraren in de astronautica, de astrofysica en de natuurkunde, die ronduit verklaren dat er al buitenaardsen op onze planeet aanwezig zijn, dat ze niet kwaadwillend zijn, maar dat het menselijk bewustzijn nog niet voldoende geëvolueerd is om openlijk contact toe te staan. Meest recent was het de Israëlische hoogleraar astronautica Haim Eshed, die in december 2020 zei: “Buitenaardsen bevinden zich al onder ons, maar hebben gevraagd niet bekend te maken dat zij er zijn, want de mensheid is er nog niet klaar voor.” Hoewel deze opzienbarende uitspraken geregeld de pers halen, worden ze tot nu toe niet met elkaar in verband gebracht en blijft hun opmerkelijke bevestiging van de verslagen van George Adamski en vele anderen in de jaren vijftig onbekend aan het grote publiek.

Donkere materie

Toegegeven: de wetenschappers die zeggen dat er al buitenaardse bezoekers zijn, beweren niet dat deze uit ons

eigen zonnestelsel komen, zoals de zogenoemde *contactees*. Maar als de astrofysica zelf zegt niet te weten waar meer dan negentig procent van het heelal uit bestaat en al sinds de jaren dertig van de vorige eeuw speculeert over 'donkere materie' en 'donkere energie' als verklaring voor deze 'ontbrekende massa', kunnen we het ook niet uitsluiten. Sommige wetenschappers zien donkere materie nu als een ander soort subatomair deeltje in een 'super symmetrisch' parallel universum, dat zich gedraagt als een onzichtbaar spiegelbeeld van gewone materie. Terwijl Madame Blavatsky, oprichter van de Theosofische Vereniging, eind negentiende eeuw de eerste was die schreef dat vaste materie in werkelijkheid niet bestaat, wordt dit inmiddels bevestigd door de kwantumfysica, ook al zien de meeste natuurkundigen dit nog als een tamelijk 'esoterisch' concept. Maar zelfs de grondlegger van de kwantumwetenschap Max Planck zei: "Materie als zodanig bestaat niet; het bestaat slechts bij de gratie van een kracht die het deeltje tot trilling brengt en het in een mini-zonnestelsel bijeen houdt... We moeten aannemen dat er aan die kracht een bewust en intelligent denkvermogen ten grondslag ligt." Op basis van de bevindingen van recent onderzoek op het grensgebied van de deeltjesfysica en de kosmologie in het Duitse Karlsruhe, verklaarde hoogleraar natuurkunde Patrick Decowski in Amsterdam afgelopen februari: "Wij vermoeden dat het neutrino de sleutel vormt tot allerlei zaken die we in de natuurkunde momenteel niet begrijpen." Zo lijkt de wetschap zelf op het punt te staan te erkennen dat er geen scheidslijn bestaat tussen het fysieke, zichtbare universum en dat wat buiten ons gezichtsveld valt. Terwijl hij zelf altijd benadrukte dat hij contact had met fysieke ruimtebezoekers, schreef George Adamski al in 1946: "Zelfs op planeten waar de atmosfeer zo ijel is dat leven onmogelijk lijkt, kunnen er intelligente vormen bestaan met hetzelfde denkvermogen als wij, maar hun fysieke samenstelling is wellicht zo fijn dat die vrijwel onzichtbaar is voor ons gezichtsvermogen, beperkt als dit is tot het niveau waarop wij bestaan." Later stelde hij: "Het probleem met de metafysica is dat alles wat onzichtbaar is 'spiritueel' genoemd wordt, terwijl het zichtbare 'stoffelijk' wordt genoemd, maar in werkelijkheid bestaat er spiritueel noch stoffelijk - het is allemaal één."

Vuurvliegjes

Er zijn meer redenen om de uitspraken van George Adamski niet zomaar naar het land der fabelen te verwijzen. Over zijn eerste reis aan boord van een ruimteschip, in februari 1953, schreef hij in zijn boek *Inside the Space Ships*: "...toen ik naar buiten keek was ik verbaasd te zien dat de achtergrond van de ruimte pikdonker is. Maar er gebeurde van alles om ons heen, alsof er overal miljarden vuurvliegjes opflakkerden, die in alle richtingen bewogen..." Eenzelfde waarneming werd gedaan tijdens de eerste Amerikaanse ruimtevlucht in een baan om de Aarde in februari 1962. Vanuit zijn Friendship-module meldde Mercury 7-astro-naut John Glenn: "Ik bevind me in een enorme massa van duizenden hele kleine deeltjes die allemaal stralen, alsof ze lichtgevend zijn. Ze zijn helder geelgroen. Ongeveer de grootte en sterkte van een vuurvliegje in een donkere

WOENSDAG 20 MEI 1959

Adamski: „Ik besprak met Koningin veel geheime defensie-zaken”

(Van een onzer verslaggevers)

„Wij willen allen een betere wereld... maar dan zal men moeten ophouden met oorlogsproductie... dat was één van de dingen waarover ik met de Koningin heb gesproken... iemand van haar begrip zou veel interesse is wel, dat de audientie niet 45 minuten heeft geduurd, zoals het plan was, maar twee uur... als alle vrouwen ter wereld haar voorbeeld zouden volgen, zouden zij de mannen een heel eind in de goede richting kunnen helpen... ik hoop, dat mijn ontmoeting met koningin Juliana heilzaam voor de wereld zal blijken... dat alleen al is mijn reis waard geweest... als de Koningin zich in deze zaken verdept, zullen vele anderen dat wellicht ook doen.”

Over de inhoud van het gesprek ten paleize wil hij niet veel zeggen: er zijn veel geheime defensie-aangelegenheden en wereldproblemen besproken, er zijn door de Koningin zowel als door de andere aanwezigen tal van vragen gesteld; hij heeft onder meer van de achterkant van de maan verteld, van het contact tussen Venus-mensen en aardse regeerders en van de geheimzinnige wereldorganisatie die hem tegenwerkt en waarvan de in grote zwarte auto's rondrijdende leden hem over de hele wereld volgen om hem te bedreigen.

(Collectie Gerard de Boer)

Flying Saucer Pilot Has Date With Dutch Queen

THE HAGUE, Holland (UPD)—George Adamski, 68, a self-styled professor who says he has taken seven rides on flying saucers to Mars and the moon, had a date with Queen Juliana today to tell her all about it. The Dutch press was indignant.

The Catholic newspaper De Volkkrant called the Californian a "quack" and indirectly recalled the national uproar in 1956 when the Queen's friendship with faith healer Greet Hofmans was reported to have caused a rift in the royal family.

One foreign newspaper, the London Sunday Express, reported the Queen's invitation to Adamski for a private interview had again split the royal household.

The Express said the row had

been kept in the family for 10 days before the Dutch press finally was given the green light to print the story. It said the Queen had "consistently ignored all advice" to cancel Adamski's appointment.

He is in Europe to lecture on space travel—not as a theoretician but as a man who says he actually has made space journey.

He says he goes frequently to Mars in flying saucers and has been around the moon as a guest aboard a space ship from Venus.

Adamski originally was scheduled to address a Dutch organization of flying saucer enthusiasts. The group invited the Queen. Instead, the Queen invited Adamski for a private interview.

DINSDAG 5 MEI 1959

(Leeuwarder Courant)

„Vliegende schotel-man” Adamski bij de koningin

Koningin Juliana zal, meldt het ANP, op 18 mei George Adamski, schrijver van boeken over „vliegende schotels”, op Soestdijk ontvangen. Adamski is al in Engeland en hoopt in verschillende landen van Europa lezingen te houden. Achtien mei spreekt hij in Den Haag en 22 mei in Amsterdam. De 68-jarige Adamski is een wonderlijke figuur. Hij geeft voor kontakten te hebben gehad met bewoners van andere planeten en die planeten, waarop mensen wonen met een veel hogere beschaving dan wij op aarde ooit kenden, te hebben bezocht. Hij maakte de reises door het heelal aan boord van vliegende schotels en gigantische sigaarvormige moederschepen, zo zegt hij.

(Collectie Gerard de Boer)

‘Adamski was de eerste mens die openlijk sprak en schreef over zijn ontmoetingen met mensen van Venus, Mars en Saturnus’

nacht. Ik heb nog nooit zoiets gezien.” Eveneens in *Inside the Space Ships* beschrijft Adamski stralingsgordels rond de aarde die pas later door astronomen ontdekt werden en nu bekend staan als de Van Allen-gordels. Ook beschreef hij hoe het ruimteschip waarin hij reisde een heldere lichtvlek binnenging. Soortgelijke meldingen kwamen later van Mercury-astronauten Walter Schirra en Gordon Cooper tijdens hun respectievelijke missies, en ook van Apollo 7-astronaut Walter Cunningham. Het boek waardoor George Adamski wereldberoemd werd, *De Vliegende Schotels zijn geland!* (Van Stockum, 1954), werd mede geschreven door Desmond Leslie. Deze vroeg zich af hoe Adamski zulke dingen in 1953 kon weten, tenzij hij ze zelf waargenomen had. “Gelukstreffers? Adamski had teveel ‘gelukstreffers’ om ze als zodanig af te doen”, aldus Leslie.

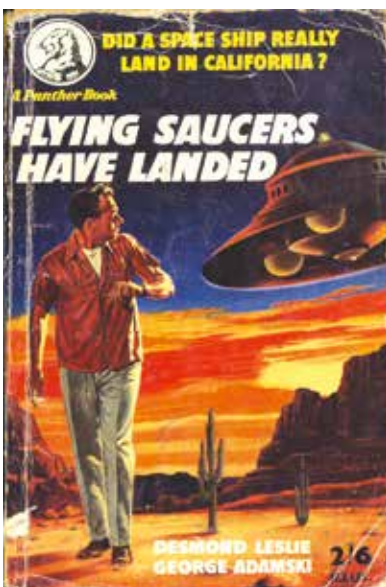
De onzichtbare oceaan

Het eerder aangehaalde citaat van Max Planck stamt uit 1931. Hij schreef toen ook: ‘Ik beschouw bewustzijn als fundamenteel, en materie als afgeleide van bewustzijn. Verder dan bewustzijn kunnen we niet kijken. Alles waarover we praten, alles dat we achten te bestaan, vooronderstelt bewustzijn.’ Met andere woorden, volgens de natuurkundige Planck is bewustzijn niet iets dat voortkomt uit chemische reacties in onze hersenen, maar de basis of oorsprong van alles wat we als fysieke werkelijkheid zien en kennen. Zoals zo vaak met revolutionaire wetenschappelijke inzichten, gaan er dikwijls decennia of langer overheen voordat deze in bredere wetenschappelijke kring algemeen aanvaard worden. Pas nu begint Plancks kijk op de fundamentele aard van bewustzijn voet aan de grond te krijgen in wat algemeen wordt aangeduid als de post-materiële wetenschap, maar - niet opmerkelijk - die wordt door het grootste deel van de traditionele wetenschap nog geschuwd en door bijvoorbeeld bioloog Richard Dawkins hevig betwist. Wél opmerkelijk is dat George Adamski, lang voordat hij bekend werd om zijn foto’s van ruimteschepen en contacten met hun inzittenden, sinds eind jaren twintig van de vorige eeuw

over het universum sprak als een ‘oceaan van bewustzijn’, die bestaat uit verschillende graden van dichtheid. Deze lering publiceerde hij in zijn eerste boekje getiteld *The Invisible Ocean* (‘De onzichtbare oceaan’; 1932), en in latere boeken bouwde hij hier steeds op voort. Dat werd hem niet in dank afgenomen door veel vliegende-schotelliefhebbers, lezers van zijn boeken over reizen naar andere planeten en zelfs een aantal van zijn naaste supporters. Zij konden niet wachten op de tijd wanneer ruimtebezoekers openlijk zouden landen om contact te hebben met ons aardelingen. Maar, aldus Adamski: “Waar het om gaat is niet een kwestie van vliegende schotels, mijn ervaringen of die van iemand anders. Waar het om gaat is wat er wérkelijk in de wereld gaande is. Dát is belangrijker dan welk individu of verschijnsel ook dat momenteel plaatsvindt.” ‘Waar het om gaat’ is het feit dat de bezoekers uit de ruimte hier niet komen om onze persoonlijke nieuwsgierigheid te bevredigen, maar om de mensheid bij te staan in de volgende fase van de evolutie van bewustzijn, het besef dat het leven één en onderling verbonden is. En volgens de oorspronkelijke verslagen van contacten met buitenaardse bezoekers moeten we als mensheid uitdrukking geven aan dit besef door onze huidige systemen op te geven - systemen gebaseerd op eeuwenoude gewoonten van wedijver en hebzucht als gevolg van een vals gevoel van afgescheidenheid - om zo een nieuw tijdperk in te luiden van goede wil en universele broederschap.

Doorbroken kristallisatie

Dat dit laatste niet louter wensdromen zijn van verlate hippies of zweverige ‘new age’-aanhangers wordt duidelijk wanneer we lezen wat systeemfilosoof professor Ervin Laszlo concludeert uit de jongste inzichten van verschillende wetenschappelijke disciplines: “Het integreren, in harmonie brengen en één maken van alle dingen, en tegelijkertijd alles omarmen in eenheid en liefde, is het *telos* [het doel] van het bestaan.” Maar omdat de traditionele wetenschap harde bewijzen eist en zijn foto’s van vliegende schotels (onterecht) als bedrog werden afgedaan, ging Adamski’s boodschap verloren in de storm van spot, kritiek en ongelooft die hij en andere *contactees* de rest van hun leven over zich heen kregen. Niettemin stelde Adamski in zijn lezingen steeds opnieuw: “De Bijbel zegt ons dat er na 2000 jaar (...) een nieuwe dispensatie zou komen. Dat het oude zou verdwijnen en plaatsmaken voor het nieuwe.” Maar hij wist ook dat de mens zijn oude gewoonten moeilijk opgeeft en zich verzet tegen de verandering die ons door kosmische omstandigheden wordt opgelegd. In een brief aan Gray Barker, uitgever van een nieuwsbrief over vliegende schotels, uit 1955 geeft Adamski al aan dat de gevestigde macht alles te verliezen heeft wanneer deze kristallisatie eindelijk doorbroken wordt: “Is het omdat men de gebeurtenis vreest die vrede en begrip onder de mensen op Aarde zou brengen, terwijl oorlog een financiële investering is die sommige beleggers rijkelijk beloofd? ... De kennis dat er interplanetaire bezoekers zijn die het goed met de mensen op Aarde voorhebben en die zelf geleerd hebben in vrede met elkaar te leven, heeft velen die de hoop hadden verloren nieuwe hoop en aan tallozen een nieuw doel in het le-

Former Head of Israel's Space Program: The Aliens Asked Not To Be Revealed, Humanity Not Yet Ready

By David Israel - 20 Kislev 5781 - December 5, 2020

Haim Eshed

‘Er staat nu een venster open naar de ruimte, waar jullie broeders wachten tot jullie de eerste stappen zetten naar jullie ware thuis tussen de sterren’

ven gegeven. Is dat wat degenen die het geld in de wereld beheersen vrezen? Aanvaarding dat de interplanetaire bezoekers echt zijn kan en zal v erreichende gevolgen hebben voor het huidige economische systeem op Aarde. Iedereen zou er wel door geraakt worden, maar de elite in veel grotere mate. Ik geloof dat zij dit zien en zich er uit alle macht tegen verzetten, terwijl ze tegelijkertijd proberen zich zoveel mogelijk op de achtergrond te houden... Wanneer de mensen hun blik omhoog richten, op zoek naar vrede en geluk op Aarde, met zelfs maar een geringe mate van broederschap onder de mensen hier, wordt het moeilijker om hun denken te vullen met haat jegens hun medemensen, die een vruchtbare akker voor oorlog zou zijn. En jonge geesten die vervuld zijn met gedachten aan ruimtereizen worden niet zo makkelijk afgeleid door de twijfelachtige eer die hen op een bloederig slagveld wacht. Is dat wat de financiers zien en vrezen? Ik denk het wel!

Atoomexplosies

Op 27 september 2010 werd in de *National Press Club* in Washington DC een unieke persconferentie gehouden waarover wereldwijd in de media werd bericht. Tijdens deze persconferentie getuigden zeven voormalig werknemers van de Amerikaanse luchtmacht (USAF) van hun waarnemingen van ongeidentificeerde vliegende voorwerpen (UFO's) en hun vermogen om kernraketten te neutraliseren of uit te schakelen. UFO-onderzoeker Robert Hastings, die de persconferentie had georganiseerd, zei: "Ik geloof (...) dat deze planeet wordt bezocht door wezens van andere werelden die, om welke reden ook, belangstelling hebben voor de kernwapenwedloop die aan het einde van de Tweede Wereldoorlog begon." Hij verklaarde dat de zeven officieren op de persconferentie tot een groep van circa 120 voormalige legerfunctionarissen behoorden, die allemaal soortgelijke ervaringen hadden.

‘Waar het om gaat is het feit dat de bezoekers uit de ruimte hier komen om de mensheid bij te staan in de volgende fase van de evolutie van bewustzijn’

Voor wie nog twijfelt aan de relevantie of geloofwaardigheid van George Adamski's contacten met bezoekers uit de ruimte, is het belangrijk te weten dat het allereerste bericht over zijn eerste contact in de Californische woestijn, dat vier dagen later in de *Phoenix Gazette* verscheen, al melding maakte van de zorgen van de bezoekers over de toepassing van kernsplijting, onder de kop: “Vliegende schotel-‘passagier’ geeft atoombomexplosies als reden voor bezoeken”. Terwijl veel van de contactees uit de jaren vijftig, en verscheidene na hen, Adamski's verwachting van een dagende nieuwe tijd in de één of andere vorm deelden, wist hij als geen ander dat dit niets te maken heeft met een nieuwe religie, maar met de manifestatie van een nieuwe fase in de evolutie van ons bewustzijn – het onvermijdelijke gevolg van het feit dat de Aarde een nieuwe kosmische cyclus is ingegaan. En hoewel dit laatste nog niet wordt erkend door de traditionele wetenschap, is er een groeiend besef dat bewustzijn, van het meest begrensde in atomen tot het meest onpeilbare in melkwegstelsels, evolueert naar steeds grotere eenheid.

Een geopend venster

Een aantal geavanceerde denkers meent ook dat de mensheid op de drempel van een nieuw bewustzijn staat, zoals professor Laszlo zegt: “Het evidente doel van de evolutie [van het universum] is het bereiken van samenhang in het domein van natuurlijke systemen en het omarmen van eenheid op het gebied bewustzijn.” Als om de noodzaak van dit verschuivende perspectief te benadrukken, schreef Adamski al in november 1951: ‘Zonder een volledige kijk heeft de mens het ondeelbare verdeeld.’ En net zoals onze beperkte blik aan de basis ligt van de vele crises die de mensheid momenteel teisteren – van klimaatverandering tot massamigratie als gevolg van sociaaleconomisch onrecht – heeft dit ook een juist

George Adamski

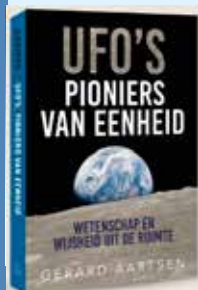
begrip en waardering van George Adamski's missie in de weg gestaan. Naarmate de voorhoede van de wetenschap een meer holistische kijk op het leven en de werkelijkheid ontwikkelt, zijn de bovengenoemde overwegingen meer dan genoeg reden voor een herwaardering van zijn werk in een wereld waarin de wijsheid en de hulp van de Ruimtebroeders hard nodig zijn om te voorkomen dat onze eigen verdeeldheid onze ondergang wordt. Zoals zij al in 1959 via Adamski lieten weten: “Mensen van de Aarde, jullie moeten een betere oplossing vinden dan oorlog om jullie economische problemen op te lossen. De weg ligt nu voor jullie open om uit je huidige tredmolen van terugkerende frustratie, pijn en nodeloos lijden te stappen die veroorzaakt worden door het regelmatige geruzie in oorlog en vrede en de onwetendheid die jullie door uitbuiting wordt opgelegd; uitbuiting door diegenen onder jullie broeders die geen verandering willen en tevreden zijn met de wereld zoals die is. Er staat nu een venster open naar de ruimte, waar jullie broeders wachten tot jullie de eerste stappen zetten naar jullie ware thuis tussen de sterren...” •

Gerard Aartsen is lerarenopleider, onderzoeker en schrijver. Zijn nieuwste boek, *UFO's – Pioniers van Eenheid*, verscheen vorig jaar. Voor meer informatie, zie: WWW.BGAPUBLICATIONS.NL. Voor meer informatie over George Adamski: WWW.THE-ADAMSKI-CASE.NL. Kijktip: ‘Onzin over UFO's en buitenaardse bezoekers’, WWW.YOUTUBE.COM/watch?v=7yOPtmju4Bw.

WETENSCHAPPERS: BUITENAARDSE BEZOEKERS ZIJN ER AL

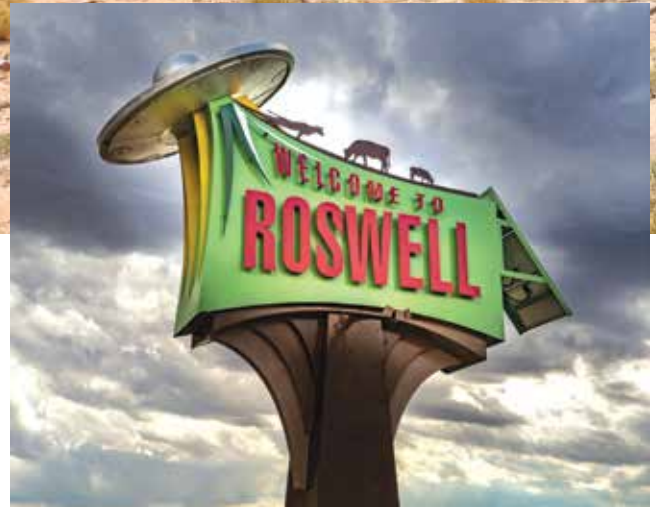
2021	Pentagon (CNN, 16 april 2021): "Gelekte foto's en video's van UFO's zijn authentiek."	
2020	Haim Eshed PhD, hoogleraar astronautica, Israël (Yedioth Aharonot, Israël, 5 december 2020): "Buitenaardsen bevinden zich al onder ons, maar hebben gevraagd niet bekend te maken dat zij er zijn, want de mensheid is er nog niet klaar voor."	
2012	Brian O'Leary PhD, NASA-astronaut group 6 1967, hoogleraar natuurkunde, VS (Thrive documentaire, 2012): "Er is overvloedig bewijs dat er contacten bestaan. Andere beschavingen slaan ons al heel lang gade..."	
2009	Lachezar Filipov PhD, hoogleraar astrofysica, Bulgarije (The Telegraph, VK, 26 november 2009): "Er zijn al overal buitenaardse wezens die ons voortdurend gadeslaan. Ze zijn niet vijandig; ze willen ons juist helpen, maar we zijn nog niet voldoende gegroeid om direct contact met hen te maken."	
2009	Zhang Yifang PhD, hoogleraar natuurkunde, China (Global Times, China, 9 november 2009): "Er leven buitenaardsen in China. Hun intelligentie gaat die van ons te boven. Ze moeten goede redenen hebben om in Yunnan te wonen... Ik geloof dat ze vriendelijk zijn en geen vijandige bedoelingen hebben."	
2008	Edgar Mitchell DSc, Apollo 14-astronaut, VS (Kerrang! Radio, VK, 23 juli 2008): "We zijn bezocht op deze planeet en het UFO-verschijnsel is echt, hoewel het al heel lang door regeringen in de doofpot wordt gestopt."	
2008	Ervin Laszlo PhD, wetenschapsfilosoof, Hongarije (interview in Amsterdam, voorjaar 2008): "Er zijn berichten over contact met buitenaardsen... Sommige dingen die ik weet mag ik niet vertellen want anders vertellen ze me nooit meer iets. Maar ik weet zeker dat er contacten bestaan."	
1953	George Adamski, contactee en metafysica-leraar, VS (De vliegende schotels zijn geland, 1954): "Het was donderdag, 20 november 1952, om ongeveer half een 's middags dat ik voor het eerst persoonlijk contact had met een mens uit een andere wereld. Hij was naar de Aarde gekomen in zijn ruimteschip..."	

Lees *UFO's - Pioniers van Eenheid* voor een unieke synthese van de nieuwste wetenschappelijke inzichten, de aloude wijsheidsleringen en verslagen van contact met buitenaardse bezoekers.
ISBN: 978-94-93259-003 240 blz. € 24,95

75 jaar na Roswell...

Geen ballon, maar wat dan wel?

Als je het 25 jaar geleden aan de gerenommeerde ufoloog Kevin D. Randle had gevraagd, dan had hij absoluut bevestigd dat er bij Roswell in 1947 een buitenaards toestel was neergestort. Nu, zoveel jaren later, is hij daar niet zo zeker meer van. Maar hoewel de 'buitenaardse zaak' in zijn ogen minder sterk lijkt dan voorheen, wil een aardse verklaring er bij hem ook nog niet in. Ondanks dat er vragen blijven, weet hij in zijn gloednieuwe boek *Understanding Roswell* de lezer heel wat helderheid te bieden. Bijvoorbeeld: "Een weerballon, zoals door de Amerikaanse luchtmacht beweerd, was het zeker niet!"

TEKST: KEVIN D. RANDLE

Tijdens mijn jarenlange onderzoek naar het incident bij Roswell, sprak ik met meer dan tien mensen die direct getuige zeiden te zijn. Zij zouden wrakstukken of zelfs dode aliens hebben gezien. Vaker nog sprak ik met nabestaanden van vaders, echtgenoten, vrienden en collega's die hetzelfde hadden beweerd. Al met al leek het me een ijzersterke case: bij Roswell was een buitenaards ruimteschip neergestort. Maar in de jaren erna viel het scenario dat ik op basis van al deze getuigenverslagen had opgebouwd langzamerhand – steentje voor steentje – in duigen...

Om Roswell te begrijpen...

Ik en mijn medeonderzoekers ontdekten dat sommigen die hadden beweerd getuige te zijn geweest, leugenaars waren. Niet alleen hadden ze gelogen over wat ze gezien zouden hebben, maar ook over wie ze waren. Men was over het algemeen weliswaar rond die tijd in of in de buurt van Roswell geweest, maar bij nader inzien niet betrokken bij de affaire. Ene Kaufmann bleek geen officier, maar een 'simpele' personeelsfunctionaris, Dennis was geen begrafenisondernemer, maar een balsemer. En Ragsdale bleek

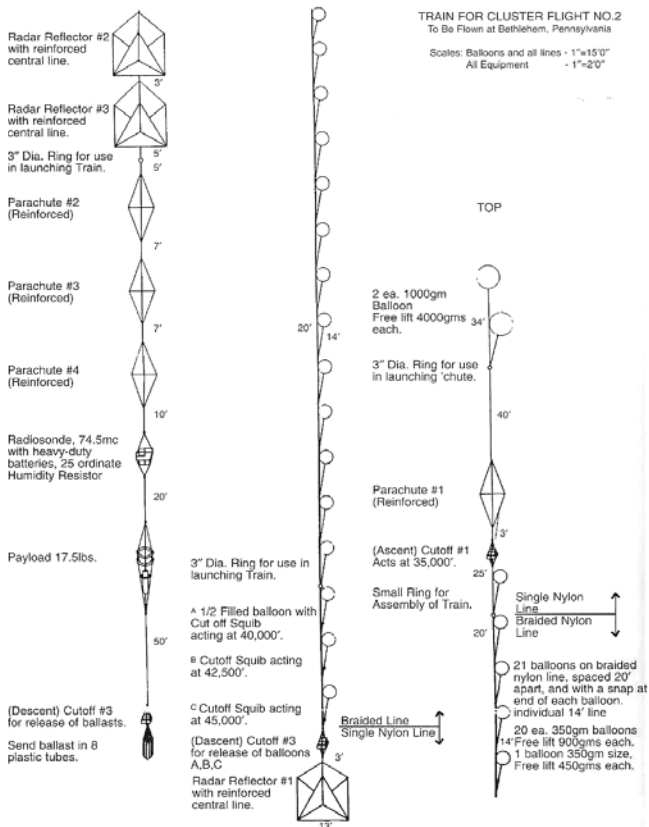

de crash helemaal niet gezien te hebben, maar slechts op geld uit te zijn. Het deed me denken aan al die mensen die beweerden in Vietnam te zijn geweest, meestal zogenaamd heroïsche daden hadden verricht, maar zich louter heldenverhalen uit verschillende films, boeken en tijdschriften hadden toegeëigend. Om Roswell te begrijpen, was het van belang scherp te zijn op dit donkere randje der menselijke natuur. Mensen wilden anderen laten geloven dat ze dingen hadden gezien en gedaan die ze niet hadden gezien en niet hadden gedaan. Het was voor ons noodzakelijk om naar hun verhalen te luisteren, de feiten te onderzoeken zoals we die hadden vastgesteld en vervolgens een verhaal te accepteren of te verwerpen op basis van wat we hadden geleerd en wat we wisten over de Roswell-zaak. Maar om Roswell te begrijpen, was het óók belangrijk om niet alles meteen af te wijzen. Er waren en er zijn er, die zeggen 100% zeker te weten dat Roswell niet de crash van een buitenaards ruimtevaartuig betreft. Sommigen van hen nemen dit standpunt in, omdat ze nergens anders gehoord worden en anderen doen dat omdat ze waarden als rede en logica willen verdedigen. Zij geloven niet, dus mogen anderen ook niet geloven! Roswell begrijpen, is, kortom, begrijpen dat iedereen een standpunt over de zaak heeft ingenomen en daarmee zijn of haar eigen vooringenomenheid ventileert. Ik heb daarentegen geprobeerd de lezer alle informatie te geven om voor zichzelf te beslissen wat de ultieme waarheid is. In plaats van dit als een debat te behandelen, heb ik geprobeerd het als een onderzoek te behandelen. Ik laat informatie die een andere richting op zou kunnen gaan juist niet weg.

‘We ontdekten dat sommigen die hadden beweerd getuige te zijn geweest, leugenaars waren’

De reactie van de luchtmacht

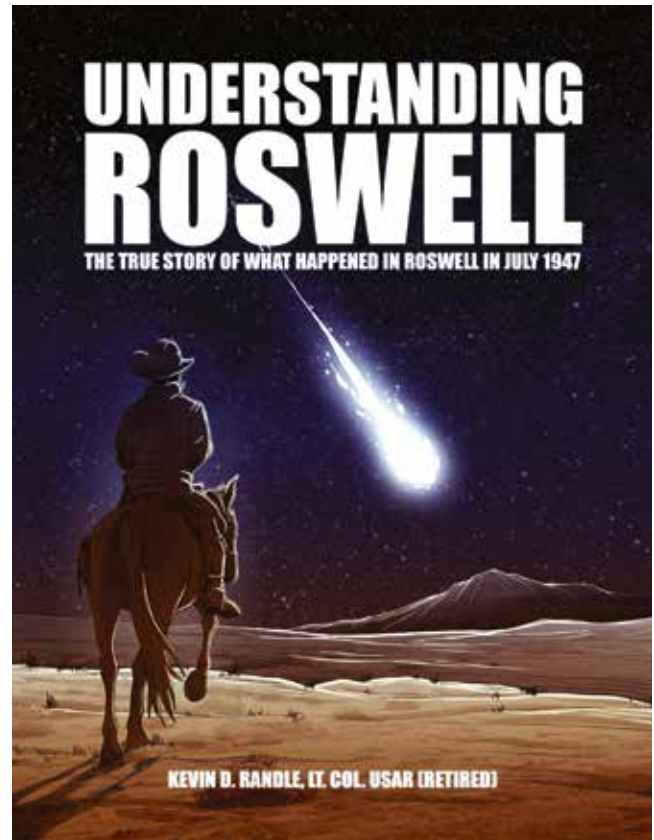
Bijna vijftig jaar lang negeerde de luchtmacht de Roswell-zaak volledig. Ze bracht 22 van die jaren door met het onderzoeken van ufo's en gaf bovendien opdracht tot een wetenschappelijk onderzoek om te bepalen of ze daarmee moest doorgaan. Het Condon-comité stelde in 1969 vast dat er geen sprake was van een nationale veiligheidskwestie en dat de luchtmacht uit de UFO-business moest stappen. En dat is wat ze deden, hoewel er duidelijk een nationaal veiligheidsaspect was en het een deel van de missie van de luchtmacht is om onze lucht vrij te houden van indringers, wie of wat deze ook mogen zijn. Waar ze niet op hadden gerekend, of beter gezegd, wat ze niet wisten, was dat er een tikkende tijdbom was. Zijn naam was Jesse Marcel Sr. Diens taak was het als hoofd inlichtingen van het 'Roswell Army Air Field' destijds geweest om puin van de crash te verzamelen en te onderzoeken. In 1978 beweerde deze Marcel tegenover de ufoloog Stanton T. Friedman dat er geen weerballon was neergestort, maar een buitenaards ruimtevoertuig. Nu doen veel meer ufo-onderzoekers op de zaak. En uiteindelijk,

Project Mogul

na enige belangstelling van het congres, diverse boeken en artikelen en korte nieuwsitems op tv, begon het verhaal tot het grote publiek door te dringen. Nu zag de luchtmacht zich genoodzaakt haar stilzwijgen te doorbreken. Om de discussie te beëindigen, begon ze een onderzoek naar de Roswell-zaak. Hoewel ze voornamelijk op zoek was naar documentatie verborgen in overheidsdossiers, nam ze wel een paar interviews af met gepensioneerde militaire officieren en een paar civiele wetenschappers. Eén van de dingen die ze deed, hoewel het een onbedoeld gevolg van het onderzoek was, was het elimineren van alles behalve één enkele aardse oplossing. Deze oplossing was het ballonnenproject met de naam 'Mogul'. Volgens het onderzoek van de luchtmacht heeft dit programma, ontworpen om een ballon in de bovenste atmosfeer te plaatsen waarmee atoomontploffingen in de Sovjet-Unie gedetecteerd moesten worden, het puin achtergelaten!

'Maakte het aan de opgetrommelde pers gepresenteerde puin onderdeel uit van een doofpotaffaire?'

Máár...

Omdat niemand in Washington, D.C. of bij het Pentagon wilde dat de Sovjets ontdekten dat er naar hun atoombomtests geluisterd werd, zou het Mogul-project uiterst geheim moeten blijven. Maar... Vergelijkbare activiteiten in het nabijgelegen Alamogordo, New Mexico in dezelfde maand waren helemaal niet strikt geheim! En waarom zou puin van deze ballonnen, die toch bij een direct betrokken als Jesse Marcel meer dan bekend waren, voor zoveel verwarring hebben gezorgd? Bovendien werd de lancering van dergelijke ballonnen methodisch bijgehouden. Uit die documentatie blijkt dat de ballonnen géén gebruikmaakten van specifieke radarapparatuur die op de foto's gemaakt na de crash wél te zien is. Is dat het bewijs dat het aan de opgetrommelde pers gepresenteerde puin onderdeel uitmaakte van een doofpotaffaire? Er is, tot slot, uit de vluchtgegevens van alle ballonnen geen vlucht te destilleren die verantwoordelijk kan zijn geweest voor het ontstaan van het puinveld bij Roswell. Volgens het rapport van de Amerikaanse luchtmacht zelf zou er zonder een Mogul-ballon géén aardse verklaring voor Roswell overblijven. Dat geeft te denken! Is 'Er is geen aardse verklaring' dus na al die jaren van onderzoek door zoveel verschillende mensen en teams het beste dat we kunnen zeggen? Waarschijnlijk. Is dat voldoende om de buitenaardse hypothese te omarmen? Misschien. Als het alleen Jesse Marcel was geweest met zijn ooggetuigenverslag... Maar er zijn echt wel meer betrouwbare getuigen die we in de loop der jaren opgeduikeld hebben. Gezamenlijk leggen ze stukjes van de puzzel die een steeds completer beeld beginnen

Jesse Marcel laat wrakstukken zien aan de pers

te geven. Natuurlijk zouden we graag het puin en de eventuele stoffelijke overschotten met eigen ogen willen zien. Dat zou het beeld completeren. Maar ook zonder dat geloof ik, bij gebrek aan een aardse verklaring, dat de casus van een buitenaardse aanleiding voor de crash zeer aannemelijk te maken is.

Ik vraag iedereen om onbevooroordeeld het bewijs te analyseren. Maar als ik zo'n houding van anderen verlang, moet ik zelf het goede voorbeeld geven. Mocht er ooit, ergens diep verborgen in de archieven van de overheid, toch nog een mogelijke aardse oplossing boven water komen, dan sta ik daar zeker open voor. De luchtmacht heeft die aardse verklaring niet gevonden, zoveel is duidelijk. Of die verklaring was, zoveel jaar na dato, nog steeds zó gevoelig dat er wederom een verzonnen alternatief in de vorm van een Mogul-ballon gepresenteerd moest worden. Lijkt mij eerlijk gezegd onaannemelijk. Al met al val ik aan de kant van het hek waar het buitenaardse antwoord prevaleert. Maar het hek is niet ver van me af. •

Kevin D. Randle wordt binnen de ufo-gemeenschap beschouwd als een van de meest vooraanstaande experts op het gebied van Roswell. Hij is een professionele bestsellerauteur met meer dan honderd boeken op zijn naam. Hij was luitenant-kolonel in de Amerikaanse luchtmacht, voordat hij in 2009 met pensioen ging. Zijn nieuwe boek *Understanding Roswell*, waarop dit artikel losjes is gebaseerd, is onlangs uitgegeven door *Flying Disk Press*:

[HTTP://FLYINGDISKPRESS.BLOGSPOT.COM](http://flyingdiskpress.blogspot.com).

Tijdljn Roswell

8 juli 1947

In de *Roswell Daily Record* verschijnt het bericht dat er op het 'Roswell Army Air Field' een vliegende schotel geborgen zou zijn.

9 juli 1947

Bij monde van generaal Ramey wordt verklaard dat het toch niet om een vliegende schotel zou gaan, maar om een doodgewone weerballon.

1978

De Canadese ufo-onderzoeker Stanton T. Friedman spreekt met oud-majoor Jesse Marcel, die destijds bij de berging van de wrakstukken betrokken was. Hij beweert: geen ballon, maar een buitenaard ruimtevaartuig!

1980

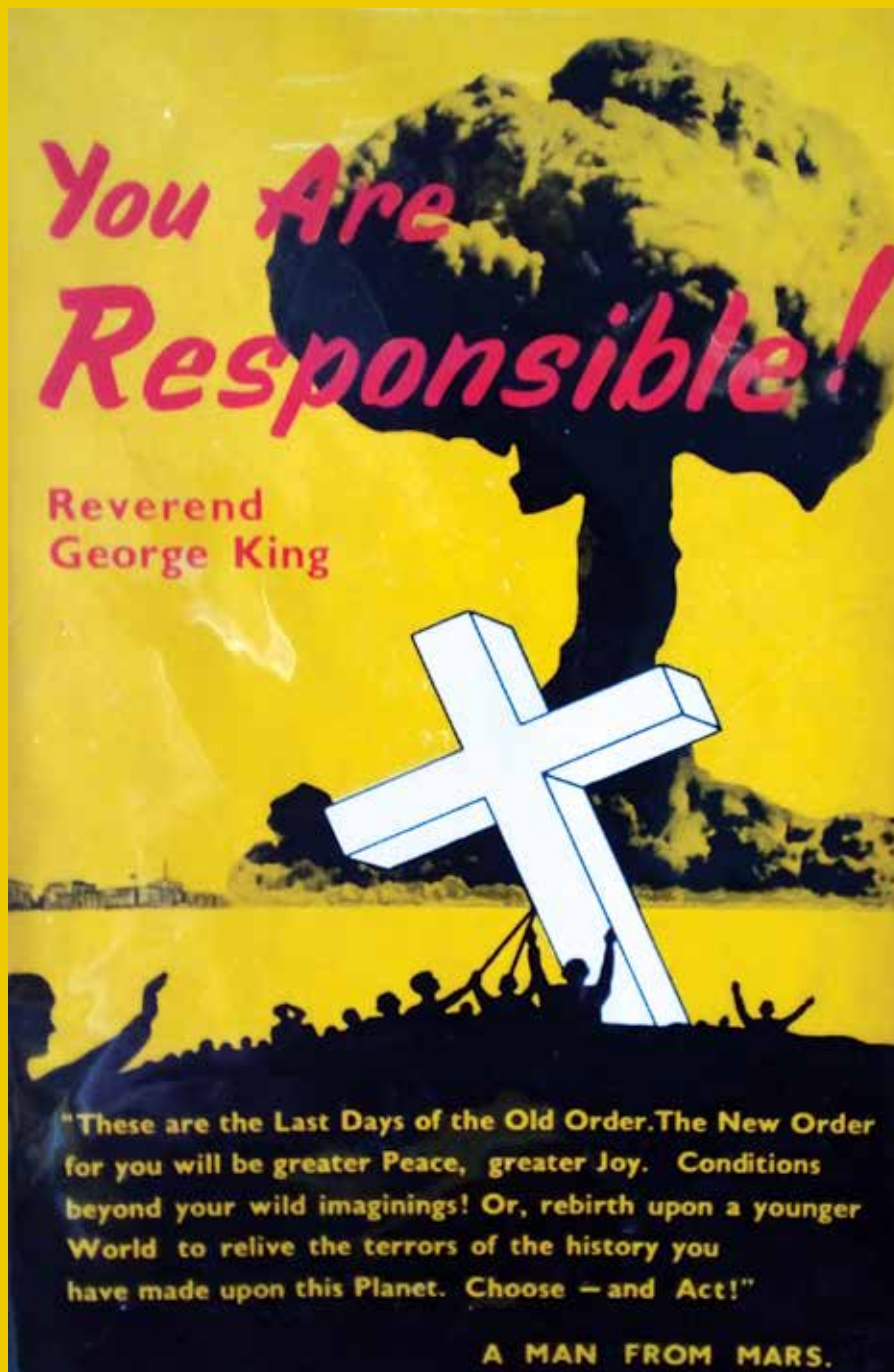
Het boek *Het Roswell Incident* van Charles Berlitz en William Moore verschijnt en wordt een wereldwijde bestseller.

1998

De Amerikaanse luchtmacht komt met een rapport waaruit duidelijk moet worden dat het tóch geen gewone weerballon was, maar eentje van het geheime Mogul-project.

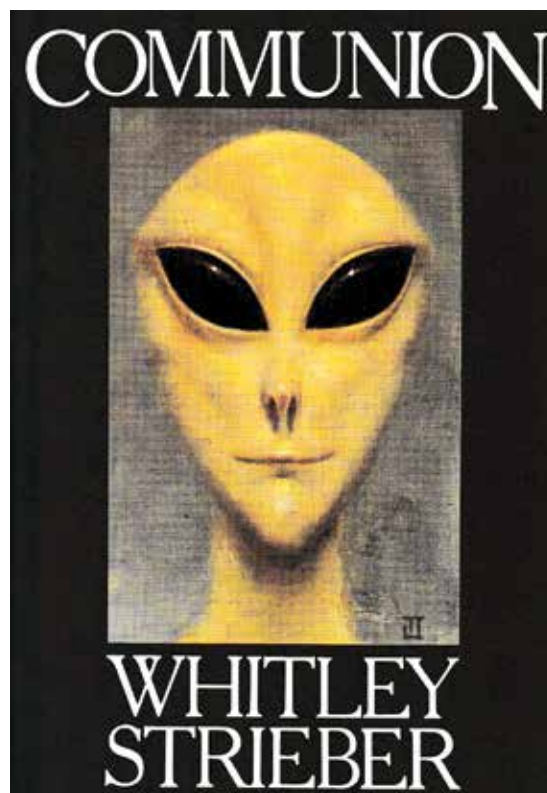
De definitieve verklaring?

‘Occultisten & militairen zitten achter de ufo’s’

Nu het moderne ufopenomeen 75 jaar bestaat, is het tijd om te reflecteren. Maar hebben we wel voldoende afstand tot de feiten om een geloofwaardig model te presenteren dat afdoende verklaring biedt voor alles wat er vanaf 1947 is gerapporteerd? Als we de Amerikaanse auteur en occultist John Michael Greer mogen geloven, zéker. Hij schreef twee jaar terug al het boek dat door velen als het definitieve antwoord op het ufo-mysterie wordt beschouwd: *The UFO Chronicles*. De ondertitel ervan doet méér dan het oplichten van een tipje van de sluier: 'Hoe sciencefiction, sjamanistische ervaringen en geheime projecten van de luchtmacht de ufo-mythe creëerden'.

TEKST: NIELS BRUMMELMAN

In driekwart eeuw heeft de ufo zich definitief gevestigd in ons collectieve bewustzijn. Eenieder, van jong tot oud, zal de contouren herkennen van de typische vliegende schotel: twee soepborden tegen elkaar aan gedrukt, met al dan niet een koepeltje er bovenop. Al even iconisch en wijdverbreid is het beeld dat we hebben van het meest gangbare buitenaardse wezen: een in verhouding groot (voor)hoofd met als voornaamste kenmerk de twee reusachtige indringende, donkere (pupilloze) ogen. Maar hoezeer deze beelden ook gemeengoed zijn geworden, over de werkelijkheid lijken ze maar weinig te zeggen. Wist je bijvoorbeeld dat hoewel Kenneth Aernold, de zakenman die in zijn ooggetuigenverslag van zijn ufowaarneming op 24 juni 1947 tegenover reporters sprak van voorwerpen die zich voortbewogen als 'schotels die over het water ketsten' en daarmee de hele ufo-manie in gang zette, helemaal geen traditionele vliegende schotel zag? Uit zijn schetsen blijkt dat hij iets waarnam wat op een vliegende halve maan leek, een vorm die daarna zo goed als nooit meer is waargenomen. En wist je dat de typische *alien* nog nauwelijks was gerapporteerd, vóórdat Whitley Strieber 'm middels de cover van zijn boek *Communion* (1987) populariseerde? Met andere woorden: er is een bepaald narratief gecreëerd dat als maatstaf is gaan gelden voor een fenomeen dat in potentie uit een keur van verschijnselen bestaat. In zijn boek *The UFO Chronicles* gaat John Michael Greer als een echte detective te werk door zich af te vragen welke partijen bij de totstandkoming én

'Er is een bepaald narratief gecreëerd dat als maatstaf is gaan gelden voor een fenomeen dat in potentie uit een keur van verschijnselen bestaat'

instandhouding van dat narratief belang hadden. Hij komt uit bij twee verdachten: de occultist en de militair.

Occultisten

Vanaf het allereerste moment dat de vliegende schotel opdook in het collectieve bewustzijn, zeg maar vanaf 1947, was het debat over de oorsprong ervan in de greep van de polarisatie. Óf je geloofde dat vliegende schotels ruimteschepen van buitenaardse wezens waren óf je ging ervan uit dat het om bedrog, illusie of misidentificatie ging. Eén van de twee. Een middenweg bestond (nog) niet. De eerste theorie, die van de buitenaardse wezens,

‘De door de luchtmacht gepresenteerde ridicule verklaringen voor ufowaarnemingen, hebben de gedachte gevoed dat er méér aan de hand is’

kwam niet uit de lucht vallen. Al sinds de negentiende eeuw werden er verhalen geschreven, denk bijvoorbeeld aan beroemde auteurs als Jules Verne en H.G. Wells, over ruimtereizen en buitenaardse wezens. In de jaren twintig van de afgelopen eeuw groeide sciencefiction uit tot een commercieel genre, waarbij de grenzen tussen fictie en non-fictie onder invloed van een magazine als *Amazing Stories* steeds een beetje vager werden. In zijn boek beweert Greer dat dat op z'n minst voor een deel bewust gebeurde. Want samen met de sinds het einde van de burgeroorlog in Amerika ontstane alternatieve religies (in plaats van naar de hemel keken gelovigen steeds vaker naar de kosmos voor verlossing, zie bijvoorbeeld de gechannelde nieuwe 'bijbels' *Oahspe* en *Urantia*) hadden allerhande spirituele stromingen (Opgestegen Meesters!) een ideale voedingsbodem gecreëerd voor het idee van ons observerende en eventueel in onze samenleving interveniërende ruimtewezens. En nu nucleair armageddon dreigde, wat zou een sterker moraliserend en civiliserend effect op de mensheid kunnen hebben als precies die gedachte: dat superieure wezens ons gadesloegen? Greer schrijft: 'Zo'n project zou op onverwachte wijze de ogenschijnlijk georkestreerde vloed van verhalen over buitenaardse interventie verklaren die de pers in de jaren volgend op Hiroshima overspoelde. Die vloed lijkt, zeker in retrospectief, op gestuurde propaganda en misschien is

dat precies wat het geweest is. De opvallende overlap tussen de occulte gemeenschap en de sciencefiction scene zou een dergelijk initiatief sterk vergemakkelijkt hebben: er was 'slechts' wat coördinerend overleg nodig tussen schrijvers en uitgevers van sciencefiction met interesse voor het occulte. Iemand als Ray Palmer van *Amazing Stories* zou er - als spin in het web - geknipt voor zijn geweest.'

Contactees

Greer, zelf geschoold occultist bij onder andere *the Hermetic Order of the Golden Dawn*, stelt in zijn boek dat een idee niet per se bewust geloofd hoeft te worden om toch invloed uit te oefenen op het collectieve onbewuste. Op de dag dat Kenneth Arnold zijn beroemde waarneming deed, was de via sciencefiction aangestuurde beïnvloedingscampagne al in volle gang. De schotelvorm van de ruimteschepen van de zogenaamde bezoekers uit het heelal was bijvoorbeeld al algemeen verspreid. Was het daarom dat de door Arnold waargenomen ufo-vorm geen impact had op het publieke beeld van het gemiddelde buitenaardse ruimtetoestel? En zag men daarom eind jaren veertig, begin jaren vijftig vliegende schotels in de zilverkleurige ballonnen die massaal werden opgelaten om het weer (en de Sovjets) te observeren? Hoe dan ook, vanaf 1952 nam de occulte invloed nog aan kracht toe doordat *contactees*, mensen die beweerden met buitenaardse wezens in contact te staan, het podium betraden. Ook hier weer een interessante overlap tussen sciencefiction, occulte leringen en (steeds vaker) oosterse spiritualiteit. Zo schreef Adamski het als fictie gepresenteerde boek *Pioneers of Space* jaren vóór zijn als non-fictie bedoelde ufo-boeken en gaf hij leiding aan 'The Royal Order of Tibet' waar hij over dezelfde 'Universele Wetten' doceerde als waarin hij later zelf door zijn ruimtecontacten onderwezen werd. En wat te denken van iemand als George King van *The Aetherius Society*, die net zo makkelijk schakelde tussen zijn occulte yogaleringen en de door hem ontvangen boodschappen van 'ruimtebroeders'? Zijn boek *You are responsible!* maakt met zijn titel en coverkeuze (paddenstoelwolk na atoomexplosie) eens te meer duidelijk waar het dergelijke mensen om ging: een bewustzijnsverruimende, civiliserende invloed uit te oefenen op het beschavingspeil van de gemiddelde mens. Vanuit het perspectief van de praktiserend occultist was het van geen belang of de wilde beweringen over buitenaardse bezoekers letterlijk waar waren of niet. Waar het uiteindelijk allemaal om draaide, was hun impact om de menselijke psyche. Greer vermoedt dat alleen al het feit dat de wereld geen nucleaire holocaust heeft moeten doorstaan in de jaren vijftig en zestig van de vorige eeuw, door de betrokken occultisten als een overwinning zal zijn beschouwd.

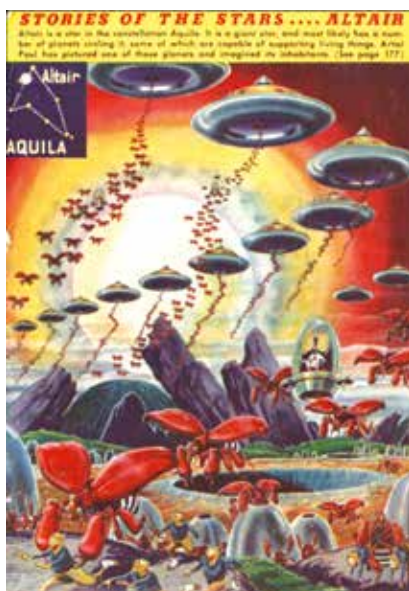
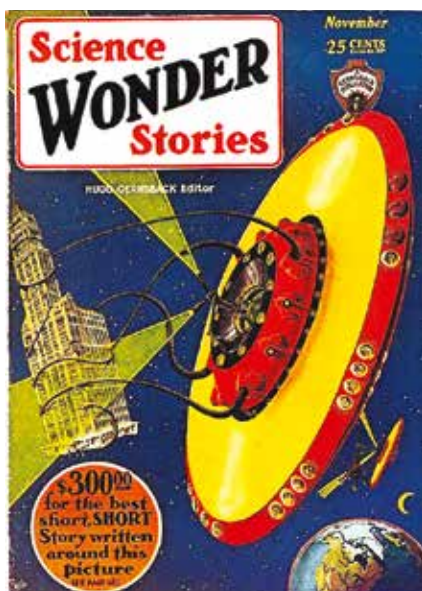
Militairen

Wie ook gebruikgemaakt heeft van de mal waarin het ufo-debat van het begin af aan in vastzat - dus: ufo's zijn óf aliens óf 'onzin' - is het Amerikaanse leger. Sterker nog: zij is er, volgens Greer althans, mede debet aan dát het debat überhaupt deze simplificerende vorm aannam. Zo voedden de door de luchtmacht gepresenteerde verklaringen voor ufowaarnemingen vanwege hun ongehoofwaardige en soms zelfs hilarische karakter ('Ufo's zijn moerasgassen!') juist de gedachte dat er méér aan de hand was. Dat er door de luchtmacht iets, en vanwege de mal van de discussie móesten dit wel aliens zijn, verborgen werd gehouden. Greer stelt dat er inderdaad iets verborgen werd gehouden, maar dat het daarbij, in plaats van al dan niet dode aliens en wrakstukken van hun ruimtevaartuigen, ging om iets heel anders: geheime projecten van de luchtmacht! Het buitenaardse scenario werd juist gebruikt - of beter gezegd: misbruikt - om projecten als die van de Skyhook ballon, het U-2 spionagevliegtuig en de voor de radar onzichtbare Stealth, met een mantel van geheimzinnigheid te bedekken. Is het daarom dat er nooit een militair veroordeeld is voor het lekken van officieel strikt geheime informatie aangaande door de luchtmacht verborgen aliens, zoals volgens het protocol eigenlijk wel zou moeten? Maakte dit lekken wellicht onderdeel uit van de officiële strategie en werden deze klokkenluiders juist door het militair-industrieel complex aangestuurd? Ook opvallend is de door Greer geconstateerde parallel tussen het aantal ufowaarnemingen en de rol van het spionagevliegtuig binnen de strategische verkenning van het Amerikaanse leger. Naarmate er sinds 1974 steeds meer spionagesatellieten in gebruik werden genomen ten koste van de veel lager vliegende vliegtuigen, nam de hoeveelheid ufowaarnemingen af. Greer noemt de ufo mede daarom een typisch verschijnsel dat bij het tijdperk van de Koude Oorlog past. Inmiddels is er overvloedig bewijs dat ufo-onderzoekers niet zelden door overheidsfunctionaris-

sen nep ufo-materiaal aangereikt kregen en dat ufo-organisaties door hen geïnfiltrerd werden. Niet, zoals velen vermoedden, omdat ufologen als staatsgevaarlijk werden gezien, maar juist om ze als middel of werktuig in te zetten bij het verbergen van hun eigen militaire projecten. Sommige ufologen hadden een dubbelrol en speelden willens en wetens het spelletje met de militairen mee. William Moore, die samen met Charles Berlitz de klassieker *The Roswell Incident* (1980) schreef, is er het meest notoire voorbeeld van.

Sjamanen

Door occultisten en militairen werd het grote publiek, met name in Amerika maar niet alléén daar, zo bespeeld dat de luchten vol buitenaardse bezoekers leken. Maar er is nog een ander element dat daarbij volgens Greer een grote rol speelde: 'visioenen'. Die ontstaan grofweg gezegd op twee manieren. Allereerst hebben we waarnemingen van voorwerpen die door culturele inkleuring een buitenaards tintje krijgen. We bespraken al de invloed van sciencefiction op het collectieve onbewuste en in dit stadium kan ook verwezen worden naar de spookachtige luchtschepen die eind negentiende eeuw massaal in Amerika waargenomen werden, maar die, de ooggetuigenverslagen in acht genomen, in werkelijkheid ontwerptechnisch niet konden vliegen. Men zag dát waarvan men aannam dat het de toekomst van de menselijke luchtvaart zou zijn, denk aan schepen met vleugels. Oftewel: de verwachting van de waarnemers kleurde de waarnemingen zodanig, dat er gerust gesproken mag worden van visioenen. Wat wil zeggen: subjectieve ervaringen van iets dat zintuigelijk niet waarneembaar is, maar voor de persoon zelf werkelijkheid lijkt te zijn. Naast culturele kleuring, speelt bij sommige ufowaarnemingen de veranderde bewustzijnsstaat van de waarnemer ten tijde van zijn waarneming een rol. Deze verklaart volgens Greer de meer bizarre aspecten van het ufofenomeen, de zogenaamde ontvoeringen daarbij meegerekend. Afwijkende bewustzijnsstaten kunnen

'Vanaf het allereerste moment dat de vliegende schotel opdook in het collectieve bewustzijn, was het debat erover in de greep van de polarisatie'

Vliegende schotels vóór 1947

Gezichtspunten nr. 64

Hoogsensitiviteit, handicap of ontwikkelingsvoorsprong

Hoogsensitiviteit

Handicap of ontwikkelingsvoorsprong

WWW.GEZICHTSPUNTEN.NL

**Aardstralen
Electrosmog
Telecom
Entiteiten**

Hooijer Woonbiologie & Resonantie Techniek
T: 0342 41 38 48 www.hooijerwoonbiologie.nl

Medium-Marye

PROFESSIEEL EN BETROUWBAAR
MEER DAN 30 JAAR ERVARING
EERLIJK EN OPRECHT

☎ 0909 - 777 - 0909
€ 0,90 p/m

☎ 0907 - 37381
€ 1,50 p/m - max. 10 min.

Marye www.medium-marye.nl

Roger www.medium-marye.be

SOUL BODY FUSION®

heeft wereldwijd bijgedragen aan talloze meldingen van buitengewone healing én verhoogt meetbaar je bewustzijnsfrequentie!

Ontvang sessies
of leer het zelf in de workshop:

www.soulbodyfusion.nl

NewBodies - Praktijk van TranceHealing

Hulp bij	Energetische Transformatie bij
* Rugklachten	* Burn-out
* Darmklachten	* Vermoeidheid
* Zenuwpijn	* Depressiviteit
* Schouderklachten	* Rouwverwerking
* (Sport)Blessures	* Levensthema's

Praktijk in
Zaandam (075) en Rijswijk (070)

drs. Olaf van der Hoeven
TranceMedium / Psycholoog

E Olaf@NewBodies.nl
M 06-21877547

HOROSCOOPBOEK

LEN BEZONDER CADEAU DOOR ELDOOTE HUNTING

Je persoonlijke horoscoop in een boek!

Een prachtig cadeau voor jezelf, je partner, je (klein)kind of vriend(in).

- Wie ben je écht?
- Welke talenten heb je?
- Hoe kom je over op anderen?
- Wat zijn jouw (onbewuste) patronen?
- Hoe ga je om met de liefde?
- Wat betekent spiritualiteit voor jou?

Bestellen kan via
www.horoscoopboek.nl

veroorzaakt worden door bijvoorbeeld het 's avonds rijden van lange, rechte stukken snelweg ('highway hypnosis') of het staren naar de sterrenhemel. Gevolgen daarvan zijn mogelijk bijvoorbeeld het onvermogen om te spreken of te bewegen, onverklaarbare stiltes en verbuigingen van tijd en ruimte. De beelden die we vervolgens voorgeschoteld krijgen, zijn in belangrijke mate afhankelijk van, daar hebben we 'm weer, onze door de overheersende cultuur ingekleurde belevingswereld. Geen wonder dat het dominante ontvoerings-scenario sinds eind jaren zeventig, begin jaren tachtig het zogenaamd grijze alien-type bevat dat door een film als *Close Encounters* (1977) en een boek als *Communion* (1987) gepopulariseerd werd. Greer schrijft het mooi: 'We worden niet door aliens ontvoerd, maar door de populaire cultuur'.

Ondanks het voorgaande gelooft Greer niet dat alle ufo-ontvoeringsverhalen van de zogenaamde *abductees* op een vorm van massahysterie terug te voeren zijn. En wel hierom: sedert onheuglijke tijden zijn er mensen die beweren in contact te staan met wezens vanuit ongeziene rijken. Vroeger werden zij sjamanen genoemd, tegenwoordig belanden zij eerder in het (psychiatrische) verdomhoekje. Onterecht wat Greer betreft, die pleit voor een herwaardering. Niet omdat hij gelooft dat mensen écht door aliens ontvoerd worden, maar wel omdat hij dergelijke visionaire ervaringen ziet als een soort sociaal waarschuwingssysteem dat ons iets te vertellen heeft over de staat van de samenleving waarin we op dat moment leven. Hij vraagt zich af of het toevallig is dat, juist in een tijd dat de abortuskwestie in het publieke debat hoog oplaaide, duizenden Amerikanen beweerden geopereerd te zijn aan hun voortplantingssysteem door op foetussen lijkende aliens. Greer: 'De explosie aan ontvoeringsverhalen levert waarschijnlijk geen bewijs op voor buitenaards bezoek, maar vindt betekenis in de culturele crisis van nu. Een crisis die de neergang, of in sommige instanties zelfs de complete ineenstorting, laat zien van de traditionele vormen van spiritualiteit zonder dat deze door het rationele materialisme ondervangen kan worden. In vroeger tijden leidden vergelijkbare situaties tot de opkomst van heel nieuwe vormen van spiritualiteit, telkens weer vormgegeven door individuen wiens levens en ervaringen overeenkwamen met die van andere sjamanen, profeten en mystici. Wellicht mogen we de *abductees* en de *contactees* van nu tot hen rekenen?' •

Op WWW.PARAVISIEMAGAZINE.NL lees je het gesprek dat we met John Michael Greer hadden!

John Michael Greer schreef *The UFO Chronicles. How Science Fiction, Shamanic Experiences, and Secret Air Force Projects Created the UFO Myth* (Aeon Books, 2020, ISBN 9781912807895). Zijn website: WWW.ECOSOPHIA.NET

De 7 voorspellingen

In zijn boek wijst John Michael Greer op vier bronnen die aan de basis zouden liggen van het ufofenomeen:

- Verkeerde, gekleurde verklaringen van normale verschijnselen in termen van buitenaards bezoek
- Natuurlijke verschijnselen als aardlichtjes veroorzaakt door tektonische spanningen
- Geheime projecten van de luchtmacht
- Visioenen.

Op basis van dit gelaagde verklaringsmodel doet hij op het eind van zijn boek *The UFO Chronicles* zeven voorspellingen over het ufofenomeen. Mocht één van deze voorspellingen niet uitkomen, dan vervalt op z'n minst een deel van zijn verklaringsmodel.

1. Er zal geen definitief bewijs worden gevonden voor buitenaardse betrokkenheid bij het ufofenomeen
2. Er zullen de komende decennia steeds minder ufowaarnemingen en ufo-ontvoeringen gemeld gaan worden
3. Mocht het fenomeen van de aardlichtjes ooit grondig wetenschappelijk onderzocht worden, dan zal het bestaan ervan bewezen worden
4. De in dit boek als visioenen beschreven ufo's zullen lijken op culturele trends en weergaven van buitenaards leven zoals ze in de media verschijnen. Tussen de eerste media-uitingen en het eerste gerapporteerde, overeenkomstige geval kunnen maanden maar ook jaren zitten
5. De in dit boek als geheime wapens beschreven ufo's zullen opvallende overeenkomsten blijven vertonen met de stand van de techniek van dat moment
6. Mocht er ooit een enorm datalek zijn binnen de overheid, dan zal uit de dan vrijgekomen documenten blijken dat (verhalen over) ufo's als dekmantel zijn gebruikt om geheime projecten te maskeren
7. Het debat over ufo's zal gedomineerd blijven worden door gepolariseerde standpunten.

'De explosie aan ontvoeringsverhalen vindt betekenis in de culturele crisis van nu'

Ufologen op de psychologische toer

‘De echte ufo’s zitten binnenin ons’

Tot eind jaren vijftig was het heel simpel: ufo’s waren óf ruimteschepen van buitenaardse wezens óf een verzameling misidentificaties van heel natuurlijke, aardse fenomenen. Een middenweg bestond eenvoudig niet. Maar toen was daar ineens het boek *Flying Saucers: A Modern Myth of Things Seen in the Skies* van de wereldberoemde Zwitserse psychiater Carl Jung. Daarin werd voor het eerst een verband gelegd tussen het sinds 1947 gepopulariseerde fenomeen van de vliegende schotel en het innerlijk van de menselijke waarnemer. Zouden ufo’s soms op z’n minst voor een deel projecties zijn van ons onderbewuste? Een moderne ufoloog die schatplichtig is aan het werk van Jung, is David J. Halperin. In zijn boek *Intimate Alien* onderzoekt hij de diepste psychologische achtergronden van het verschijnsel. Om te concluderen: “Het fundamentele belang van de ufo, ligt in zijn link met de dood.”

TEKST: NIELS BRUMMELMAN

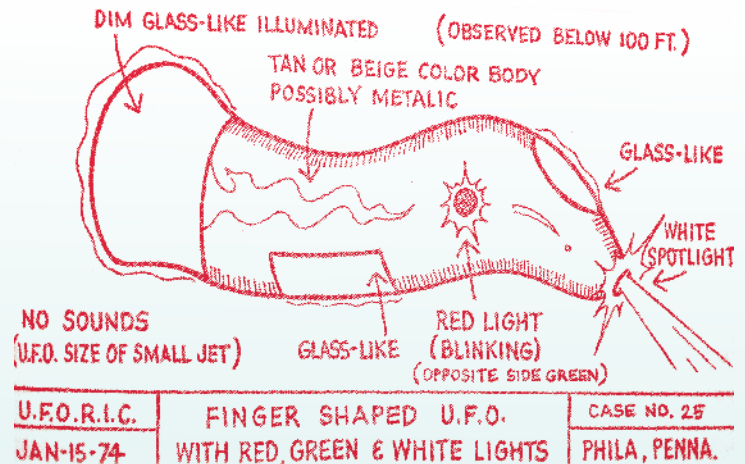

Ronduit guur was het de avond van die vijftiende januari 1974 in Philadelphia. Normaalgesproken zou ufoloog Matt Graeber er nooit zijn uitgegaan, ware het niet dat zijn telefoon ging. Aan de andere kant van de lijn een opgewonden jongeman. Of hij aan het juiste adres was voor het melden van een ufowaarneming. Na dat bevestigd te hebben, vroeg Matt de jongeman wanneer de waarneming plaatsgevonden had. “Nu, op dit moment, kijk ik ernaar vanuit een telefooncel”, luidde het verbazingwekkende antwoord. In een seconde was het besluit door Matt genomen: hij zou de sneeuw en het ijs trotseren en naar de door de beller aangeduide plaats afreizen. Een half uur duurde de rit, maar eenmaal op de plaats van bestemming bleek zowel beller als ufo verdwenen. Omdat hij vermoedde dat hij in het ootje genomen was, keerde Matt teleurgesteld huiswaarts. Maar eenmaal thuis vertelde zijn partner dat de jongeman in zijn afwezigheid nog een paar keer gebeld had om te beschrijven wat hij, zijn partner en zijn schoonouders op dat moment zagen zweven boven een verlaten veld. En dus bezocht Matt de volgende dag de vier getuigen. Het bleek om de 23-jarige Tim te gaan, die samen met zijn één jaar jongere en zwangere vriendin Sarah bij zijn schoonouders in huis woonde. Matt interviewde allen zowel separaat als in groepsverband. Hun verhalen kwamen overeen. Dat wil zeggen: totdat hen gevraagd werd een tekening te maken van het waargenomen object...

Terwijl Sarah en haar ouders een min of meer klassieke ufo tekenden, had Tim iets gefabriceerd dat leek op een cilinder (zie tekening). Alle vier de getuigen waren, net als onderzoeker Matt, oprecht verbaasd door deze discrepantie... In zijn boek plaatst Halperin deze zaak in een psychoanalytisch perspectief. Tim was niet getrouwd met Sarah, had haar wel zwanger gemaakt en woonde noodgedwongen samen met haar ouders die hoogstwaarschijnlijk niet helemaal happy met de situatie waren. Immers: halverwege de jaren zeventig in een conservatief land als de Verenigde Staten was ongetrouwd zwanger zijn best nog wel 'een dingetje'. En kijk met deze informatie in het achterhoofd nu nog eens naar Tims tekening. Lijkt dat niet verdacht veel op een door een (gescheurde?) condoom heen ejaculerende penis, zo vraagt Halperin zijn lezers. Alle vier de getuigen kregen dezelfde externe stimulus voorgeschoteld, maar alleen Tim tekende deze, sterk van de andere drie tekeningen afwijkende, 'ufo'. Ligt in de kloof tussen de fysieke stimulus en de door de getuigen beschreven waarneming hét antwoord op het ufo-mysterie? Projecteerde Tim die avond zijn zorgen en angsten op het voorwerp in de lucht? Kleurden zijn interne strubbelingen zijn waarneming? Dat is wel wat Halperin in zijn boek betoogt! Voor hem is de vraag wat ufo's betekenen, belangrijker dan de vragen waar ze vandaan komen of wie ze bestuurt.

Ander voorbeeld van Halperins psychoanalytische benadering van het ufo-onderwerp uit zijn boek is de zaak rondom het stel Betty en Barney Hill, het allereerste koppel dat door aliens in een ufo ontvoerd zou zijn. Een ontvoering die ze beiden pas onder hypnose weer volledig voor de geest konden halen. Uitgebreid beschrijft Halperin de sociale achtergrond van het koppel, waarbij met name het gegeven dat Betty blank en Barney donker was een voorname rol speelt. Nu wellicht de gewoonste zaak van de wereld, maar toen, we hebben het over begin jaren zestig, nog volstrekt niet. Raciale spanningen liepen juist toen hoog op in Amerika en gemengde koppels werden vaak met de nek aangekeken. Of erger. Als we die spanningsboog over de zogenaamde ontvoeringszaak heen leggen, worden bepaalde aspecten ervan – volgens Halperin althans – beter verklaarbaar. Voorafgaand aan de nacht van de ontvoering hadden de Hills in een hotel gelogeerd, waarbij met name Barney bang voor veroordelen was geweest en zelfs vreesde te worden. En waarom beschrijft Barney,

'Ligt in de kloof tussen de fysieke stimulus en de door de getuigen beschreven waarneming hét antwoord op het ufo-mysterie?'

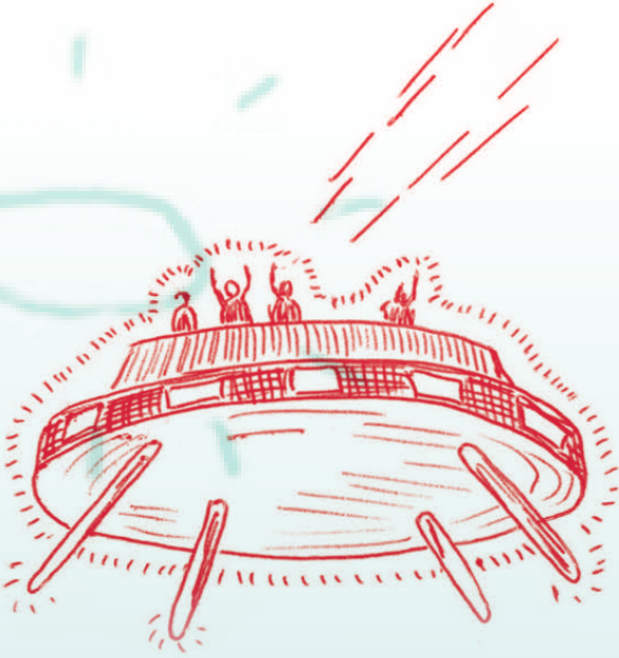
Waar doet deze ufo-schets aan denken?

in tegenstelling tot Betty, de aliens die hij die nacht aan boord van een ufo ziet in eerste instantie als nazi's? Nog meer angst voor vervolging? Of is de hele ontvoering vanuit Barney's perspectief wellicht zelfs een onbewust intappen op het collectieve trauma van de slavenhandel, waarbij negers uit Afrika met boten ontvoerd werden naar het Caraïbisch gebied? Halperin geeft in zijn boek veel meer aanwijzingen die de ontvoering in verband brengen met de rassenkwesie, maar het voert te ver hier ze allemaal op te sommen. Zijn teneur mag onderhand ook wel duidelijk zijn: de waarneming van een onbekend voorwerp gaat met waarnemers zodanig aan de haal dat de getuigenverslagen achteraf bizarre – maar betekenisvolle! – discrepanties vertonen. En daarmee zeggen deze verhalen méér over de getuigen dan over het waargenomen voorwerp zelf.

Tijd voor een belletje en een goed gesprek!

Geachte heer Halperin, beste David, hoe komt het toch dat de serieuze ufologie, ondanks haar 75-jarige verjaardag, nog steeds een marginaal bestaan aan de rafelranden van de samenleving leidt terwijl het grote publiek smult van verhalen over ufo's en aliens?

Halperin: "Ik denk dat dat komt omdat we tegelijkertijd wel en niet in ufo's geloven. Laat me dat verduidelijken met een persoonlijk voorbeeld. Als teenager was ik er rotsvast van overtuigd dat ufo's niet alleen echt waren, maar ook ons vijandig gezind. Daaruit volgde, in mijn hoofd althans, de zekerheid dat een voor de mensheid desastreuze invasie hoe dan ook aanstaande was. Ging ik daarom wanhopig op zoek naar bewijs van het tegendeel? Dat ufo's níet echt waren en alles slechts op illusies gebaseerd was? Nee! In plaats daarvan zag ik de grootste ufo-scepticus van die tijd, Donald Menzel, als mijn grootste vijand. De aankomende destructie van het menselijk ras kon me niet beangstigen, maar een ufo-ontkenner wél. Hoe was dat mogelijk? Ik denk dat de oplossing in de paradox van het geloven en tegelijkertijd niet écht geloven schuilt in de symbolische betekenis die ufo's voor mij hadden, namelijk mijn moeders naderende dood. Daarvóór was ik echt bang. Door die ang-

Aliens zwaaien terug naar missionaris Gill (tekening getuige)

sten te sublimeren op ufo's, kon ik mijn emoties enigszins de baas. Kreeg ik er controle over. Kon ik het gelaat van de dood aanschouwen, zonder meteen in steen te veranderen. Dat ufo's in onze cultuur zowel populair zijn als veracht en belachelijk worden gemaakt, kan langs deze lijnen worden begrepen. Ze hebben een vitale betekenis voor ons en daarom geloven we erin, zelfs als we diep vanbinnen weten dat ze niet echt zijn."

Ufowaarnemingen komen in vlagen, in het Engels ook wel 'flaps' genoemd, en lijken plaats te vinden op momenten dat een (waarnemend) individu of een samenleving als geheel zich in een al dan niet chaotische transitiefase bevindt. Nu het ufo-verschijnsel weer zoveel aandacht vraagt, rijst de vraag: door welke culturele transities zijn we de afgelopen tijd heen gegaan?

Halperin: "Twee zaken. Ten eerste de verkiezing van Donald Trump in 2016 tot president van Amerika, waarbij het staatsambt mogelijk voorgoed veranderde. En ten tweede een werkelijke invasie van aliens van buitenaf in de vorm van de Covid virusdeeltjes. Om met het eerste te beginnen: de langzame culturele acceptatie van het ufo-fenomeen als bonafide en journalistiek verantwoord onderwerp, kwam een jaar nadat Trump zijn intrek had genomen in het Witte Huis in een stroomversnelling met de publicatie van artikelen over waarnemingen van de luchtmacht in de alom gerespecteerde krant *The New York Times*. In plaats van met minachting, werd er over het onderwerp eindelijk, en voor het eerst, serieus en met respect geschreven. Andere kranten namen deze positieve toonzetting over, terwijl de media die sympathiek tegenover Trump stonden veel minder enthousiast reageerden. Opvallend was ook het commentaar in *The New York Times* van 5 december 2020 waarin een link werd gelegd tussen het geloof van Trump-aanhangers in gestolen verkiezingen en het bestaan van een 'echte samenzwering of cover-up': dat van het leger dat ufo-bewijs verbergt! Bovendien: in mijn boek bear-gumenteer ik dat het fundamentele belang en de betekenis van de ufo samenhangt met de dood, zowel op individueel

als collectief niveau. Daarom resoneerde 'Roswell', met z'n dode aliens, ook op zo'n diep niveau en was het pas na de uiterst dodelijke Tweede Wereldoorlog en het nihilisme van de holocaust dat ufo's, die al millennia gezien werden, een cultureel fenomeen konden worden. Op dit moment hebben we wederom te maken met een existentiële bedreiging, namelijk die van het veranderende klimaat. Vóór de uitverkiezing van Trump als president konden we denken: dat lossen we samen wel op. Maar Trump bleek een zogeheten 'klimaatontkenner'. Wat volgde was een vloed aan culturele fascinatie voor ufo's, aangestuurd door de linkse media die de opwarming wél alarmerend vinden. Waarbij ufo's dus als de symbolische representanten fungeren van de ultieme dreiging van massavernietiging. En toen, in februari 2020, vond er daadwerkelijk een invasie plaats. Van de ziekteverwekker Covid welteverstaan. De natuur bleek buiten de menselijke controle om gewoon zijn eigen gang te gaan. En wederom ontplofte de interesse voor ufo's, met het jaar 2021 als voorlopig hoogtepunt. Twijfel je aan de ufo-Covid connectie? Bekijk dan eens op YouTube de video 'The Most Violent Extraterrestrial Incident Ever Documented', een gedramatiseerde vertelling van het beleg door ufo's van het Braziliaanse eiland Colares. Ben benieuwd of de spinachtige, blauwe bol die daarin centraal staat je niet ergens aan doet denken. En lees dan ook eens het boek *The Great Influenza: The Story of the Deadliest Plague in History* van John M. Barry, waarin expliciet het leger van binnenvallende Marsmonsters uit het hoorspel van H.G. Wells gebruikt wordt als metafoor voor de pandemie van 1918-1919."

In uw boek bepleit u de zaak van de innerlijke ufo/alien. Onze innerlijke wereld zou externe stimuli kleuren. Maar hoe zit dat dan met al die gerapporteerde effecten van externe stimuli in het geval van ufowaarnemingen, zoals de vervorming van tijd en ruimte, beïnvloeding van elektriciteit en de telepathische effecten op de getuigen? Die zijn niet te veronachtzamen en wijzen mogelijk toch op een bijzonder, vooralsnog onbegrepen fenomeen?

Halperin: "Dat zijn zeker interessante zaken, al lijken de gerapporteerde telepathische connecties tussen getuigen en de waargenomen entiteiten makkelijk verklaarbaar als we het bekende fenomeen van de projectie erbij betrekken, wat overigens niets afdoet aan het betekenisvolle van de ervaren interactie. Integendeel, want het gaat mij, zoals gezegd, juist om de diepere betekenis van de waarneming. Er zijn meer verslagen waarbij het gedrag van de ufo's en/of de bemanning ervan het gedrag van de getuigen spiegelt. De beroemdste zaak is die van de missionaris W. Gill, die op Papoea-Nieuw-Guinea in het bijzijn van meerdere getuigen onder andere door ufonauten teruggezwaaid werd. Maar meer recent is het incident met het vliegdek-schip Nimitz, waarbij in 2004 het vluchtpatroon van een straaljager exact gekopieerd werd door een ufo. Wederom: projectie! Waar je in je vraag niet aan refereert, zijn de af en toe ervaren fysiologische effecten op getuigen. Zo kreeg Barney Hill na zijn vermeende ontvoering te maken met een ring van wratten in zijn lies, die hij zelf toeschreef aan de plaatsing van een instrumentarium aldaar door zijn kidnappers. Ik denk eerder dat het een fysieke manifes-

Betty en Barney Hill

‘Laten we onze verlangens om ergens in te geloven altijd, maar dan ook altijd, benaderen met achterdocht’

tatie is van zijn angst voor castratie, de traditionele straf uit het slavernijverleden voor een zwarte man die intiem is geweest met een blanke dame. Dit soort zaken werpen belangrijke vragen op over de relatie tussen ons lichaam en onze geest en de invloed die psychische processen op de materie kunnen hebben. Denk bijvoorbeeld ook aan een onbegrepen verschijnsel als stigmata, waarbij gelovigen wonden vertonen op de plekken waar Jezus aan het kruis geslagen zou zijn. Het is één van de terreinen waarop serieus ufo-onderzoek licht zou kunnen werpen. Hoe het zit met de door jou gememoreerde vervorming van tijd en ruimte en met het elektromagnetische effect van ufo's, weet ik niet. Ik zou kunnen speculeren dat het te maken heeft met de geagiteerde reacties van de getuigen op dat wat zij denken te zien, maar ik kan beter opmerken dat bepaalde effecten - bijvoorbeeld het vreemde stilvallen van alle geluid tijdens de waarneming - ook in niet ufo-gerelateerde zaken waargenomen worden. Denk aan bepaalde Mariaverschijningen. Twee onopgeloste problemen lijken minder aantrekkelijk dan één, maar Freud zei ooit eens dat problemen als noten zijn. Eentje krijg je moeilijk open, maar heb je er twee dan maak je een goede kans! Maar om alles nog eens in perspectief te plaatsen: in de nacht van 3 mei 1968 zagen duizenden mensen ufo's. Alleen... dat waren geen ufo's, maar brokstukken van een in de dampkring terugkerende Russische maansonde. Niet alleen varieerden de verslagen van wat mensen meenden te hebben gezien enorm - sommigen spraken zelfs van ramen met daarachter wezens - ook werden er fysieke uitwerkingen gerapporteerd. Zo vertelde een doctor in de wetenschap dat ze na de waarneming van de mysterieuze lichten een onbeheersbare drang voelde om te gaan slapen en haar hond tegelijkertijd lag te trillen op de vloer. Vanwege de nachtelijke lichtshow? Of vanwege het veranderde gedrag van haar baasje? En dit alles 'alleen maar' vanwege een paar stukjes metaal die in de dampkring opbrandden! Of, beter gezegd: niet door dat metaal zelf, maar door de geestelijke reacties die het triggerde bij de getuigen. De ufo kwam van binnenuit..."

Waarom zijn de boodschappen die buitenaardse bezoekers aan getuigen geven vaak zo oppervlakkig? Ze lijken nooit iets nieuws te bevatten...

Halperin: "Hoe zou dat ook kunnen als zij ons zijn? Dan weten ze niet meer dan wij weten. Maar misschien kunnen ze ons wel iets vertellen over wat er diep binnenin ons, op onbewust niveau, sluimert? Toen die schoolkinderen in september 1994 in Zimbabwe van ufonauten waarschuwingen ontvingen over een verslechterend klimaat, reflecteerde dat soms hun onbewuste aanvoelen van de sociale spanningen die de gemoedelijkheid van hun interraciaal school dreigden te verstoren? Zo bezien was de boodschap helemaal niet zo oppervlakkig. In 1959 gaf een psychiater op de BBC commentaar op de beweringen van George King, de zelfverklaarde *contactee* en stichter van de ufo-sekte *The Aetherius Society*. Hij zei: 'Het zou wel heel makkelijk zijn, om niet te zeggen dom, om de spot te drijven met meneer King. Want wat hij eigenlijk doet is op een symbolische wijze uiting geven aan de angst dat onze wetenschappelijke

Tekening van Barney Hill van een alien

George King

voortgang zo ver op onze wijsheid en morele ontwikkeling vooruitloopt, dat onze bestaanszekerheid als mensheid in het geding komt. We houden onszelf voor de gek om te denken dat deze angsten en hun uiting in deze bijzondere vorm, geen belang hebben.' Deze woorden klinken nu, zestig jaar later en met de oorlog in Oost-Europa in het achterhoofd, even actueel en urgent als toen!"

Om eerlijk te zijn voelde ik me na lezing van uw boek een beetje bedroefd. Al dat wonderlijks - millennia aan angstaanjagende, maar ook heel troostrijke verslagen van ontmoetingen met het buitenaardse en het onstoffelijke - komt in essentie voornamelijk uit het binnenste van de mens zelf. Plato's allegorie van de grot, die ons belooft dat er betere en mooiere werelden op ons wachten, zou zo bezien slechts een manier zijn om om te gaan met het nihilisme dat de mensheid overschaduwde sinds ze weet dat het grote niets de eindbestemming der eindbestemmingen is. John Lennon zong: 'Imagine there's no heaven / It's easy if you try / No hell below us / Above us only sky'. Ik weet het niet hoor, maar we kunnen die ontelbare verslagen van bijvoorbeeld contact met overledenen of bijna-dooder-

*'Ufo's verbinden ons
waarschijnlijk niet met
aliens van een onmogelijk
ver zonnestelsel, maar ze
verbinden ons mensen
onderling wél'*

varingen toch niet negeren? En wat te denken van al die oude wijsheidstradities, al die inheemse culturen die ons verzekeren dat er een onzichtbaar rijk is, dat barst van het leven? Zijn we echt zo arrogant om dat allemaal weg te wuiven?

Halperin: "Ik denk dat het zo'n halve eeuw geleden is dat ik eens een boekje las van Ian Stevenson over reïncarnatie. Ik vond het heel indrukwekkend en sprak erover met mijn vriendin, die heel droog becommentarieerde: 'Het is toch duidelijk hóe graag we zoiets willen geloven?' Implicatie: laten we onze verlangens om ergens in te geloven altijd, maar dan ook altijd, benaderen met achterdocht. Wat die bijna-doodervaringen betreft: natuurlijk zou het kunnen wijzen op het bestaan van een onstoffelijke realiteit. Maar er is ook een andere verklaring mogelijk: zou het zo kunnen zijn dat op het moment van onze dood ons organisme in een instinctief verlangen naar overleving al het moois nog eens de revue laat passeren, om zo het sterfmoment enigszins draagbaar te maken en het geleefde leven van importantie te voorzien? Hoewel misschien niet zo troostrijk als het vooruitzicht op een hemel waarin we onze dierbaren opnieuw ontmoeten, het is in ieder geval *iets*. Om terug te keren op het onderwerp van de ufo's - waarvan ik vermoed dat ze ons meest intieme onbekende vertegenwoordigen, namelijk onze dood en ons bewustzijn daarover... Maakt het het onderwerp op de één of andere manier minder groots als de oorsprong ervan wordt gevonden in onze eigen innerlijke diepten in plaats van in de oneindige verten van de kosmos? Ufo's verbinden ons dan waarschijnlijk niet met aliens van een onmogelijk ver zonnestelsel, maar ze verbinden ons mensen onderling wél vanwege hun worteling in ons collectieve onbewuste. Mogen we daar dankbaar voor zijn? Mogen we daar in verwondering naar kijken? Wat mij betreft wel!" •

David J. Halperin doceerde tot zijn pensioen in 2000 over het jodendom aan de universiteit van North Carolina. Hij schreef vijf non-fictie boeken, onder andere over het Joodse mysticisme, en blogt over ufo's, religie en aanverwante onderwerpen op WWW.DAVIDHALPERIN.NET. Zijn boek *Intimate Alien: The Hidden Story of the UFO* (ISBN 9781503607088) werd in 2020 uitgegeven door *Stanford University Press* en wordt alom beschouwd als één van de beste werken over het onderwerp van de laatste jaren.

Ufo's en geheime technologie

WAARHEID GEKKER DAN FICTIE?

Wie denkt dat met de neergestorte ufo in Roswell in 1947 onze planeet aarde voor het eerst in contact is gekomen met buitenaardse wezens, heeft het mis. Om ons huidige beeld over ufo's te begrijpen, is het wijs om de fusie van aardlingen met buitenaardse technologie vanaf 1920 nogmaals onder de loep te nemen. Olaf van der Hoeven neemt ons bij de hand. Houd hem maar goed vast, want het wordt een waanzinnige rit!

TEKST: OLAF VAN DER HOEVEN

Maria Orsic

‘De SS zou in 1943 de maan bereikt hebben’

Al in 1920 waren er zowel in Europa als in Amerika diverse mediums die beweerden in contact te staan met zogenaamde buitenaardse intelligenties. Aan onze kant van de plas was bijvoorbeeld het Hongaarse trancemedium Maria Orsic een opmerkelijk iemand. Uit diverse geschriften blijkt dat zij in trance van buitenaardse intelligenties informatie, ontwerpen en inzichten doorkreeg die het wetenschappers mogelijk maakte om zelfstandig een publiek-privaat ruimtevaartprogramma te bouwen. Haar groep stond bekend als het Vrill-gezelschap. Het doel was om de mensheid de technologie te geven waarmee door het zonnestelsel gereisd zou kunnen worden. Dan zou de Aarde evolueren en weer tot het kosmische broederschap kunnen toetreden, zo was het idee. Dit programma was in een vergevorderd stadium, zou bijna tot productie van de bedoelde voertuigen overgaan, ware het niet dat in 1933 de NSDAP aan de macht kwam in Duitsland. Besloten werd het programma van Vrill bij de Waffen SS onder te brengen, zodat deze er optimaal van kon profiteren. Wat begon als een burgerinitiatief, mondde uiteindelijk dus uit in een militair destructief project.

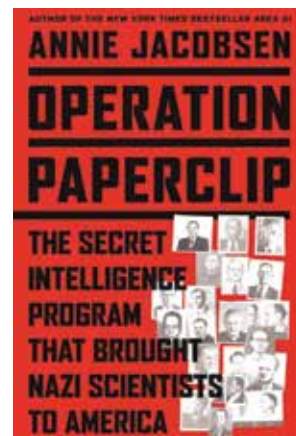
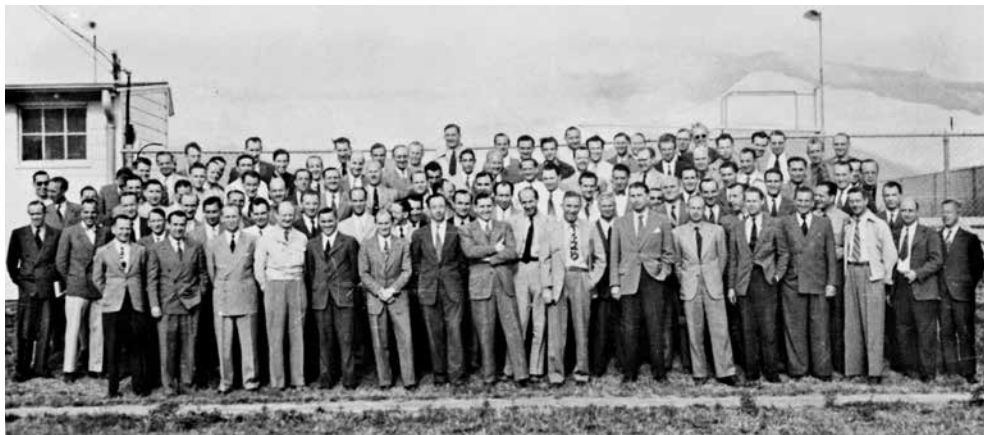
Een ufo in het Zwarte Woud

Daar waar Amerika in 1947 geconfronteerd werd met de Roswell crash, daar kreeg Duitsland eenzelfde gebeurtenis in het Schwarzwald in 1939 te verwerken. De SS voerde een bergingsoperatie uit waarna het neergestorte voertuig bemachtigd, ontleed en onderzocht werd. Geprobeerd werd het aandrijfsysteem van dit voertuig te kopiëren en toe te passen in hun eigen

technologische ontwerpen. Er is veel te vinden over dit aandrijfsysteem, dat de SS ‘Die Glocke’ heeft genoemd. Dit omdat het aandrijfsysteem de vorm had van een kerkklok. Volgens de overgeleverde informatie kon middels dit systeem niet alleen de lichtsnelheid doorbroken worden, maar ook tijd en ruimte. Deze technologie, tezamen met de technologie uit de hoek van het Vrill-gezelschap, is het begin geweest van de ontwikkeling van het Duitse geheime ruimtevaartprogramma. Dit programma stond onder leiding van dr. Hans Kammler. Hoewel tegenwoordig gesuggereerd wordt dat hij in april 1945 is overleden, blijkt dat hij eind 1946 nog springlevend was en onder bescherming stond van het Amerikaanse leger. Hij heeft geleefd tot en met eind jaren zestig en was onbedoeld de technologische liaison tussen de Waffen SS op de Zuidpool, de NASA en de Amerikaanse marine daar waar het ging over de ontwikkeling van een heuse ruimtevloot. Om zelfstandig hun eigen ruimteschepen te kunnen bouwen, had de SS in een eerder stadium op de Zuidpool hun eigen ruimtebasis gebouwd. Dit deden zij samen met buitenaardse intelligenties. Er wordt ook beweerd dat de SS al in 1943 de maan heeft bereikt.

Jessica

Hoe onwaarschijnlijk het hierboven geschreven stuk ook lijkt, het is een gegeven dat deze informatie al tijdens de Tweede Wereldoorlog in Amerika bekend was vanwege de vele Amerikaanse spionnen in Duitsland. De verwerker van al deze informatie was de Amerikaan William Tompkins. Hij is verantwoordelijk voor vele ontwerpen van ruimteschepen en bases op de maan die de Amerikaanse marine onder haar eigen geheime ruimtevaartprogramma heeft gebouwd. Tompkins heeft altijd volgehouden dat wanneer zijn ontwerpteam tegen een onoverkomelijk probleem leek aan te lopen, hij door zijn blonde, hoogintelligente secretaresse Jessica werd ingelicht hoe het wel moest. Jessica was een buitenaardse luitenant en Tompkins wist dat zij niet van de Aarde was. Hij wist alleen niet waar ze dan wél vandaan kwam. In zijn laatste levensjaren viel de man letterlijk van zijn stoel toen een Europees journalist hem de foto van Maria Orsic liet zien. “That’s her! That’s Jessica!”, zo zou hij uitgeroepen hebben. Maria Orsic verdween na de Tweede Wereldoorlog en zijn secretaresse kwam in de jaren vijftig bij hem in dienst. Amerika richtte zich tijdens de Tweede Wereldoorlog overigens niet primair op aandrijfsystemen, maar op manieren om schepen voor radarsystemen onzichtbaar te maken. In 1943 vond het beruchte Philadelphia experiment plaats waarmee Amerika succesvol een schip van de radar heeft laten verdwijnen. Sterker nog, het hele schip is tijdelijk van de aardbodem verdwenen. Dit project stond onder leiding van Albert Einstein, Nikola Tesla en Marconi. Amerika is hiermee de weg ingeslagen van tijdreizen en ruimtereizen, het verplaatsen van objecten en mensen van de ene naar de andere locatie zonder enig tijdsverschil.

Project Paperclip

We merken op dat er op het Europese continent dus gewerkt werd aan aandrijfsystemen en op het Amerikaanse continent met name aan tijd- en ruimteverplaatsing. Al in augustus 1944 wist Duitsland dat het de oorlog zou gaan verliezen en begon het met het verschepen van geheime technologie naar Argentinië en de Zuidpool. Aan het einde van de oorlog zagen de Amerikanen hun kans schoon om deze technologie in te lijven. Het verklaart waarom juist het Amerikaanse leger na de landing in Normandië bijzonder snel de Škoda-fabriek in Pilsen wist te bereiken; het was de locatie waar het gros van deze technologie werd ontwikkeld en gebouwd. Na de oorlog zijn veel Duitse wetenschappers via het bekende 'Project Paperclip' naar Amerika verscheept, zodat de kennis van aandrijfsystemen verbonden kon worden met de door de Amerikanen zelf ontwikkelde technologie van tijd- en ruimtereizen. Het zou een volledig geheim ruimtevaartprogramma op gaan leveren. Om dit programma geheim te kunnen houden, was er een frontorganisatie nodig die de openlijke aandacht zou afleiden van deze bijzondere technologie. Om die reden is in 1948 NASA opgericht, de *National Aeronautics and Space Administration*. Wetende dat er inmiddels zoveel oud SS-wetenschappers waren overgekomen uit Duitsland, werd er ook wel eens gezegd dat NASA stond voor *NAtional Socialist Agentschaft*.

Wernher von Braun

Ondergrondse aliens

Zoals vanuit de geschiedenis bekend is, wordt de ontwikkeling van onze planeet aarde ook beïnvloed door informatie, kennis en technologie die mensen van hogerhand aangevoerd krijgen. Het kan hier gaan om intelligenties vanuit de kosmos tot en met intelligenties die zich al duizenden jaren onder de grond bevinden en naar boven komen wanneer de tijd daarvoor rijp is. Zo gereedeneerd lijkt de ufo-crash in Roswell een eenvoudig cadeau voor het Amerikaanse geheime ruimtevaartprogramma. Het heeft echter tot de jaren zestig geduurd voordat de wetenschappers deze aandrijfsystemen konden kopiëren en toepassen in hun eigen ruimteschepen. Bovendien blijkt het incident te Roswell door de Amerikaanse Marine 'gespind' ofwel gemanipuleerd. Dat wil zeggen: alle aandacht van de bevolking moest min of meer uitgaan naar juist deze crash, zodat deze aandacht niet ging naar de ontwikkeling van het eigen geheime Amerikaanse ruimtevaartprogramma. Wat is er die dag nu precies gebeurd? Bij het Roswell-incident van 8 juli in 1947 blijken uiteindelijk niet één, maar drie schepen betrokken te zijn. Het eerste schip dat neerstortte, het voorval dat ons maar al te goed bekend is, deed dat vanwege oververhitting van het aandrijfsysteem op die bloedhete dinsdag. Het betrof een groepje van vier kinderen van maximaal twaalf jaar oud van de zogeheten Tall Whites. Deze buitenaardse wezens zouden al honderden jaren op een eigen ondergrondse basis in de woestijn bij New Mexico leven. Wereldwijd verzamelen zij aardse weeskinderen en leiden hen op hun basis middels hun eigen regels en normen op. Als deze kinderen vijftien zijn, worden ze over het algemeen overgedragen aan de marine die voor hen pleegouders gaat zoeken. Zo zouden er op een dag voldoende mensen onder ons leven die niet bang zijn voor buitenaards leven. Dit even als achtergrondinfo.

'Bij Roswell zijn drie ufo's neergestort. Met kinderen aan boord...'

8 juli 1947

Op die achtste juli besloten deze jonge Tall Whites met hun eigen ruimtescheepje naar een naastgelegen woestijn te vliegen om er te gaan spelen. Omdat het die dag bloedheet was, is het aandrijfsysteem oververhit geraakt met als gevolg dat het scheepje is neergestort. Het verklaart waarom er zo vaak melding wordt gemaakt van vier kleine lichamen in en rondom het wrak. Wat onbekend is gebleven, is dat die dag maar liefst drie groepjes kinderen met elkaar hadden afgesproken. Het tweede en derde groepje vertrok iets later en is het eerste groepje gaan zoeken. Om vanuit de lucht een goed zicht op de aarde te krijgen, moesten zij het magnetische krachtveld rond hun scheepjes uitschakelen. De Amerikaanse luchtmacht was bang dat er, gezien de informatie die zij via spionnen uit Duitsland ontvangen hadden, door de SS werd geprobeerd om Amerika met hun nieuwe technologie aan te vallen. Er werden vliegtuigen ingezet om polshoogte te nemen. Dat joeg de kinderen dusdanig veel schrik aan, dat zij, vliegend naast elkaar, overhaast hun krachtveld hebben geactiveerd. De twee voertuigen hebben elkaar als gevolg hiervan in de lucht afgestoten en zijn zo eveneens verongelukt. Die dag zijn er dus drie ufo's neergestort, met daarin niets of niemand anders dan jonge kinderen van het ras van de Tall Whites als bemanning. Het ging hier dus niet om galactische ruimtereizigers die per ongeluk op de aarde gecrasht zijn, het ging om een ras dat al vele honderden jaren op aarde verblijft.

Een scheur in de tijd

'Roswell' is niets anders dan een tragisch, onfortuinlijk incident. Het is voor leken het iconische voorbeeld van 'buitenaardsen' op Aarde. Omdat het zo iconisch is, heeft ook de Amerikaanse overheid er actief aan meegewerkt om dit voorval in ons collectief geheugen te houden. Het leidde immers op een fenomenale wijze de aandacht af van hun immense geheime programma. Er wordt daardoor ook voorbijgegaan aan het gegeven dat er zich al millennia duizenden soorten intelligenties onder ons aardoppervlak bevinden. Anders is het overigens met de instroom van buitenaardse schepen die door het Philadelphia experiment

'Door het Philadelphia experiment is een scheur in de tijd ontstaan'

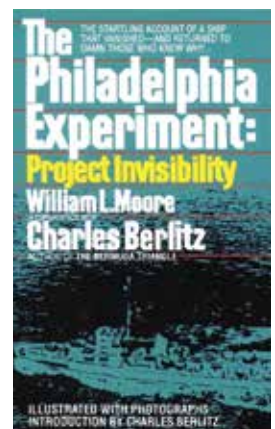
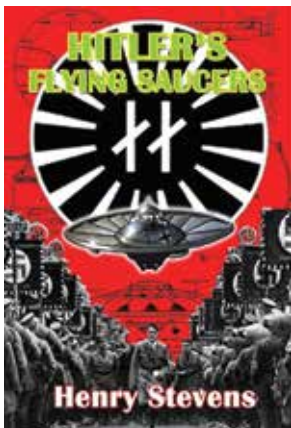
in 1943 is ontstaan. Als gevolg van het verdwijnen van het schip de USS Eldridge is er een scheur ontstaan in ons tijd/ruimte-continuüm. Hiermee is er een wormgat ontstaan en is de aarde zichtbaar geworden op de 'kosmische radar' voor vele buitenaardse rassen. Daar waar wij eerst min of meer alleen te maken hadden met buitenaardse rassen die al op aarde verbleven, hebben wij sinds 1943 dus ook te maken met buitenaardse rassen die van buitenaf makkelijk naar de aarde weten te stromen. De Amerikaanse president Eisenhower heeft hier uitvoerig mee te maken gehad tijdens zijn administratie. Hij heeft als gevolg van de toenemende bezoeken van buitenaardse rassen defensieve afspraken moeten maken over wat de buitenaardsen wel en niet mochten doen op en rond onze planeet.

USS Eldridge

67 dode mariniers

Als gevolg van het rampzalige experiment met de USS Eldridge en de afspraken die Eisenhower moest maken, is de aarde steeds sterker in de greep gekomen van kwaadwillende buitenaardse rassen. Dit schijnt geëscaleerd te zijn en uiteindelijk hebben geleid tot de zogeheten 'Dulce Wars'. Dulce is een stad in New Mexico waar ondergronds een enorme buitenaardse basis is waar

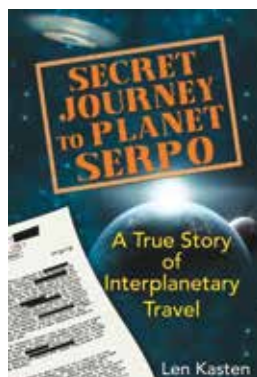

aardse wetenschappers volgens contract samenwerken aan de ontwikkeling van DNA en exotische technologie. DNA ruilen voor technologie, zeg maar. Het werd bekend dat de door Eisenhower gemaakte afspraken geschonden werden door de buitenaarders en dat er daar in die basis op grote schaal experimenteel gruwelijk misbruik werd gemaakt van mensen. Daarop heeft de Amerikaanse marine honderd zwaarbewapende mariniers ingezet. Zij hebben dit ondergrondse complex in een helse operatie van top tot teen schoongeveegd en ontdaan van buitenaardse aanwezigheid. Die dag zijn er nog enkele mensen gered uit dit complex, maar bij de operatie kwamen wel 67 Amerikaanse mariniers om het leven. Naderhand zijn diverse afspraken opgezegd en was het voor het Amerikaanse leger tijd om onder goedkeuring van Ronald Reagan de ruimtevloot operationeel te maken om patrouilles in ons zonnestelsel te gaan uitvoeren.

Sciencefiction?

In onze tijd praten wij veel over *abductions* (ontvoeringen), *cattle mutilations* (verminking van vee), *DNA harvesting* (DNA verzamelen) en *visitations* (bezoek). Allemaal voor

ons bekende termen die hun oorsprong in deze afspraken en gebeurtenissen hebben. En als gevolg van het Star Wars programma van Ronald Reagan is er een enorme geldstroom op gang gekomen om de geheime ruimtevaartprogramma's van Amerika te ontwikkelen. Deze zijn vanuit een puur technologisch gedreven ontwikkelingsdrang in de jaren veertig uitgegroeid tot een gigantisch defensief en offensief programma waar alle grote multinationale bedrijven, zoals NASA, Northrop Grumman, Lockheed, McDonnell Douglas bij betrokken zijn. Het is het programma dat achter het internationale militair-industrieel complex schuilgaat. Het is het programma dat als doel heeft de aarde te beschermen tegen buitenaardse invasies. Het is het programma dat als doel heeft het zonnestelsel te kunnen verkennen, buitenaardse artefacten op diverse planeten en manen te verzamelen. Om zodoende aan een soort ruimte-archeologie te doen: om oude technologie te bergen en door te ontwikkelen voor onze eigen geheime ruimtevaartprogramma's. Tegenwoordig hebben het Amerikaanse leger, de Amerikaanse marine, Europa, het Vaticaan, de geëvolueerde SS en zelfs de VN hun eigen geheime ruimtevaartprogramma's. Eén van de ruimteschepen die Amerikaanse marine heeft voortgebracht, is de TR-3B. Een offensief schip, geschikt voor massatransport dat in staat is om met lichtsnelheid door ons zonnestelsel te patrouilleren. De TR-3B is regelmatig boven België gefotografeerd, waarschijnlijk op weg naar de NAVO-basis in Maastricht. De trots van de Amerikaanse luchtmacht is lange tijd de USS Grissom geweest, het grootste offensieve schip van maar liefst 500 meter lang. Eén van de grootste geheimen op aarde is dus niet dat de UFO van Roswell echt was. Dat wij lachend en misschien vol ongeloof zouden moeten accepteren dat films als *Star Wars*, *Star Trek* en *Stargate Atlantis* gebaseerd zijn op ware feiten, wél.

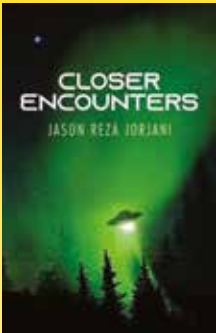
Wie het weet mag het zeggen, maar wie de vrijgekomen FOIA-documenten leest, zal zich daarna misschien wel twee keer achter de oren krabben. En oh ja... De film *E.T.*? Die is gebaseerd op een waargebeurd verhaal uit 1954. E.T. kwam van de planeet Serpo. En wij hielpen hem weer naar huis te bellen. Met inmiddels heuse diplomatieke betrekkingen tot gevolg. •

'De echte E.T. kwam van de planeet Serpo, waarmee we ondertussen diplomatieke banden hebben'

Olaf van der Hoeven is afgestudeerd binnen de klinische psychologie en werkt sinds 1995 als trancehealing medium en psycholoog in zijn praktijk 'NewBodies' te Rijswijk. Info: WWW.NEWBODIES.NL

Recensies.

Closer Encounters

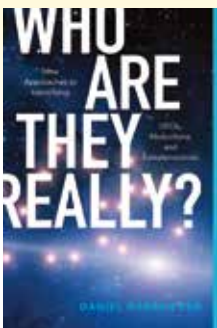
Ik heb best wel wat boeken over ufo's en aliens gelezen, maar nog nooit zoiets als *Closer Encounters* van de Iraans-Amerikaanse filosoof Jason Reza Jorjani. Mocht je het artikel van Olaf van der Hoeven in dit nummer van ParaVisie Magazine al hebben gelezen, dan heb je je misschien af en toe al flink achter de oren gekrabd. Maar dit... Dit boek doet daar nog eens kilovrachten schepijs bovenop. De auteur verstaat de kunst de meest uiteenlopende ideeën op de meest onverwachte wijze met elkaar in verband te brengen en destilleert uit deze bizarre mix een plot waar je oprecht 'U' tegen zegt. In het kort? Oké, zit je goed? Komt-ie! Westerlingen uit Amerika en Duitsland werkten vanaf eind negentiende eeuw aan suprematie van het witte ras door toepassing van eugenetica en Tesla-achtige technologieën. Dat leidde er eind Tweede Wereldoorlog toe dat zij in bezit kwamen van een vliegende tijdmachine; de ufo zoals wij 'm vanaf '47 hebben leren kennen. Deze racisten, wat dat waren/zijn het op de keper beschouwd, stichtten miljoenen jaren terug (ze konden immers vanaf dat moment tijdreizen) een civilisatie op Mars naar eigen, raciaal gezien 'ideaal' model. Máár... oorlogszuchtig als ze waren, dwong een nucleaire oorlog op die planeet hen ertoe de atmosfeer van de aarde zo te bewerken dat ze daar konden gaan wonen. Daartoe bouwden ze de maan, die trouwens vanbinnen hol is (maar dat terzijde). Bovendien zitten ze achter alle wereldreligies, die natuurlijk bedoeld zijn om ons 'eronder te houden'. Zo gaat het bijna 500 pagina's lang door. Geweldige literatuur/sciencefiction/pulp (naar eigen keuze in te vullen) en als er maar een halve procent waar van zou zijn, verkeren we in héél zwaar weer. Maar ik weet het zo net nog niet...

★★★★☆

Auteur: Jason Reza Jorjani

Uitgeverij: Arktos Media

€ 41,69 ISBN 9781914208386

Who are they really?

In veel boeken over ufo's wordt gezocht naar één bron om de waarnemingen te verklaren. Dit boek, van de Franse wetenschapsprofessor Daniel Harran, is anders. Het gaat uit van een aardse én buitenaardse verklaring voor het ufopenomeen. Sinds het werk van mannen als John Keel en Jacques Vallée in de jaren zestig en zeventig, is de theorie in zwang dat de oorsprong van ufo's veel dichterbij de aarde moet liggen dan eerder gedacht. Er zouden simpelweg al te lang te veel waarnemingen zijn om de buitenaardse hypothese te blijven ondersteunen. Misschien komen de mysterieuze wezens en objecten wel van de aarde zélf, zo luidde de logische gevolgtrekking. Delen zij de planeet soms met de mensheid, maar alleen op een ander realiteitsniveau, in een andere dimensie? Harran pleit in zijn boek voor deze theorie, maar omarmt tegelijkertijd dus óók het buitenaardse model. Waarom? Omdat er volgens hem twee heel verschillende modus operandi in het spel zijn, namelijk aan de ene kant de ontvoeringen en aan de andere kant juist het zo veel mogelijk vermijden van openlijk contact. Ontvoeringen zouden uitgevoerd worden door elementalen, wezens die sinds mensenheugenis interactie met ons hebben en die onder verschillende namen bekendstaan: elfen, feeën, djinns, demonen et cetera. Zij willen ons op zo'n wijze beïnvloeden dat ze er zelf optimaal van profiteren. Dat doen zij onder andere door ons te confronteren met ons schadelijke gedrag, waardoor het voortbestaan van de planeet, waar zij zelf ook afhankelijk van zijn, in gevaar komt. De wezens die het contact met ons juist proberen te mijden, komen volgens Harran van buiten de aarde. Zij observeren in principe zonder te interveniëren. Interessant en origineel, deze dubbele benadering. Vervat in een uiterst leesbaar boek bovendien.

★★★★☆

Auteur: Daniel Harran

Uitgeverij: Schiffer Publishing

€ 24,- ISBN 9780764361906

...Flying Saucers Are Real!

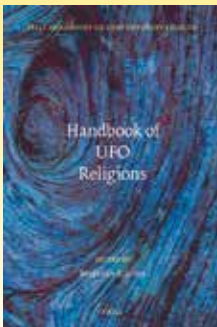
Wie houdt van de begindagen van de ufologie, toen *contactees* en channelaars de scene bepaalden en een bepaalde onschuld en naïviteit het debat nog kleurden, zit met dit boek helemaal goed. Vooral visueel gezien, want de afbeeldingen zijn werkelijk een lust voor het oog. De nostalgie spat van de pagina's, die helaas af en toe ontsierd worden door het cynische commentaar van de auteur die overduidelijk alles met een pakhuis in plaats van met een korreltje zout neemt. En dan te bedenken dat het materiaal volledig afkomstig is uit zijn eigen privéverzameling c.q. -bibliotheek. Wonderlijk! Dat gezegd hebbende: van de allereerste ufowaarneming van Kenneth Arnold in 1947 tot de typische *grey alien* zo vaak gezien tijdens de ontvoeringen in de jaren tachtig en van de fantastische, maar goedkope sciencefiction van Ray Palmers *Amazing Stories* tot de even fantastische, maar hoogkwalitatieve ufo-literatuur van een man als Jacques Vallée... het staat er allemaal even kleurrijk in. Een schitterend tijdsbeeld dus, dat op de gemiddelde koffietafel niet zou misstaan. Bij mij ligt boek op het nachtkastje overigens. Ik droom er namelijk héérlijk bij weg.

★★★★☆

Auteur: Jack Womack

Uitgeverij: Anthology Editions

€ 35,79 ISBN 9781944860004

Handbook of UFO Religions

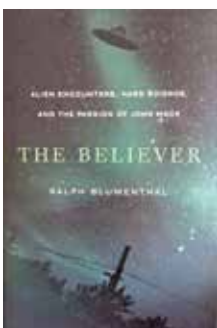
Op een bepaalde manier bekeken kan de ufo-scene als een nieuwe religie beschouwd worden, met *contactees* en *abductees* als de nieuwe hogepriesters, ufologen als de moderne theologen en de aliens zelf als de hemelse goden van weleer. Feit is dat van het allereerste begin (semi)religieuze groeperingen zich rond het thema gegroepeerd hebben. Elders in dit nummer komt George King met zijn *The Aetherius Society* al aan bod en wereldwijd zal aan bijna niemand de massale zelfmoord van leden van de ufo-sekte *Heaven's Gate* in 1998 voorbijgegaan zijn. Maar er zijn meer bekende voorbeelden van spiritueel-religieuze groeperingen die zich hebben laten inspireren door het gedachtegoed van buitenaardse invloed op aarde. Wat te denken van *Scientology*, waaraan een kosmologie ten grondslag ligt die aan een hemelse opera doet denken? Of van de Raëliënen, die ons willen klonen en voor ruimtebezoekers een heuse ambassade willen bouwen? Al dit soort wonderlijke bewegingen komen voorbij in dit handboek, waarin ook de minder bekende aandacht krijgen. Want heb jij ooit gehoord van *The United Nuwaubian Nation*? Ik bedoel maar. Dit handboek doet echter meer dan het louter beschrijven van exotische groeperingen. Ze biedt middels een keur aan bijdragen van deskundige auteurs een historische, sociologische achtergrond waarbinnen de ufo-religie tot wasdom kon komen. Voor de liefhebber een must. Maar die moet dan, gezien de prijs van het boek, wél rijk zijn...

★★★★☆

Auteur: Benjamin E. Zeller e.a.

Uitgeverij: Brill

€ 199,- ISBN 9789004434370

The Believer

In het interview met Erich von Däniken elders in dit nummer, geeft de Zwitser aan dat de Amerikaanse psychiater en hoogleraar John Mack een belangrijke impact heeft gehad op zijn persoonlijk denken over ufo's en aliens. Hij zal lang niet de enige zijn voor wie dat geldt. Want John Mack maakte vanaf zijn allereerste boek over dit onderwerp (*Abduction* uit 1994) indruk met zijn visie op het fenomeen van de *alien abductions*. Het was überhaupt een doorbraak dat een geleerde van dit kaliber zijn vingers aan het onderwerp durfde te branden en dat getuigde wat mij betreft van leeuwenmoed. Mack kreeg in elk geval vanuit academische kring de wind van voren en behield slechts ternauwernood zijn baan aan de universiteit van Harvard. Zo gingen, en ik vrees gaan, die dingen blijkbaar. Misschien was Mack wel 'te groot' om hem zomaar opzij te schuiven. Want vóór zijn onderzoek naar genoemde ontvoeringen, was hij al beloond met de prestigieuze Pulitzerprijs voor zijn biografie van Lawrence of Arabia. Of de biografie van de eveneens onderscheiden reporter Ralph Blumenthal over Mack zelf eveneens van prijswinnend niveau is, mag je zelf beoordelen. Ik zou zeggen: ga dat zeker doen. Niet alleen kom je alles te weten over Macks ideeën - spoiler: hij geloofde in tegenstelling tot veel van zijn collega-ufologen in een goedaardige buitenaardse inmenging - ook leer je de man zelf kennen. En dat is al fascinerend genoeg!

★★★★☆

Auteur: Ralph Blumenthal

Uitgeverij: High Road Books

€ 30,99 ISBN 9780826362315

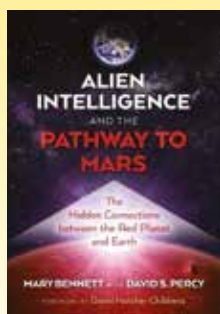
UFO's, Earthquakes & the Straight Line Mystery

Veel pretentieuzer dan de ondertitel van dit boek worden ze niet gemaakt: 'The Answer tot the UFO Enigma'. Ofwel: in dit boek zou hét antwoord op het ufo-vraagstuk te vinden zijn. Ik heb goed gezocht, maar dat antwoord heb ik niet gevonden. Maar daarmee is dit boek allerminst afgeschreven. Want de auteur is wel degelijk iets op het spoor. Iets opzienbarends dat ongetwijfeld een deel van het fenomeen verklaren kan. In het kort: ufo's zijn echt en worden bestuurd door buitenaardse wezens die in de Koran djinns genoemd worden. Zij bestonden al voordat de mens op Aarde verscheen en hebben duizenden jaren aan technische voorsprong op ons. Ze kunnen onze planeet alleen maar bezoeken, omdat er zich tussen Mars en Jupiter een soort portaal bevindt dat gecreëerd wordt door een mysterieus en onzichtbaar gemagnetiseerd object. Dat object zou veel vreemde geomagnetische effecten op zowel de Aarde als de zon verklaren en heeft waarschijnlijk een tunnel gedreven door het weefsel van tijd en ruimte waardoor aliens hun weg naar ons toe kunnen vinden. Aangezien ze daarbij dus door een poort of tunnel moeten reizen die zich op gezette intervallen opent dan wel sluit, zijn waarnemingen van hun ruimteschepen geografisch geclusterd en bovendien in tijd gefaseerd en cyclisch van aard. Daarnaast bewegen de elektromagnetische ufo's zich langs breuklijnen in de aarde, aangezien ze daar gebruik kunnen maken van de vrijgekomen energie als gevolg van de tektonische spanning. Maar zoals de auteur aan het eind van zijn boek zelf al opmerkt: zijn hele theorie staat of valt met het aantonen van dat ongrijpbare object tussen Mars en Jupiter: Bron X. En zover is het (nog) niet...

★★★☆☆

Auteur: Ahmad Jamaludin
Uitgeverij: Flying Disk Press

€ 13,95 ISBN 9798721390159

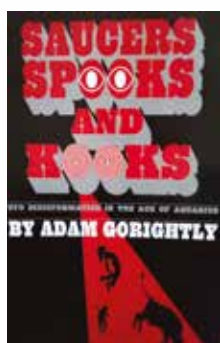
Alien Intelligence and the Pathway to Mars

De Rode Planeet heeft de mensheid altijd al gefascineerd. Van de zogenaamde kanalen die door sommige astronomen in de negentiende eeuw waargenomen werden tot het 'Gezicht op Mars' dat in 1976 door de Viking 1-orbiter voor het eerst gefotografeerd werd, telkens weer doemde het beeld op van een al dan niet verloren gegane beschaving op Mars. Dat idee nu, staat ook centraal in dit vuistdikke boek waarin talloze overeenkomsten tussen oude structuren op Aarde en Mars de revue passeren. Ook graancirkels worden meegenomen in de geometrische berekeningen. Conclusie? Aliens hebben in hun achtergelaten boodschappen in steen of graan een technisch concept neergelegd dat het ons mensen, bij ontcijfering, eindelijk mogelijk zou moeten maken problemen met intergalactische ruimtevaart definitief op te lossen. In feite stuurden zij ons een gratis ticket met de uitnodiging om eens te komen buurten. Af en toe vergezocht, maar daarom niet minder intrigerend. De Franse essayist Joseph Joubert schreef immers al eens: 'De verbeelding heeft meer ontdekkingen gedaan dan de ogen'. In dit boek is het nadrukkelijk een combinatie van die twee.

★★★☆☆

Auteurs: Mary Bennett & David S. Percy
Uitgeverij: Bear & Company

€ 29,- ISBN 9781591434009

Saucers, Spooks and Kooks

Iets met je verstand weten, is iets heel anders dan het met je hart voelen. We wéten bijvoorbeeld dat geheime diensten in Amerika de ufo-scene infiltrerden met als doel daar verwarring en chaos te scheppen. Maar hoe dat moet zijn geweest voor de direct betrokkenen? Geen idee. *Saucers, Spooks and Kooks* maakt dat op een rücksichtsloze manier duidelijk. Daarmee is het, voor mij althans, een emotioneel beladen en moeilijk leesbaar boek geworden. Te weten dat er in Amerika – in onze westerse ogen toch nog een beetje *The Land of the Free and the Home of the Brave* – van overheidswege aangestuurde psychopaten, een ander woord heb ik er even niet voor, kwetsbare en naïeve ufologen letterlijk tot zelfmoord hebben gedreven met hun cynische spelletjes, doet mijn bloed koken. Maar eerlijk is eerlijk: dit is geen simpel verhaal van *good guys* versus *bad guys*. Dit is een verhaal over *mensen* en hun sadistische trekjes en hun schijnbaar onoverkomelijke zwakheden. Want ook onder de ufologen zelf waren 'daders'. Waren spionnen. Waren mensen die hun positie ten koste van anderen, collega's nota bene, wilden verbeteren. Al met al is dit, nu het internet en zelfs de politiek zwanger is van de complottheorieën, een actueel boek. Het maakt duidelijk dat, zoals de filmmaker Adam Curtis schreef: 'Krachten die onze vreemde wereld van vandaag hebben gecreëerd, evengoed van binnenuit als van buitenaf komen.' Prachtige titel en dito cover trouwens.

★★★★★

Auteur: Adam Gorightly
Uitgeverij: Daily Grail Publishing

€ 26,99 ISBN 9780994617682

UFO's – Pioniers van Eenheid

Er zijn maar weinig auteurs in Nederland die regelmatig publiceren over het thema van de buitenaardse bezoeker. Natuurlijk, we hebben Coen Vermeeren en hadden Hans van Kampen, maar verder... Verder is er eigenlijk alleen Gerard Aartsen. Hem mogen we dan ook koesteren. Niet alléén omdat hij zowat de enige is, maar vooral omdat hij het thema op geheel eigen, originele wijze aanvliegt en ook nog eens erg goed schrijven kan (niet voor niets werden zijn boeken al in een aanzienlijk aantal buitenlandse talen vertaald). In dit nummer van ParaVisie Magazine tref je bijvoorbeeld zijn uiterst leesbare artikel over George Adamski aan, de eerste man die beweerde in contact te staan met op mensen gelijkende wezens van andere planeten. Nu is er dan *Pioniers van Eenheid*, dat eerst in het Engels verscheen. Waar het over gaat? Zoals altijd is Gerard uiterst actueel... Met de bevestiging van het Pentagon dat recent gelekte ufo-video's authentiek zijn, en vermoedens van wetenschappers dat de komeet 'Oumuamua een satelliet van buitenaardse makelij is, vult het onderwerp ufo's tegenwoordig immers zelfs de kolommen van de kwaliteitskranten. Intussen kan de wetenschap alleen maar raden naar antwoorden op grote vragen omtrent bewustzijn en heelal. Gerard laat zien dat het onderzoek naar buitenaards leven en recente systeem- en post-materiële wetenschap over de werkelijke aard van leven en bewustzijn, verbluffende overeenkomsten vertonen met de aloude wijsheids-leringen van de mensheid. Kern daarvan: het leven is een universeel verschijnsel dat in diepste wezen overal dezelfde evolutie van bewustzijn doormaakt. Op basis van bewijzen, inzichten, voorbeelden en ervaringen uit een verscheidenheid aan bronnen, neemt dit boek de lezer mee op een meeslepende verkenning van de eenheid van het leven en de eenheid van de mensheid. Zonder cynisch te zijn of te worden, beschrijft Gerard onze innige band met planeet Aarde en het heelal. Hiermee plaatst hij niet alleen claims over contacten met buitenaardse bezoekers in een uniek en geheel nieuw perspectief, ook schenkt hij ons een waarlijk hoopvolle kijk op de toekomst. Waarbij het met name de Schotse esotericus Benjamin Creme is, als verkondiger van Maitreya als de nieuwe Wereldleraar, die zijn gedachtewereld kleurt. *Pioniers van Eenheid* gaat over veel méér dan over ufo's alleen. In essentie is het een liefdevolle uitnodiging om het goede te doen. Een boek voor nu, een boek voor straks. Een boek om te koesteren en, wat mij betreft, vooral nog eens opnieuw te lezen. Héél welkom!

★★★★★

Auteur: Gerard Aartsen

Uitgeverij: Edicola Publishing

€ 24,95 ISBN 9789493259003

(advertentie)

‘Laat je door de ogen van liefde naar jezelf en het leven kijken’

‘Je raakt er nooit in uitgelezen’

‘Dankbaar voor deze hulp’

(reacties van lezers op bol.com)

Op 28 juli 2015 overlijdt de vader van Bonnie Bessem plotseling. Twee dagen later vangen zijn vier kinderen, apart van elkaar, dezelfde boodschappen van hem op. Niet alleen zij, ook anderen in hun omgeving. Het bewijst dat er leven na de dood is! Via zijn dochter Bonnie, al 20 jaar werkzaam als medium en psychologe, geeft hij vervolgens zijn kennis door over het leven en daarna. Zijn woorden bieden troost en praktische hulpmiddelen om verbinding te maken met overleden dierbaren. Wat blijkt? Niemand hoeft angst voor de dood te hebben, of bang te zijn de ander kwijt te raken. Een geweldig hoopvol en troostrijk boek.

www.bonniebessem.com

Nu verkrijgbaar in de (online) boekhandels

Uitgeverij Bewust Zijn

Regressie naar een vorig leven als kosmonaut

Ben jij wel een mens?

Lichtwezens van buitenaardse oorsprong doen op aarde graag ervaringen op, maar contact leggen met de menselijke soort valt weleens tegen. Regressie- en reïncarnatietherapeute Marianne Notschaele vertelt over een eerste ontmoeting tussen kosmonaut en aardbewoners, lang geleden.

TEKST: MARIANNE NOTSCHAELE-DEN BOER

SPECIAL

UFO's & Aliens

Tijdens een bijeenkomst voor therapeuten ontmoette ik een nieuwe collega waarmee ik in gesprek raakte. Laat ik hem Jonas noemen. Jonas was midden vijftig, ik was op dat moment begin dertig en bezig met het opstarten van mijn eigen praktijk reïncarnatietherapie. Jonas zat als psychotherapeut ruim twintig jaar in het vak en ik schatte zijn expertise hoog in. Ik was benieuwd wat hij vond van nieuwe regressietechnieken, omdat hij zich op dat vlak liet bijscholen. In ons korte gesprek merkte hij zijdelings op: “Je staat wel erg vaak met jouw schrijfsels over reïncarnatietherapie in ons beroepsblad. Als je maar niet denkt dat mensen op je zitten te wachten.” Het klonk onaardig, ik voelde me geroepen verdedigend te antwoorden: “Ik vind het geweldig om reïncarnatietherapeut te zijn en praktijkverhalen van cliënten te delen met anderen.” Hij keek me meewarig aan en zei: “Je komt net kijken. Wat weet jij nou op jouw leeftijd over mensen en trauma’s? Als therapeut heb je levenservaring en empathie nodig, dien je menselijk te zijn. Ben jij dat wel, menselijk?” Hij draaide zich om en liep weg, mij in totale verwarring achterlatend. Hoezo zou ik geen mens zijn?

Geschrokken door zijn opmerking, vroeg ik me af wat hij precies bedoelde. Was hij jaloers? Hij kon toch ook artikelen gaan schrijven over cliëntencases? Als beginnend therapeut had ik minder ervaring met cliënten dan hij, maar over empathie beschikte ik zéker. Met knikkende knieën liep ik naar het damestoilet. Ik had dringend een glas water nodig, mijn keel zat dicht en tranen stonden in mijn ogen. Wat overkwam me? Bij de wasbak van het toilet stond een collega haar handen te wassen. Ze keek me aan, zag mijn ontredde en vroeg: “Wat is er met jou aan de hand?” “Jonas zei dat ik geen mens was!” Dat waren niet zijn exacte woorden, toch had ik ze zo wél opgevat. Ze stelde me gerust: “Je bent heus een mens, in dit leven al helemaal, maar misschien is jouw herkomst buitenaards en niet menselijk? Zijn we niet allemaal hier op aarde om te leren hoe het is om mens te zijn?”

Van vorm veranderen

Kort daarop besloot ik door middel van een regressie-sessie uit te zoeken waarom ik zo geschrokken was van Jonas’ onvriendelijke opmerking. Ik kwam terecht in herinneringen aan een oude ervaring van heel lang geleden. Als lichtwezen was ik uit een ander sterrenstelsel en een andere beschaving, ver voorbij Orion, naar de aarde toe gekomen. Het energetische ruimtevoertuig waar ik me indertijd in verplaatste, bestond uit een mix van mijn zielsenergie, gedachtenkracht, kristallen én mineralen die op aarde onbekend waren maar op mijn thuisplaneet in grote hoeveelheden aanwezig. Ik was in staat met deze bijzondere combinatie een sterk, ovaal en plat gestroomlijnd energieveld te creëren dat mijn lichtkern omsloot als beschermende huls. Met dit ‘voertuig’ kon ik tijdens ruimtereizen het heelal met ongekende snelheid doorkruisen zonder me te bekommeren om tijdsbarrières of lichtjaren die ik moest overbruggen. Mijn reisdoel en coördinaten waren gezet op: energiekleuren paars en blauw op

planeet aarde brengen en onder haar bewoners verspreiden. Wezens die op aarde leefden, kende ik van holografische projecties. Ik was nieuwsgierig naar hoe alles er in het echt zou uitzien. Het lichtwezen dat ik was, was geslachtloos en zonder enige vormbeperking: een zielskern met een enorme hoeveelheid pulserende diffuse lichtenergie in de kleuren lilapaars, zacht oranje, lichtblauw, geel en zilver. Dit hadden alle wezens in de buitenaardse beschaving waartoe ik behoorde, evenals vibreren op hoge energiefrequenties en in telepathisch contact staan met elkaar. Vaste vormen waren er nauwelijks in het sterrenstelsel waar ik me gewoonlijk voortbewoog. Een soort Atlantis, maar dan energetisch en technisch meer verfijnd. Tijdens de ruimtevlucht oefende ik om mijn vibrerende energiemassa te laten lijken op de verdichte vorm die aardwezens zouden hebben. Het krimpen van mijn energieveld tot aardse mensproporties was het lastigste onderdeel van deze ‘missie’. En uit de holografische beelden over planeet aarde en zijn bewoners viel niet precies te herleiden hoe klein of groot die aardse wezens in werkelijkheid waren. In het heelal draaide alles om pulserende, ijle en diffuse energie.

‘Als lichtwezen was ik uit een ander sterrenstelsel en een andere beschaving, ver voorbij Orion, naar de aarde toe gekomen’

Landing

Het ruimtevoertuig waar ik als energiewezen onderdeel van uitmaakte, landde op de mij nog onbekende planeet in een drassige omgeving. Ik ontkoppelde mijn wervelende energiestroom van de kristallen en de ijzerhoudende mineralen. De geklonterde mineralen en kristallen werden weer vloeibaar, transparant en vloeiden terug in mijn energieveld. Zo maakte ik me los van het ovale energievoertuig, dat hierdoor ‘oploste’. Het was vreemd om zonder andere lichtwezens te zijn waarmee ik altijd in verbinding stond, het voelde eenzaam. Ik deed wat me te doen stond en creëerde met gedachtenkracht en zielsenergie een menselijke vorm: romp, hoofd, benen en armen. Ik vond mezelf goed geslaagd als creatie: een wezen met aardse, vaste vormen die op de holografische projectie leek die ik eerder had gezien. Bewegen en ademen was zwaar, de lucht om me heen verstikend. Als ik mezelf toen in een spiegel had kunnen zien... een dun reusachtig groot mensachtig wezen van zeker

*‘Mijn oorsprong is
buitenaards en dat
geldt voor velen: we are
spiritual beings having a
human experience’*

tweeëneenhalf meter hoog met een vierkante constructie op de borst, geavanceerde techniek die me moest laten ademen. Daaraan op stofzuigerslangen lijkende filters die naar de ‘neus’ toeliepen. En dan nog ging ademen niet soepel. Als nieuw menswezen was ik veel te groot, veel te lang en veel te dun in vergelijking tot aardlingen. Om me heen zag ik nieuwe kleuren: voornamelijk groen en bruin (bomen en planten) en vormen die ik niet kende. Het sterrenstelsel waar ik vandaan kwam, daar vibreerde alles in zachte pasteltinten en luchtige rekbare energienevels. De kleuren hier waren anders, hard en fel. De groene en bruine vaste vormen met hun op elkaar gepropte moleculen kwamen raar op me over. Ik was gewend aan ijle substanties die je à la minute zelf van vorm kon laten veranderen: vergroten, verkleinen, uitrekken en verdichten. Ik was aanbeland in een periode van de geschiedenis die we nu de prehistorie of de tijd van holbewoners noemen. Kleine gedrongen, gebogen mensapen. Een groepje van die woest uitzijnde primitieve wezens naderde. Mogelijk waren ze afgekomen op de lichtflits en de knal waarmee ik hun groene, vruchtbare bodem had geraakt. Ze stopten en bleven op afstand naar me kijken. Daarna gromden ze, zwaaiend met hun armen. Ze maakten een dreigende indruk. De eerste menselijke emotie waar ik kennis mee maakte was verbazing, daarna paniek. Lange dunne stokken met een stenen punt vlogen me door de lucht tegemoet. Deze vijandige ontvangst had ik niet verwacht. Het eerste contact met aardlingen had ik me echt anders voorgesteld.

Mislukte communicatie

Ik probeerde te redden wat er te redden viel. Maakte de kleur lichtblauw in mijn energieveld groter. Donkerblauw. Meer geel erbij. Paars. De kleurennevel steeg op vanuit mijn hoofd in de richting van het groepje aardse wezens. Immers, de bedoeling was dat ik verschillende energiekleuren op hen zou overbrengen. Mijn ondertussen steeds groter wordende gekleurde energieveld liep wijd

en verdund uit en bewoog zich steeds sneller in draaikolken vanuit mijn nieuwe menselijke vorm, duidelijk zichtbaar voor de holbewoners, in hun richting. In een uiterste poging contact te leggen voegde ik de kleur zilver toe aan de randen van mijn energieveld. Het metalige zilver knetterde en vonkte. Dit werd angstaanjagend gevonden, want een regen van speren kwam op me af. Ze begrepen de lange dunne slungelige mensvorm van buitenaardse afkomst met zijn kleurenmissie niet. Op dat ogenblik dacht ik er niet aan om mijn oorspronkelijke lichtvorm om te zetten in een op tijd weg zoevend energievoertuig. Ik had kunnen vluchten, maar daarvoor was het te laat. Mijn mensachtige lijf bleef op de drassige grond liggen. Onbeweeglijk. De groene bodem onder me voelde hard en bobbelig aan. Het dreigende grommen was vlakbij en veranderde in vreugdekreten toen ze erachter kwamen dat ik niet meer bewoog. Het onbekende enge wezen, ik, was dood. Ze betastten met hun kleine dikke vingers mijn tweede buitenhuid, een energetisch gecreëerd dun en flexibel ruimteschild. Ze hadden geen idee wat dat was, wat ik was, waar ik vandaan kwam of wat mijn bedoeling was. Mijn lichte kleuren stegen op, de vorm waartoe ik me ‘gekneed’ had was kapot. Een mislukte eerste incarnatie op aarde, maar mijn van oorsprong buitenaardse energie was weer vrij. Vrij om te gaan waarheen ‘ik’ wilde. Had ik meer op het uiterlijk en de grootte van deze holbewoners geleken, dan was ‘missie aarde’ vast beter gelukt. Mijn ziel, mijn hele wezen, onthield van dit onvriendelijke aardse welkomstcomité dat ik er niet voor honderd procent menselijk uitzag. Al had ik zeker goede pogingen gedaan om me aan te passen aan menselijke wezens door me als zodanig te transformeren en te presenteren.

Wat men niet kent...

Het gesprek dat ik had met Jonas, waarin hij vroeg of ik wel menselijk was, wierp me in één keer terug naar deze oude ervaring in de prehistorie. Heden en (ver) verleden liepen in elkaar over. Het ruimtewezen nam een kijkje op

planeet aarde, holbewoners zaten niet op zijn komst te wachten. De kosmonaut wist weinig tot niets over menselijke vormen en emoties. Als beginnend reïncarnatietherapeute wist ik weinig over menselijke emoties en trauma's. Gedreven door enthousiasme en nieuwsgierigheid schreef ik artikelen die Jonas, met zijn focus op de gevestigde reguliere psychotherapie, irriteerden. Door mijn nieuwsgierigheid en enthousiasme vond ik schrijven over regressies naar vorige levens leuk om te doen. Met eenzelfde nieuwsgierigheid startte het lichtwezen zijn ruimtereis richting planeet aarde. De gespreksenergie tussen Jonas en mij leek op een herhaling van zetten, zoals bij de ontmoeting tussen kosmonaut en holbewoners. Vernieuwing in bestaande therapieën wordt niet altijd warm onthaald. Wat men niet kent, eet men niet. Net zoals het lichtwezen vijandig werd bejegend door de prehistorische mens. Jonas had gelijk, mijn oorsprong is buitenaards en dat geldt voor velen: *we are spiritual beings having a human experience*; dankzij reïncarnatie-ervaringen komen we daarachter. We zijn geen mensen die telkens spirituele ervaringen opzoeken, maar spirituele lichtwezens die ervaringen opdoen in een mensenlichaam. Jonas' on aardige opmerking liet me spiritueel groeien; onbedoeld zette hij me op het spoor van regressiesessies met *aliens*, ufonauten en andere buitenaardse levensvormen.

Aliens en ufonauten

Bij het lezen van boeken die door Erich von Däniken en Robert Bauval zijn geschreven, vraag ik me vaak

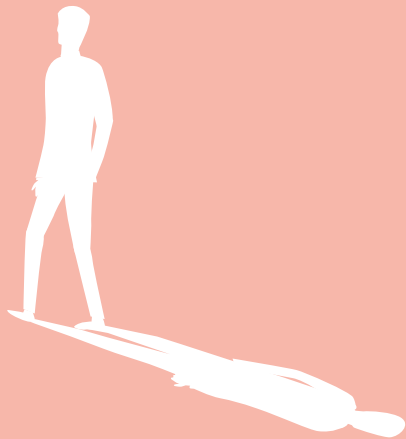
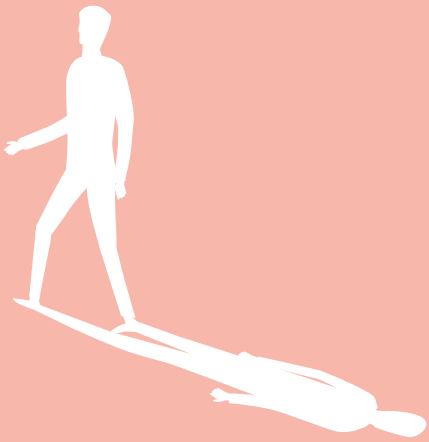
af waarom deze auteurs/onderzoekers buitenaardse regressie-ervaringen niet betrekken bij hun onderzoekswerk. Dan zouden ze over schitterende aanvullende informatie beschikken om hun theorieën over kosmonauten, opgegraven reuzenskeletten en de locatie van de grote piramide ten opzichte van bepaalde sterrenstelsels te staven. Toen Bauval eind jaren negentig een lezing gaf in Nederland, vroeg ik hem zelf of hij ervaringen uit vorige levens gebruikte bij zijn onderzoek naar de connectie tussen Orion en de grote piramide in Egypte. Zijn schampere antwoord: "Met zulke onzin werk ik niet." Jammer, want uit regressie-ervaringen met cliënten weet ik dat vele (licht)wezens afkomstig uit andere dimensies en sterrenstelsels al eeuwenlang planeet aarde bezoeken. Ze crashten soms met hun ruimteschepen, hielpen bij de bouw van piramides, zochten op hoogvlaktes van Peru naar mineralen die ze op hun eigen planeten tekortkwamen. Gebruikten Nazca-lijnen in Peru en rijen menhirs in Europa als markeerpunten op aarde voor aanvliegroutes van hun energievoertuigen. Door aardbewoners werden de uit de hemel neerdalende lichtwezens gezien als engelen, goden of reuzen. Goed verlop contact tussen kosmonauten en menselijke wezens resulteerde in halfgoden en een nieuw menselijk ras. Zo gek is het niet dat er daarom overal ter wereld afbeeldingen op rotsen zijn opgedoken van ufonauten en dat nog steeds reusachtig grote skeletten worden opgegraven die niet menselijk aandoen. Gemiste kans voor onderzoekers om ervaringen uit vorige levens als een lachertje af te doen. •

'Het metalige zilver knetterde en vonkte. Dit werd angstaanjagend gevonden, want een regen van speren kwam op me af'

Marianne Notschaele-den Boer, WWW.VORIGELEVENS.NL, RHA Publishing

DE VERGETEN REALITEIT

SPECIAL UFO's & Aliens

Als je Erich von Däniken googelt, dan kom je op de Nederlandstalige zoekpagina eerst een muur van kritiek tegen. Op *Historiek.net* weet ene Jona Lendering te vertellen dat Däniken een *kwakhistoricus* is. Nee, nee, ze gaat niet inhoudelijk op zijn theorieën in, ze demoniseert hem alleen maar met alle nare en ongefundeerde insinuaties die ze kan bedenken. Op Wikipedia gebeurt ongeveer hetzelfde. Erich von Däniken is onder andere een 'kosmidoot'. Want dat is wat 'ze' doen als ze je inhoudelijk niet meer aankunnen. Dan gaan de dienaren van de gevestigde orde lelijke dingen over je zeggen om je verdacht te maken.

TEKST: ROBERT BRIDGEMAN

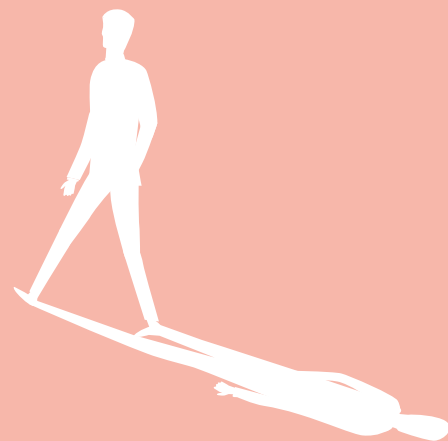
Ik merk het in mijn eigen leven ook. Bepaalde mensen vinden het fijn mij als antisemiet weg te zetten. Eigenlijk een enorme belediging. Als ik iets níet ben, is het een antisemiet. Mijn vriend Tijn Touber wordt ook regelmatig voor homohater en rechts-extremist uitgemaakt. Als je hem kent, weet je hoe belachelijk die aantijgingen zijn. Maar goed, die insinuaties doen het lekker natuurlijk. Want dan ben je in een hoek gestopt waar er niet meer inhoudelijk naar je geluisterd hoeft te worden.

Doodeng

Veel ParaVisie-lezers zullen dit herkennen: het demoniseren en afbranden door de gevestigde orde van jou als spiritueel mens. Niet op de inhoud, nee, nee, daar wagen ze zich niet aan. Ze zetten je in een hokje waar je als het ware 'ontmenselijkt' wordt. Zoals Von Däniken een pseudowetenschapper is, Touber en ik het stempel 'rechtse rakkers' meekrijgen en tallozen van ons weggezet worden als zweverige, naïeve en goedgelovige types.

'Wat zou er gebeuren als wetenschappers en sceptici van hun elitaire paddenstoelen af zouden stappen om zich kwetsbaar op te stellen?'

Het is al zo oud als de weg naar Rome. Alhoewel, in Rome kon je tijdens de Romeinse glorie tijd nog spiritueel zijn. Orakels, zieners en helers werden geaccepteerd. Tot de komst van de Rooms-Katholieke Kerk het spirituele langzaam maar zeker uitroeide. De wetenschap deed in de afgelopen eeuwen het laatste deel. Want zeg nou zelf; als je iets niet empirisch kunt aantonen, dan kan het toch niet waar zijn. Toch? In mijn allereerste boek *Start vandaag met lichter leven* schrijf ik een heel hoofdstuk over de *vergeten realiteit*. De werkelijkheid van voorbij de zintuigen. De werkelijkheid van voorbij de empirische realiteit. De werkelijkheid van de ziel, van reïncarnatie, van gidsen, van genezing door energetische krachten, van telepathie, van magie, van buitenaardse volkeren, van tijdlijnen en dimensies. Deze werkelijkheid wordt ook wel de spirituele werkelijkheid genoemd. En de spirituele werkelijkheid is voor de meeste mensen tot op de dag van vandaag doodeng.

Sceptici

Een wereld die je niet met je zintuigen kunt zien, horen en voelen. Een wereld die je niet kunt controleren. Zo'n wereld vertrouwen, vraagt overgave en nederigheid. Daarbij komt dat heel veel mensen met trauma uit vorige levens rondlopen uit tijden dat ze zélf werden verbrand, of op andere wijze gemarteld en gedood vanwege hun eigen spirituele gaven en inzichten. Na zoveel pijn besloot hun ziel: *dit ga ik niet nog een keer voelen*. Daarom bevinden ze zich in dit leven aan de 'andere kant'; die van de sceptici. Daarmee sluiten ze de poort naar de spirituele wereld in zichzelf. Jij en ik weten dat scepsis en wantrouwen de bovenste twee fysieke chakra's blokkeren. Je derde oog en je kruin sluiten zich door dit soort energieën. En dat brengt de scepticus nog meer in het hoofd. Zijn er genoeg gelijkgestemden die ook angst hebben voor de spirituele wereld en in hun hoofd verblijven, dan ontstaat er al snel een beweging. Als die beweging dan ook nog aansluit bij de religie van deze tijd - de wetenschap - dan wordt het nog lastiger voor deze mensen om de spirituele werkelijkheid in zichzelf te vinden.

Kinderschoenen

Het is echt niet mijn bedoeling nog meer te polariseren in een wij - zij scenario. Ik zie echter een toenemende demoniseringstrend waar bewustzijn op mag komen. En daarbij; de wetenschap is op zichzelf heel waardevol. Heel veel moois in ons moderne leven zou niet kunnen zonder wetenschap. Een tijdje geleden sprak ik Rollin McCrathy.

Hij is hoogleraar psychologie en 'director of research' bij het *HearthMath Institute*. McCrathy vertelde me over vergaand onderzoek binnen *HeartMath* waar op termijn de aura en het chakrasysteem kunnen worden aange-toond. Hij is van mening dat de wetenschap nog niet klaar is voor de (spirituele) werkelijkheid. De apparatuur is nog niet fijngevoelig genoeg en er is nog niet voldoende begrip voor het niet-empirische. En ik geloof dat hij gelijk heeft. Denk maar eens aan het gelimiteerde gebied dat de wetenschap in feite bestrijkt: minder dan 5% van het menselijk DNA is wetenschappelijk inzichtelijk gemaakt. Nog maar een paar procent van de werking van de hersenen kan worden verklaard. Nog maar 3% van het universum en al haar melkwegstelsels kan worden beschreven. De moderne wetenschap is geweldig, maar staat nog in haar kinderschoenen.

Stel je voor...

Maar laten we eerlijk zijn; de moderne wetenschap heeft, ondanks haar zegeningen, óók de arrogantie om visionairs en zieners die buiten de gebaande paden gaan te demoniseren. En dat demoniseren gebeurt omdat er geen inhoudelijke argumenten zijn. Stel je eens voor dat de gevestigde archeologische gemeenschap haar best zou doen om de theorieën van Von Däniken te onderzoeken? Stel je voor dat uitspraken van spirituele auteurs onderzocht zouden worden in plaats van in een rechtse hoek gezet (waar ze niet thuishoren)? Wat zou er gebeuren als wetenschappers en sceptici van hun elitaire paddenstoelen af zouden stappen om zich kwetsbaar op te stellen? Open, nieuwsgierig en geïnteresseerd, zoals wetenschap bedoeld is? Als ze zich zouden openen voor de spirituele werkelijkheid die zoveel mensen bezighoudt? Von Däniken verkocht 60 miljoen exemplaren van zijn boek *Waren de Goden astronauten?* En als je je verdiept in zijn gedachtengoed gaat er een wereld voor je open. De hetze die gecreëerd wordt rondom de spirituele werkelijkheid en de wetenschap doet denken aan de wrijving tussen Galileo Galilei en de kerk toen eerstgenoemde de theorieën van Copernicus bevestigde en stelde dat de zon en niet de aarde het centrum van ons sterrenstelsel is. Uiteindelijk bleek Galileo gelijk te hebben. Net zoals uiteindelijk zal blijken dat de goden kosmonauten waren, dat de mens een ziel heeft, dat we multidimensionale wezens zijn met vele levens in verleden, heden en toekomst. En bovenal dat de spirituele werkelijkheid nog niet de uiteindelijke werkelijkheid is. We hebben nog een lange weg te gaan, maar we komen er wel. •

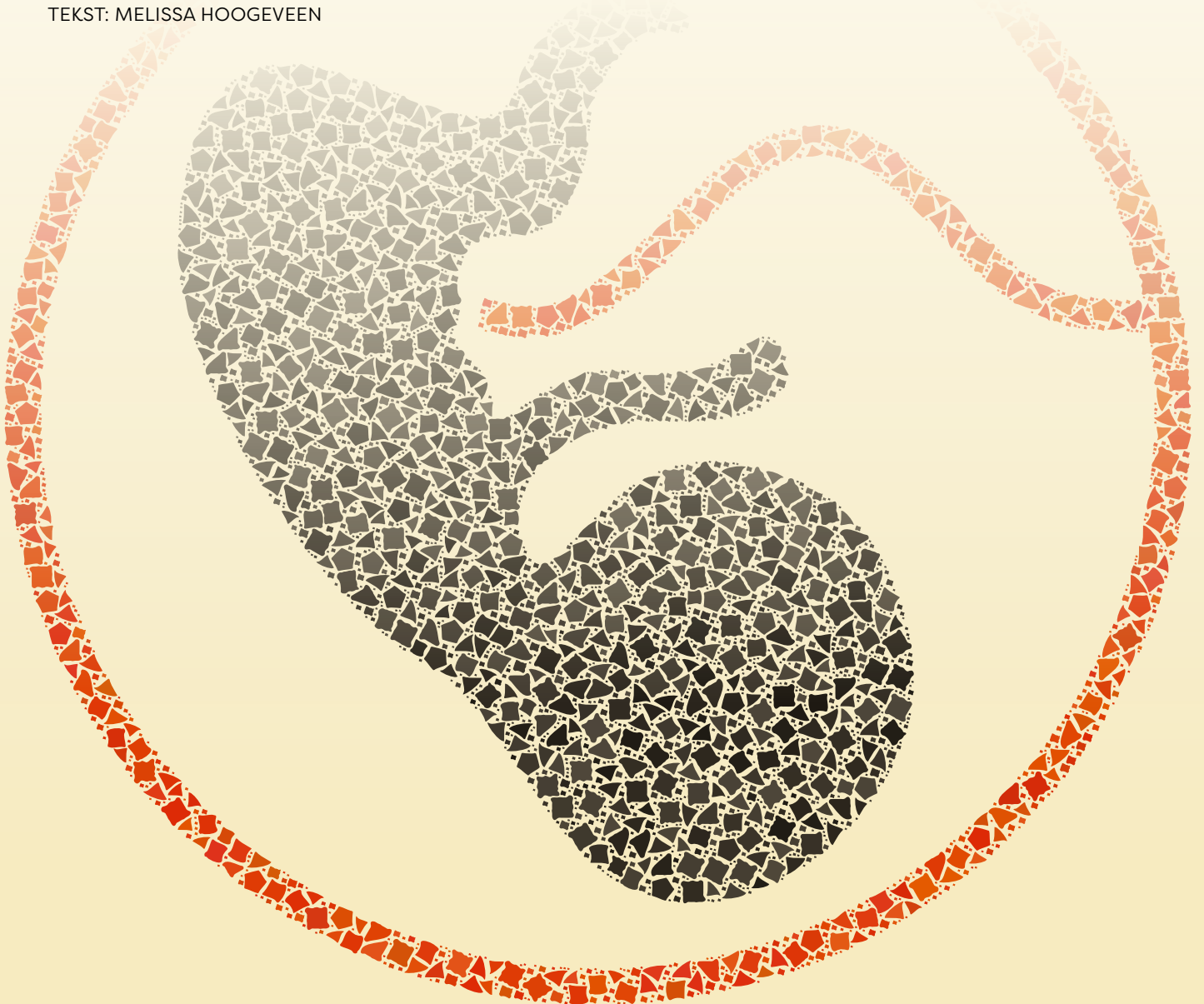
Robert Bridgeman is auteur, reïncarnatietherapeut, documentairemaker en healer. Hij woont en leeft met zijn vrouw en drie jonge zoons in het Terra Nova Center in het zuiden van Frankrijk, midden in het magische Kathareng gebied. WWW.ROBERTBRIDGEMAN.COM

Baarde Monique een hybride kindje?

Omdat ze als kind al zo bezig was met mysteries van hemel en aarde, had het televisieprogramma *Tineke en de Paranormale Wereld* Melissa's speciale aandacht. Eén van de afleveringen is haar heel in het speciaal bijgebleven. In die aflevering vertelde ene Monique over haar structurele ervaringen met ontvoeringen door buitenaardse wezens. Melissa vond de uitzending een godsgeschenk, aangezien haar intuïtieve vermoeden er eindelijk bevestigd werd: aliens bestaan! Jaren later staat ze ineens oog in oog met Monique en komt ze veel meer te weten over diens intrigerende, maar ook schokkende verhaal.

TEKST: MELISSA HOOGVEEN

Nu, ruim drie decennia na de uitzending die zoveel in mij losmaakte, heb ik nog steeds een fascinatie voor 'andere beings', zoals ik ze zelf liever noem. Bij het woord 'alien' maken mensen te snel allerlei, vaak negatieve, associaties. Inmiddels weet ik dat zij, net als wij, bewoners zijn van het universum en dat we op de keper beschouwd onderling helemaal niet zo alien ofwel levensvreemd zijn van elkaar. Het verschil zit 'm eerder in een andere vibratie en een ander uiterlijk, aangezien deze zich aanpast naar de specifieke leefomstandigheden. In de loop der jaren is mijn interesse in spiritualiteit overigens nog toegenomen. Dit heeft in 2021 geresulteerd in een eigen online praatprogramma op YouTube: *Spiri-Praatjes*. Wekelijks ga ik over een bepaald spiritueel onderwerp in gesprek met een inspirerende gast. Onlangs was dat Anton Teuben, die ooit het 'UFO Meldpunt Nederland' creëerde en tegenwoordig vanuit het Groningse Winsum evenementen organiseert (onder andere over de Schumann Resonantie). Anton nodigde mij uit bij zijn volgende evenement opnames te komen maken. En wat denk je? Kom ik tijdens dit evenement in rechtstreeks contact met de vrouw waarvan ik na al die jaren nooit meer gedacht had iets te horen: Monique! Natuurlijk raakte ik met haar in gesprek over haar ontvoeringen en over het hebben van hybride kinderen (kinderen die half menselijk en half buitenaards zijn, red.). Het voelde alsof ik thuiskwam. Dit was voor mij dé uitgelezen kans om haar uit te nodigen voor een aflevering *Spiri-Praatjes* en haar verhaal onder de aandacht te brengen.

*'Ze vertelden me ver
geëvolueerd te zijn en van een
plek voorbij Orion te komen'*

Monsters

Tijdens de desbetreffende uitzending nam Monique mij mee in haar ervaringen. Als jong meisje had ze last van 'monsters' op haar kamer. Monsters met een grijsgrauwe huid en met grote zwarte ogen. Deze monsters waren niet de standaard 'onder je bed of in je kast' monsters die kinderen doorgaans beschrijven. Wanneer ze een bepaald gezoem hoorde, wist ze dat ze bezoek had. Dit gezoem zorgde ervoor dat ze in een soort trance-toestand tussen waken en slapen belandde. Wanneer zij in die trance was, manifesteerden er zich lichtbollen. Schijnbaar vanuit die bollen verschenen vervolgens de aliens aan haar bed. Zij maakte dit hele proces bewust mee. Ze merkte ook dat als dit gebeurde, zij haar eigen lichaam niet meer kon bewegen. Dat verlies aan controle voelde voor haar als angstaanjagend aan. Omdat dit met enige regelmaat gebeurde, werd het op een gegeven moment bijna normaal voor haar. Ze besteedde steeds minder aandacht aan het fenomeen, totdat ze rond haar achttiende met haar moeder in gesprek ging over haar ervaringen. Met haar moeder kon ze hier wel over praten, zo bleek. Die rezoneerde op de dingen die ze deelde. En Monique's vader bleek zelf ook een keer een alien gezien te hebben, maar wilde hier verder niet over praten. In die periode verscheen ook de film *The Intruders*, over een vrouw die door aliens meegenomen wordt naar hun ruimteschip voor experimenten. Voor Monique was deze film een bevestiging van haar eigen ervaringen, die ondertussen onophoudelijk door waren gegaan. Door het zien van *The Intruders* werd het Monique duidelijk dat zij op onderzoek uit moest gaan om al haar vragen hierover te kunnen beantwoorden. Na lang zoeken kwam zij terecht bij een hypnotherapeut die gespecialiseerd was in cliënten met ervaringen van *alien abduction*. Deze therapeut bevestigde Monique dat zij één van de vele mensen was met soortgelijke ervaringen. Het was via deze therapeut dat Monique uitgenodigd werd om haar ervaring te delen op nationale televisie, bij *Tineke en de Paranormale Wereld*.

Soulsucking

Nadat Monique haar ervaringen publiekelijk had gedeeld, merkte zij dat de grote massa daar nog niet klaar voor was. Ze werd niet geloofd, belachelijk gemaakt en niet meer serieus genomen. Monique koos ervoor om haar ervaringen niet meer te delen. De behandelingen met de hypnotherapeut zetten zich echter wel voort, waardoor er voor Monique veel duidelijk werd over wat ze allemaal meegemaakt had. Meermaals stonden de aliens aan haar bed en hebben zij experimenten op haar buik uitgevoerd. Ook werd zij meegenomen in de ruimteschepen van deze aliens. Dit gebeurde op astrale wijze. Tijdens het interview dat ik met haar heb, legt Monique uit dat dit astrale voor haar voelde als *soulsucking*. Ze omschrijft dit als een ingrijpende en ook angstaanjagende gebeurtenis: "Als iemand je fysiek iets aandoet, dan kun je je nog verweren. Maar wat er gebeurde, was dat zij letterlijk mijn ziel via mijn chakra's naar buiten trokken en daarmee ook mijn bewustzijn met zich meenamen hun ruimteschip in." Je

kan je hier niet tegen verweren. Monique legt uit dat ze inmiddels begrijpt hoe dit kan. Wanneer je vibratie als mens heel laag is, wat bij haar vroeger het geval was door haar misbruik- en mishandelingsverleden, kunnen zij makkelijk je ziel uit je lichaam trekken. Mensen met een lage vibratie lopen daardoor ook een groter risico om door deze wezens astraal ontvoerd te worden.

Zwanger

Monique weet nog goed dat het in de schepen koud en steriel was en dat de aliens zelf ook koud aanvoelden. Ze heeft de ervaring dat de aliens eicellen uit haar lichaam halen, mogelijk om deze te gebruiken voor de creatie van hybride wezens. Het uiteindelijke doel hiervan? De aliens die de ontvoeringen uitvoeren, willen hun tijdens hun lange evolutieproces verloren gegane emoties en hun empathisch vermogen opnieuw activeren. Zo blijkt uit ontvoeringsverhalen van andere mensen dat hybride kinderen soms ook weer terug worden geplaatst in de buik van hun aardse moeders, om op die manier aards geboren te kunnen worden. Dit alles dus in het kader van het opnieuw ontwikkelen van emoties en empathie. Uit een hypnosessie bleek dat Monique een zielencontract met deze wezens heeft afgesloten. De wezens vroegen zich tijdens een ontvoering dan ook af waarom Monique bang was. Ze hoefde toch helemaal niet bang te zijn? Ze wilden haar toch geen kwaad doen, zo werd haar telepathisch te verstaan gegeven. Integendeel, zo lieten ze weten: 'Wij zijn jullie in de toekomst!. Jullie noemen ons nu Zeta's en we komen van een plek voorbij Orion.' Tijdens een andere ervaring werd Monique te verstaan gegeven dat zij zwanger was van een kind en dat het een meisje zou worden. Monique was toen negentien. In de periode van de aardse bevalling van haar dochter waren de aliens actief en in fysieke vorm bij haar thuis aanwezig. Ze stonden zelfs om het wiegje heen, waarop Monique aangaf dat zij niet wilde dat zij zo dicht bij haar dochter stonden. Eén van de aliens liet toen telepathisch aan haar weten 'dat ze alleen maar kwamen kijken naar de baby om te zien of alles goed ging'. Monique heeft zich door deze gebeurtenis weleens afgevraagd of haar dochter misschien een hybride kind is. Waarom waren de aliens anders zo geïnteresseerd in haar? Vooralsnog kan Monique deze vraag niet bevestigend noch ontkennend beantwoorden. Wel beschikt haar dochter over paranormale gaven waar ze momenteel nog niet mee wil werken.

Op WWW.PARAVISIEMAGAZINE.NL lees je alles over Melissa's eigen ervaringen rondom het thema van aliens en ufo's!

Contact

Omdat het voor Monique erg lastig was om haar aardse leven te combineren met alle buitengewone niet-aardse ervaringen, heeft ze op een bepaald punt aangegeven het zielencontract te willen verbreken. Vanaf dat moment stopten de ontvoeringen, de experimenten en de nachtelijke slaapkamerbezoekjes. Wel weet ze dat als zij die verbinding tussen haar en de aliens weer wil herstellen, dit te allen tijde mogelijk is. De uitzending van *Spiri-Praatjes* met Monique vond afgelopen april plaats. Het was voor haar de allereerste keer dat zij haar verhaal, na zoveel jaren, opnieuw publiekelijk durfde te delen. Het bleek toch nog te spannend: kort na de uitzending verzocht ze me haar verhaal niet verder te delen. De aflevering is daarom alleen nog maar zichtbaar voor mensen waar zij dit zelf mee wil delen middels een link. Wel houdt ze zich bezig met een groep gelijkgestemden om uitwisseling van ervaringen mogelijk te blijven maken. Ze wil ook nog steeds mensen inspireren door hier toch over te praten. Het is namelijk een belangrijk en bovendien actueel onderwerp. Mensen met soortgelijke ervaringen zijn namelijk niet gek en staan bij lange na niet alleen hierin. Uit een Amerikaans onderzoek van een aantal jaren geleden is gebleken dat maar liefst 2% van de bevolking soortgelijke ervaringen heeft. Dit zijn slechts cijfers onder de ondervraagden. Hoe zit het dan met de mensen die nog niet ondervraagd zijn? Of de mensen die hier niet over durven te spreken? Als er zoveel mensen in Amerika alleen al dergelijke ervaringen hebben, hoeveel mensen delen die ervaringen dan wereldwijd? En waarom wordt hier niet serieus aandacht aan besteed? Heb jij soortgelijke ervaringen en wil jij graag in contact komen met mij of Monique? Mail me: info@iamhealing.nl.

'De aliens stonden met z'n allen om het wiegje van mijn dochter heen'

Melissa Hoogeveen studeerde aan de hogeschool 'Inholland', werkt als jongerenconsulent bij een Nederlandse gemeente en beheert in haar vrije tijd het YouTube kanaal *Spiri-Praatjes*. Want: "Spiritualiteit is voor mij geen hobby, maar een levensstijl."

Reïncarnatietherapeut Coen Sprenger:

‘Regressie kan veel leed voorkomen’

Dat trauma's uit het verleden tot ernstige problemen in het heden kunnen leiden, is algemeen bekend. Dat herbeleving in een veilige omgeving zowel emotionele als lichamelijke verlichting of zelfs zuivering kan veroorzaken, eveneens. Maar dat bij die herbeleving reizen voorbij tijd en ruimte ondernomen kunnen worden, en dat daarbij de grens tussen leven en dood allerminst een onoverkomelijk obstakel is, dáárvan wil de reguliere geestelijke gezondheidszorg vooralsnog niets weten. En dat terwijl reïncarnatietherapie al decennialang kan bogen op uitstekende behandelresultaten. Zo weet ook de in Monnickendam gevestigde therapeut Coen Sprenger (65), die van zijn werk voorlopig nog geen genoeg heeft: "Ik hoop dat ik dit werk na mijn dood in het bardo, ofwel het bestaan tussen twee levens in, mag voortzetten!"

TEKST: NIELS BRUMMELMAN

Zijn medecursisten moeten raar opgekeken hebben toen Coen Sprenger als stoere politieman van bijna twee meter in trance een vorig leven oplepelde als... lilliputter. Hoewel niet specifiek in deze vorm, had Coen zelf een transformatie wel voelen aankomen: "Ik wist vanaf het moment dat ik me voor de introductie cursus reïncarnatietherapie inschreef, dat aan mijn zorgvuldig opgebouwde imago een einde zat te komen. De cursusleider doorzag feilloos mijn maskers en rollen en sneed als een mes door de overrijpe boter van mijn overlevingsmechanisme heen. Wat een verademing om eindelijk iemand te ontmoeten die zag wie ik was, die begreep waarom ik de dingen deed zoals ik ze deed en ondertussen liefdevol en oordeelloos bleef

'Als er één beroep is waar je zaken meemaakt die op zielsniveau ingrijpen, dan is het wel dat van politieman'

luisteren naar mijn verhaal. Mijn keuze voor de vierjarige opleiding tot regressie- en reïncarnatietherapeut was voor mij, ondanks mijn doorlopende betrokkenheid bij het politiewerk, daarna een heel logische!"

Zwaar schild

Natuurlijk belandde Coen niet zomaar in de stoel van de regressietherapeut. Als politieman lag zoiets, zeker in die tijd, allerminst voor de hand. Om de achtergrond van deze opmerkelijke zet volledig te kunnen begrijpen, gaan we terug naar 1959. Dat jaar wordt Coen drie. Maar zijn verjaardag zal een bijzaak blijken te zijn. Kort daarvoor overlijdt namelijk zijn vader bij een auto-ongeluk in Duitsland. Tijd om dat verlies te verwerken, blijkt er nauwelijks. Coen: "Mijn moeder verloor de liefde van haar leven en wilde voortaan, zo had ze direct na het ongeluk uitgesproken, voor mij en mijn twee zussen zowel moeder als vader zijn. Dat ging natuurlijk niet, ook al omdat, zo ontdekte ik tijdens familieopstellingen veel later, een deel van mijn moeder samen met mijn vader gestorven was. Gevolg was dat ze er niet of nauwelijks voor ons kinderen kon zijn en dat we eerder voor haar zorgden, dan andersom. Van rouwen kwam het al helemaal niet. Als ik al eens naar mijn vader vroeg, begon mijn moeder te huilen. Als jonge vent is dat het laatste wat je wilt. Enfin, ik was een jaar of 23 toen ik bij de politie te Enkhuizen in dienst trad. Een traan om mijn vader had ik toen nog nauwelijks gelaten, laat staan het verlies op een dieper niveau verwerkt." Langzaam maar zeker krijgt Coen de rekening gepresenteerd voor deze gang van zaken, al zijn er nog wel wat (tragische) druppels voor nodig om de emmer definitief over te laten lopen. Zo krijgt hij als diender opvallend veel dodelijke ongelukken op zijn bordje. Mede gezien het onverwerkte ongeval van zijn eigen vader vanuit energetisch oogpunt best verklaarbaar, al braken de daarbij behorende lichamelijke klachten en emotionele klachten pas goed door na het dodelijkste ongeval – vijf slachtoffers! – uit zijn carrière. Coen: "Ik begon de controle over mijn emoties te verliezen en raakte steeds sneller en feller overprikkeld. Lichamelijk gezien ging het ook rap bergafwaarts: ik was inmiddels ME'er, maar kon, symbolisch genoeg, mijn eigen schild nauwelijks meer hooghouden. En mijn droom om lid te worden van het arrestatieteam viel vanwege onverklaarbare knieproblemen in duigen."

Uit de kast

Achteraf gezien vertoont Coen alle verschijnselen van een posttraumatische stressstoornis, al bestond een dergelijke term toen, we hebben het over eind jaren tachtig, nog niet. Hoe dan ook: Coen komt, tot zijn eigen wanhoop, thuis te zitten. Verdrietig, maar het is blijkbaar wat nodig is: "Omdat ik radeloos was, ging ik ook alternatieve wegen verkennen. Zodoende belandde ik tijdens die introductie cursus in de regressiestoel. Dat vorige leven als lilliputter was bijzonder, maar belangrijkste was de realisatie dat ik vanaf de dood van mijn vader in een overlevingsmechanisme had gezeten dat me aan de rand van de afgrond

*‘Vanuit zielsperspectief is
zo’n beetje elke ervaring
leerzaam en dus verrijkend’*

had gebracht.” Coen is door zijn introductie in de regressie- en reïncarnatietherapie zó geraakt, dat hij besluit de vierjarige opleiding te gaan volgen. Op de werkvloer bij de politie moet hij, zo voelt dat althans, daarvoor echt een beetje uit de kast: “Zoiets was *not done* binnen de machowereld van de politie. Het mooie was echter wel dat ik later, toen ik eigen praktijk ging voeren, best veel collega’s als cliënt mocht verwelkomen. Weet je... binnen de groep speelt men vaak de stoere jongen, terwijl het één-op-één een ander verhaal is. En als er één beroep is waar je zaken meemaakt die op zielsniveau ingrijpen en waar de tragiek van het leven constant op de loer ligt, dan is het wel dat van politiemans.” Mede naar aanleiding van zijn nieuwe levenswandel en -handel, maakt Coen als agent de overstap van straatwerk naar een zo mogelijk nog zwaardere post op zedenzaken: pedofilie. Ook weer niet voor niks: “Zelf heb ik seksueel misbruik gelukkig niet in mijn systeem, maar mensen uit mijn omgeving hadden dat toentertijd wel. Omdat er op de opleiding tot regressie- en reïncarnatietherapeut weinig over seksualiteit en misbruik gesproken werd, kon ik daar, als docent, bovendien in een lacune voorzien.” Zo verenigt Coen twee werelden die lange tijd onverenigbaar leken. Hij vaart er wel bij, al is het hem van meet af aan duidelijk dat hij niet tot aan zijn pensioen bij de zedenpolitie werkzaam kan zijn: “Er kwamen op werkdagen dingen voorbij die mijn beeld van intimiteit en seksualiteit een flinke knauw gaven. Ik heb die functie acht jaar lang kunnen uitvoeren, alleen maar omdat ik persoonlijke processen ondertussen aangegaan was. Veel zorgverleners hebben, net zoals ik, op jonge leeftijd met parentificatie te maken gehad en handelen vanaf dat moment vanuit een hulpverlenerssyndroom. Onverwerkt en onbehandeld leidt deze vroeg of laat vrijwel altijd tot een burn-out.”

Zielsontwikkeling

Als therapeut - een woord dat hij steeds minder vaak gebruikt als beroepskwalificatie, omdat het zou impliceren dat er met cliënten iets mis is - gaat Coen uit van een driedig mensbeeld. Wij mensen bestaan volgens hem uit geest, ziel en persoonlijkheid: “De geest is het goddelijke in ons. Het kan zelf niet beschadigd raken, maar wel ingekapseld als gevolg van allerhande traumata. De ziel functioneert als intermediair tussen het goddelijke en het menselijke. De geest heeft met andere woorden de ziel nodig om stoffelijke ervaringen op te doen, want het is er zelf te zuiver voor. De ziel is op haar beurt weer te zuiver voor het grofstoffelijke en gebruikt het menselijke lichaam als voertuig voor het opdoen van zintuiglijke ervaringen. Wanneer de ziel nu met een missie afdalt in het lichaam,

dan is deze niet meer puur of nieuw. Vorige levens hebben inmiddels hun imprint achtergelaten. Dat kan in het nieuwe leven karmische problemen geven, maar ook tot de ontluiking van talenten leiden. Denk in dat laatste geval aan een wonderkind als Mozart, die op uitzonderlijk jonge leeftijd al viool, klavecimbel en orgel speelde en kwalitatief hoogstaand materiaal componeerde.” In plaats van therapeutisch werk, spreekt Coen liever over het stimuleren van zielsontwikkeling. Op existentiële levensthema’s vindt - leven na leven - ontwikkeling plaats. Waarbij we over het algemeen veel te veel gericht zijn op een uiterst dun laagje vernis: onze persoonlijkheid. Coen: “Daardoor ontstaat lijden, want het ego, hoewel het zijn functie op aarde heeft, haalt ons uit de verbinding en de eenheid door te handelen vanuit motieven als angst en gebrek. We identificeren onszelf met onze huidskleur, onze nationaliteit, onze naam, ons beroep, ons imago, ons ouderschap et cetera. Maar dat zijn natuurlijk stuk voor stuk schijnzelden die het zuivere zicht op onze eigen ware aard en kern, onze eigen grootsheid en goddelijkheid, belemmeren. Je ziet het aan topsporters die na het einde van hun carrière in een identiteitscrisis belanden of mensen die, bij gebrek aan zingeving, snel na hun pensioen overlijden. Aan de andere kant is het ergens ook de bedoeling dat we op aarde ‘vergeten’ wie of wat we werkelijk zijn. Een zwerver vervalt over het algemeen snel weer in zijn oude bestaan na daar tijdelijk, bijvoorbeeld middels een smak geld of door derden verleende zorg en aandacht, bovenuit getild te zijn geweest. Waarom? Diens ziel is hier gekomen om een missie uit te leven. Wie weet was het in een vorig leven schatrijk en wil het nu, om te leren, de andere kant van de medaille leren kennen. Feit is dat we leven op een planeet van de dualiteit en ons daar pas bovenuit gaan verheffen in latere stadia en in andere sferen of op andere planeten.”

Van bardo tot eenheid

Op de keper beschouwd mogen wij mensen, met het oog op het voorgaande, dankbaar zijn voor welke ervaring dan ook die ons ten deel valt. Vanuit zielsperspectief is zo’n beetje elke ervaring immers leerzaam en dus verrijkend. Maar hier op aarde, in de dualiteit, is zo’n verheven en breed perspectief nauwelijks in te nemen. Vandaar dat Coen met zijn cliënten graag reist naar het bardo, het bestaan tussen twee levens in. Want hoewel de energie daarvan nog steeds dualistisch van aard is, zijn dergelijk helende bespiegelingen daar wél mogelijk. Coen: “Je reist er als ziel door zeven lagen, terwijl er onder begeleiding van wezens die verder zijn dan jij inzicht en heling plaatsvindt zonder dat je per se hoeft te vragen naar het ‘waarom’. Samen met hen bepaal je bovendien welke lessen er in een eventueel volgend leven door jou geleerd mogen gaan worden.” Is een door Coen begeleide trip richting het bardo in potentie al uiterst heilzaam en verrijkend, een eenheidservaring is van nog weer een andere orde. Op zulke momenten staan we volgens Coen energetisch in verbinding met ons godsbestzijn, dat aan de dualiteit en polariteit ver voorbijgaat. Worden zijn op zulke momenten van nul en generlei waar-

‘Er is altijd een verklaring voor hoe iemand is en hoe hij of zij zich gedraagt’

de: “Mensen die een bijna-doodervaring hebben, kunnen dingen zeggen als: ‘Wat is het hier mooi’. Dat is per definitie een polaire uitspraak, aangezien je er het tegendeel bij kunt bedenken en er *dus* met iets anders vergeleken wordt. In de eenheidservaring - als het alleen maar stil en *zijn* is - is daar allang geen sprake meer van.” Coen werkt in zijn praktijk themagericht, wat wil zeggen dat hij samen met de cliënt terug in de tijd gaat - meestal gaat het om maximaal drie thematisch verbonden levens - om zaken als verbinden en loslaten, vervolging en religie, seksueel misbruik, afwijzing en eigenwaarde, te ontwarren en te ontstoren. Als instrument om tot in een eventueel volgend leven te geraken, gebruikt Coen tranceopwekking. Het verschil met hypnose is wezenlijk. Coen: “Terwijl bij laatstgenoemde je gevoel voor jezelf en je omgeving totaal kan wegvallen, is er bij trance juist sprake van een verhoogde waarnemings- en concentratiefocus. Dat is nodig, want we willen tijdens de sessie meestal een loskoppeling maken tussen toen en nu. Met andere woorden: herbeleving is goed, zolang dat maar met het besef gepaard gaat dat je nu ergens anders bent. Dat je nu veilig bent. Dat je je nu, wanneer de angst toeslaat, bijvoorbeeld in een lift bevindt in plaats van, zoals toen, in een donkere en vochtige kerker. Dat je die beide situaties als overeenkomstig en tegelijkertijd als wezenlijk anders onderscheiden kunt. Juist de wetenschap dat je je in een veilige omgeving bevindt, maakt verwerking van het opgelopen trauma nu wel mogelijk. Dat gevraagde onderscheidingsvermogen, voorwaarde voor een geslaagde verwerking, heb je niet als je je, zoals bij hypnose, in een bewustzijnsstoestand bevindt waarbij je feitelijk even ‘weg’ bent. Je moet er juist helemaal bij zijn!”

Doodgestoken in een kerker

Om de werking van reïncarnatietherapie toe te lichten en het verloop van een sessie te schetsen, geeft Coen het fictieve voorbeeld van een 37-jarige vrouw met ernstige claustrofobie. Samen met haar reist Coen terug naar eerdere momenten waarop de claustrofobie toesloeg. De brug daarnaartoe kan een gedachte, een emotie of een lichamelijke gewaarwording zijn. Coen: “Elke ingang is goed, als je maar op de plek aanbelandt waar je wezen moet. In dit geval kwamen we allereerst uit in haar jeugd, tijdens welke ze tussen haar derde en zevende herhaaldelijk opgesloten was geweest in het trapkastje vanwege zogenaamd onhandelbaar gedrag. Kernzin: ‘Ik wil eruit’, overheersende emotie: angst en de bijbehorende somatiek: stekende pijn in de buik. Die stekende pijn was nog onverklaarbaar en dus gingen we verder terug. Op zoek naar de angel, naar de associatieve trigger, naar de oorzaak en bron. Ditmaal kwamen we uit bij haar geboorte, een benauwende ervaring waarbij ze langere tijd in het geboortekanaal vastzat. Toch, de stekende pijn blijft aanwezig. En dus moeten we nóg verder terug. We arriveren in een vorig leven waarin de claustrofobie eindelijk gekoppeld kan worden aan de lichamelijke ervaring van stekende buikpijn. De situatie is als volgt: cliënte ligt in een kleine donkere ruimte, met boven haar een raampje met spijltjes. Overduidelijk een soort van gevangenis. De deur gaat open, twee tot drie mannen komen binnen en steken haar met messen in de buik. Daar, in die bedompte kerker, sterft ze. Daar, toen, is de koppeling tussen claustrofobie en stekende buikpijn ontstaan, want op eerdere momen-

De verslaving van Jaap

Een steeds groter wordend probleem: verslavingen! In totaal zijn er in Nederland twee miljoen mensen verslaafd, dat wil zeggen: zij lijden aan een psychiatrische aandoening waarbij men afhankelijk is van een middel, een gewoonte of een gedraging. Maar dit getal is gebaseerd op het aantal officiële registraties. Volgens Coen ligt het werkelijke aantal verslaafden nog (veel) hoger. Maatschappelijk gezien werkt de verslaving uitermate ontwrichtend, om over de financiële consequenties nog maar te zwijgen. Een actueel én acuut thema dus, zo merkt Coen ook in zijn praktijk. Hij geeft een voorbeeld van wat reïncarnatietherapie in sommige gevallen van verslaving vermag: “Dit bijzondere verhaal gaat over een man, laten we hem Jaap noemen. Hij is 37 jaar, verslaafd aan sigaretten, maar ook aan harddrugs. Echt een stevige gebruiker van diverse middelen.

De vraag voor de start van zijn traject was wanneer Jaap gebruikte. Het blijkt om een uitdijende lijst van omstandigheden te gaan: op zijn werk als hij als leidinggevende voor lastige beslissingen staat, thuis als zijn relatie wat minder soepel loopt, tijdens zijn studie op momenten wanneer er toetsen afgenomen worden, in zijn vrije tijd als hij met zijn vrienden naar de voetbal gaat et cetera. Het overlijden van zijn moeder heeft Jaap flink geraakt. Sindsdien lukt het hem steeds minder goed spannende zaken zónder middelengebruik aan te gaan.

In trance belandt Jaap in één van de Amerikaanse landingsvaartuigen voor de kust van Normandië. D-day! Vlak vóór de landing op één van de stranden krijgt hij zonder verdere informatie een tweetal pilletjes toegediend. ‘Die heb je zo nodig’, zegt zijn commandant. Het aanvalsplan wordt uit de doeken gedaan en blijkt kamikazeachtig te zijn. De angst neemt toe, maar als de kleppen openslaan rennen Jaap en zijn maten onverschrokken het strand op. De pilletjes werken: ondanks het feit dat de kogels hem om de oren vliegen, blijft Jaap op het doel van zijn missie – uitschakeling van het mitrailleurstent – gefocust. Terwijl zijn maten één voor één dodelijk gewond ter aarde storten, rent Jaap al schietend maar door en door. Echter: op een bepaald moment tijdens de sessie merk ik dat zijn lichaam ineens stil wordt. Volgens Jaap is er niets aan de hand, maar voor mij als therapeut is het duidelijk dat er sprake is van een onverwerkt, want onbewust, sterven. Ik heb Jaap toen laten ervaren dat hij daar op het strand, op die dag in juni 1944, wel degelijk is gestorven. Langza-

merhand wordt het hem ook duidelijk wat de oorzaak is van zijn middelengebruik.

De volgende sessie draait om Jaaps geboorte. Die bleek niet makkelijk te zijn geweest en zeer pijnlijk voor zijn moeder. Vanwege die pijn had zij de nodige kalmeringspillen en pijnstillers toegediend gekregen. Die waren dus ook in Jaaps systeem terechtgekomen. Voor mij én voor Jaap begon de rode draad van drugsgebruik tussen het vorige leven, de geboorte en het leven nu steeds duidelijker te worden. Voor Jaap is het zaak deze inzichten en herbelevingen zodanig een plek te geven dat de negatieve overtuiging ‘Ik heb drugs nodig als het spannend wordt’ omgezet wordt in de positieve en bekrachtigende: ‘Als het spannend wordt, kan ik het zonder drugs aan!’”

Het dempen van bij intense situaties betrokken pijn en emotie, is helemaal ingeburgerd tegenwoordig. Het werkelijk doorleven en doorvoelen, zo belangrijk voor verwerking en integratie, is er niet meer bij. Coen: “De meeste mensen worden tegenwoordig geboren met een bij de ruggenprik toegediend pijnverdovend middel in hun systeem en sterven op hun ziekbed aan het gebruik van een drug als morfine. Of je het nu over ondernemers, bouwvakkers, managers, docenten, militairen of politieagenten hebt, overal is het grote dempen, het grote ontlopen, aan de orde van de dag. En ondertussen wordt de druk van de maatschappij en de drang om bovenmatig te moeten presenteren maar groter en groter. Tijd voor een heroverweging of, beter nog, een koerswijziging?”

‘Er kan in deze tijd meer en sneller opgeschoond en karmisch afgelost worden dan in de eeuwen hiervoor’

ten uit hetzelfde leven blijkt de stekende pijn nog afwezig. Hoe ik vervolgens heb gezorgd voor een veilige herbeleving en integratie van het stervensmoment? Door met een kussen op haar buik te drukken. De niet-eigen energie die met de dolk haar energiesysteem binnen was gekomen, moest eruit. Die diende geïdentificeerd en teruggegeven te worden aan het veld, of beter nog: aan de rechtmatige eigenaar ervan. Hadden we dat niet gedaan, dan was het lichamelijk en geestelijk blijven doorwoekeren in haar systeem. Dat geldt overigens ook voor de overtuiging en de emotie waarmee het wapen gehanteerd werd, bijvoorbeeld onder de uitroep of tijdens de gedachte: 'Ik zal je krijgen, vuile dievegge!' Aardig weetje: tatoeages staan bijna altijd op plekken waar niet-eigen energieën - in de vorm van bijvoorbeeld speerpunten, pistoolkogels of auto-onderdelen - ooit het lichaam zijn binnengedrongen."

Oordeelloos

Vanuit zijn tijd bij de politie heeft Coen meegekregen dat er achter elk gedrag, hoe destructief ook, een vorm van logica schuilt. Er is altijd een verklaring voor hoe iemand is en hoe hij of zij zich gedraagt. Als gevolg daarvan is het niet-oordelen bij Coen een levenshouding geworden. Een automatisme haast, dat hem ook bij zijn werk in 'het spirituele' geen windeieren legt. Coen: "Ik kwam eens bij een cliënt van me thuis. De man had zo'n zeven à acht jongens van een jaar of twaalf misbruikt, was daarvoor ook veroordeeld. Opvallend was dat de slachtoffers stuk voor stuk op elkaar leken: blond haar, blauwe ogen. Ik zag op zijn tv een ingelijste foto staan van een jongen met een vergelijkbaar uiterlijk. Toen ik hem daarnaar vroeg, kwam het verhaal. De man had als kind in een Jappenkamp gevangen gezeten. Zijn situatie was enigszins draagbaar geweest, omdat hij samen met een vriendje eten en drinken aan andere gevangenen rond had mogen brengen. Maar op een dag overleed zijn vriendje en stond hij er ineens moederziel alleen voor. 'Een deel van mij overleed met hem', zo zei hij letterlijk tijdens ons gesprek. En hoewel hij de oorlog overleefde, droeg hij vanaf dat moment het onverwerkte leed van het verlies van zijn enige houvast in barre tijden, zijn vriendje, met zich mee. Tijdens de ontluiking van zijn seksualiteit maakte hij vervolgens onbewust een oneigenlijke koppeling met dat overleden vriendje. Vanaf dat moment zocht hij zijn seksuele bevrediging bij jongetjes die leken op zijn vriendje, wiens portret bij hem nu, zoveel jaren later, op het televisietoestel prijkte. Zonder welk gedrag dan ook goed te willen keuren, kan je op zulke mo-

Coen Sprenger

menten zeggen: ergens begrijp ik hoe dit gedragspatroon ontstaan is. En niet alleen dat: met een tijdige ingreep op dit trauma was mogelijk veel leed voorkomen geweest. Om de redernatie door te trekken naar de reïncarnatietherapie: wij allen zijn ooit, naast slachtoffer, dader geweest. Hoe sneller we van dergelijk daderschap leren, hoe beter! Natuurlijk kan regressie- en reïncarnatietherapie daarbij belangrijke inzichten en doorbraken genereren." We staan pas aan het begin van onze persoonlijke en collectieve zielsreis, zo vermoedt Coen. Een reis die de laatste jaren daarentegen wél in een stroomversnelling lijkt te zijn gekomen: "Niet voor niets zijn we met z'n zovelen momenteel op aarde. Er kan in deze tijd meer en sneller opgeschoond en karmisch afgelost worden dan in de eeuwen hiervoor. Maar vanuit kosmisch perspectief staan we nog onderaan de ladder. Gekscherend noem ik, en dat is niet oneerbiedig bedoeld, daarom onze planeet weleens de psychiatrische afdeling van het universum. Maar ooit zal het moment komen dat wij allen van de afdeling ontslagen worden en we als mensheid onze reis door de onmetelijke kosmos verder zullen vervolgen. Ja, uiteindelijk komt alles goed!" •

"Ik zeg weleens gekscherend: onze planeet is de psychiatrische afdeling van het universum"

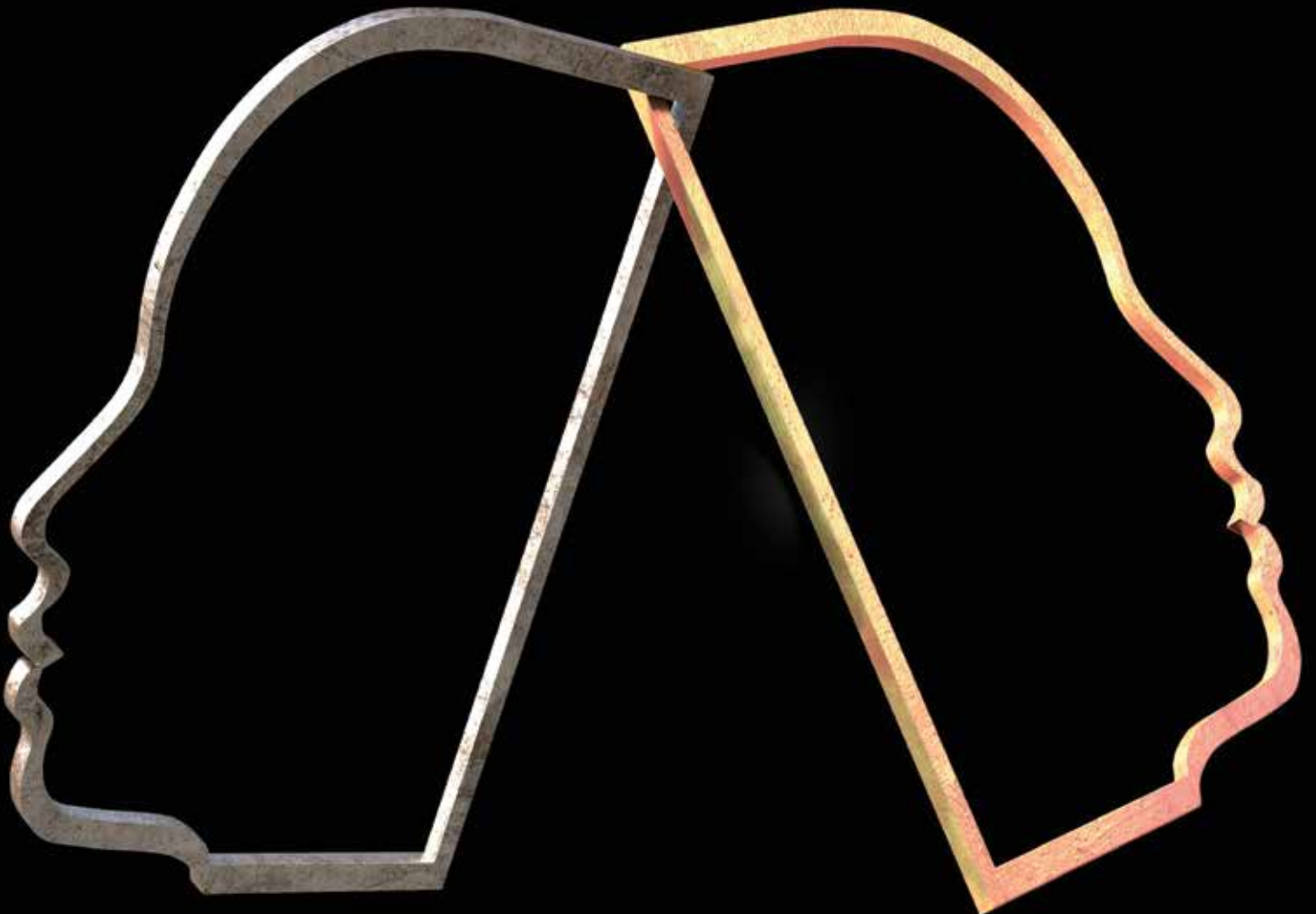

Coen Sprenger is bijna vier decennia politieagent geweest. Inmiddels runt hij alweer 27 jaar zijn eigen praktijk voor regressie- en reïncarnatietherapie. Hij geeft bovendien bij verschillende instanties les over deze therapievorm en verzorgt een specialistische tiendaagse opleiding voor bestaande therapeuten, psychologen en coaches. Alle info vind je op WWW.COENDALINIE.EU.

HELEN VAN CODEPENDENCY... HET KAN!

Als je je wel eens afvraagt waarom je verlatings- en/of bindingsangst hebt of altijd maar de verkeerde partners aantrekt, waarom je steeds aardig doet om wat liefde te krijgen, waarom je niet goed kunt ontspannen of je je niet veilig in je eigen lijf voelt... Dan wil coach Lars Faber je uitnodigen om vooral verder te lezen. Trouwens: óók als je wél een vaste relatie hebt en vastloopt, elkaar moeilijk kunt 'horen' en begrijpen, in ruzie of sleur terechtkomt, kan het ontzettend lonend zijn om het thema van dit artikel verder te onderzoeken.

TEKST: LARS FABER

De afgelopen jaren is het woord ‘codependency’ een stuk bekender geworden. In de vorige eeuw werd het geassocieerd met de partner van iemand die verslaafd was aan alcohol of drugs. Maar wat betekent het vandaag de dag? Als je het woord letterlijk probeert te duiden, kom je er niet zo goed uit. ‘Wederzijdse afhankelijkheid’ is waarschijnlijk wat je vindt. Dat verwijst naar het klassieke woord van vroeger, waarbij iemand niet los kon komen van een alcoholist. Beide partners hadden elkaar nodig; de persoon met codependency zoekt immers iemand om te verzorgen en te fixen, zo luidde de oude overtuiging. Als je *Wikipedia* raadpleegt, kom je tegenwoordig al een stukje verder. Deze informatieve site stelt:

‘Het is een levenspatroon dat zich kan hebben gevormd bij mensen die opgegroeid zijn in disfunctionele gezinnen, waar zij op de een of andere wijze onvoldoende in hun gezonde basisvoorwaarden en behoeften zijn ondersteund. Er kan sprake zijn van een achtergrond van verwaarlozing, mishandeling of misbruik.’

Vooraf de woorden ‘basisvoorwaarden’ en ‘behoeften’ zijn erg belangrijk, zoals we spoedig zullen zien.

Magische aantrekkingskracht

Ieder kindje heeft behoefte aan liefde, troost, zorg, bescherming, begrenzing, rust en aanmoediging. In één zinnetje: dat je welkom en geliefd bent en gesteund wordt zoals je bent en kan worden. Ieder nieuw klein mensje is uniek; er komt geen handleiding bij. Door de juiste zorg en aandacht groei je op om tot ‘volle wasdom’ te komen, volwassen te worden als een evenwichtig mens, met zijn eigen kwaliteiten en eigenaardigheden. Met leuke en minder leuke kanten. Mensen die patronen van codependency hebben ontwikkeld, zijn nog niet tot volle wasdom gekomen. Ze zijn ergens in de ontwikkeling tot volwassene blijven steken in een oud patroon, omdat ze niet of niet voldoende in hun basisbehoeften werden voorzien. Ze kunnen prima functioneren in de wereld, omdat hun gedrag vaak zo aangepast en gewenst is (zoals het anderen naar de zin maken). Maar een deel van de persoon blijft steken in de ontwikkelingsfase waarin het verwond is geraakt. Het gevolg daarvan is dat je blijft hunkeren naar de onvoorwaardelijk liefde die er toen niet voldoende was en die liefde op onmogelijke plaatsen blijft zoeken. Dat is dan ook de reden dat deze mensen vaak relaties aangaan met de verkeerde partner. De combinatie van codependent en narcist is de meest voorkomende. Mensen met een (verborgen) narcistische persoonlijkheid zijn meester in het aanvoelen van de verwonding en onvervulde behoeften van de ander. Mensen met codependency zijn weer gevoelig voor de pijn van de ander. Daarmee is een deel

van de magische aantrekkingskracht al gauw verklaard. Het duurde in mijn geval jaren voordat ik doorhad dat ik zelf patronen van codependency heb. Laten we zeggen: de vis is de laatste die het water ontdekt. Wat ik daarmee bedoel? Het patroon om anderen te helpen en dan met een omweggetje liefde te krijgen is zó eigen, dat je het bijna niet kunt opmerken. Behalve als je een wake-upcall krijgt. Ziek wordt. Depressief. Burn-out. Verbroken relatie. Als de wereld aan de bel trekt, zeg maar. Of, zoals Carl Jung het stelde: “Als de schaduw niet geïntegreerd wordt, doemt zij in ons leven op als noodlot.” Nou, bij mij doemde het noodlot goed op in mijn leven! Daarom ben ik ook zo intens aan de slag gegaan met het thema codependency. Ik zal hier nu niet te diep om mijn eigen thema’s ingaan (dat doe ik op mijn Youtube kanaal, mocht je het interessant vinden), maar ik zal je wel wat meer inzicht geven in de diepere betekenis van codependency.

Wat is het?

Codependency is een strategie om alsnog je basisbehoeften aan liefde, zorg, veiligheid, bescherming en aandacht vervuld te krijgen. Het is gekoppeld aan je eigenwaarde, zelfvertrouwen en zelfliefde: die waardes zijn meestal laag bij iemand met codependency. We proberen om die behoeftes alsnog via iemand anders vervuld te krijgen. In je jeugd heb je ouders nodig die niet perfect hoeven zijn, maar wel ‘goed genoeg’ (zoals kinderpsycholoog Winnicott dat beschreef). Bij ouders die in voldoende mate in de ontwikkelingsbehoeften van het kind voorzien, groeit men veilig gehecht op. Een kindje dat veilig gehecht opgroeit, krijgt gedurende de kindertijd teruggespiegeld door de ouders en andere belangrijke mensen in haar omgeving wat een fijn mensje het wel niet is. In dat bad van onvoorwaardelijke liefde groeit het op tot een evenwichtige volwassene. Bij iemand die codependency-patronen heeft zoals ik, en wellicht jij, ontbrak dat warme bad. Die fijne spiegel waarin je je geliefd voelde. De aandacht, de steun, de liefdevolle zorg en de warme troost. Je bent daardoor aan jezelf gaan twijfelen en bang geworden voor de liefde. Je bent je hart gaan beschermen. Daaronder zit een emotionele verwonding die gevoelens veroorzaakt van eenzaamheid, liefdeloosheid en wanhoop. Voor die gevoelens heb je je lang geleden afgesloten, want er was toch meestal niemand die je zag in je kwetsbaarheid. In plaats daarvan en om de pijnlijke gevoelens te vermijden, ben je patronen gaan ontwikkelen om toch nog een beetje liefde te krijgen.

‘Mensen met patronen van codependency zijn ergens in de ontwikkeling tot volwassene blijven steken in een oud patroon’

De 4 patronen

DIT ZIJN DE VIER PATRONEN DIE IK ONTDEKTE TIJDENS HET DIEPGAAND
BESTUDEREN VAN CODEPENDENCY.

Sommigen ontdekten dat door heel lief en aardig te doen, ze nog een beetje aandacht en liefde kregen of op z'n minst geaccepteerd werden. Je verdrong je 'lastige' gevoelens van boosheid en verdriet naar de schaduw van je onbewuste en ging anderen helpen en pleasen. Anderen helpen is natuurlijk iets prachtigs, maar wie was en is er voor jou?

Dit zijn mensen die uit gezinnen komen waar vaak wel liefde was, maar niet consistent. Gebroken gezinnen soms, of een gezin met een afwezige vader. Er is een enorme hunkering achtergebleven naar de liefde die er soms wel was, maar meestal niet. Er is zowel verlatings- als bindingsangst, wat je eeuwig naar liefde doet verlangen. Áls die maar niet te dichtbij komt! Vaak ga je je in langere relaties op een gegeven moment vervelen.

Als je uit een gezin komt waar de lat heel hoog lag, of je om andere redenen goed op je hoede moest zijn of enorm moest presteren, ontwikkelde je dit archetype. Je hebt veel kritiek (op jezelf en vaak ook op de buitenwereld) en weet precies hoe alles zo perfect mogelijk moet. Meestal zet je jezelf flink onder druk. Tot rust komen, is lastig voor je.

Dit zijn mensen die komen uit wat genoemd wordt een dysfunctioneel gezin. Er was in grote mate sprake van onveiligheid en soms heb je zelfs te maken gehad met geweld of misbruik. (Emotionele) verwaarlozing is ook een bekend verhaal. Je houdt jezelf meestal klein en maakt je onzichtbaar. De onveiligheid en de traumatische gebeurtenissen zitten in je lichaam, waardoor je je vaak niet fijn in je lijf voelt.

‘Je blijft hunkeren naar de onvoorwaardelijke liefde die er in je jeugd niet was en zoekt het op de meest onmogelijke plaatsen’

Nu je de basis archetypen van codependency die ik heb ontwikkeld wat beter kent, kun je onderzoeken waar je het meest in herkent. Ieder type heeft een specifiek soort verwonding. Soms gaat het om aandacht, liefde of troost die er niet was, bij de ander om verwaarlozing of veiligheid en bij weer een ander om aan hoge eisen te moeten voldoen. De rode draad in al deze thema's is: onvoorwaardelijke liefde. Die is er niet in de mate geweest die fijn en nodig was om jouw ontwikkeling tot volle wasdom te laten komen.

Wat nu?

Kan je helen van codependency? Dat is de vraag die ik natuurlijk het meest krijg. Het goeie nieuws is: ja, je kan van codependency helen. Het iets minder goede nieuws: het is geen quick fix. Het patroon dat je wellicht herkent, is meegegroeid met de jaarringen van je bewustzijn. Het zit in je cellen, spieren en organen. Daarom is het voor de vis zo lastig om het water te herkennen, omdat het zo eigen is. Waar het om gaat als je van bewustwording naar heling en transformatie beweegt, is het onder je hoede nemen van je eigen innerlijk kind. Je bent meestal zó gewend om met je aandacht bij anderen te zijn en voor anderen te zorgen, dat je jezelf weleens vergeten kan zijn. Besef dat er een Grote Vergissing in het spel is. Iedere kindje verdient aandacht, zorg en liefde. Onvoorwaardelijk! Jouw ouders hadden je dat niet te geven op een manier die bij jou als mens-in-wording paste. Zij konden niet anders. Hoog tijd voor jou om de vergissing te herstellen. Dat proces duurt even. Met een beetje geluk 63 dagen (zolang duurt het volgens de laatste neurowetenschappelijke inzichten - lees *Your mental Mess* van dr.

Caroline Leaf - om een gewoontepatroon dat vastzit in je hersenen, te veranderen). Neem iedere dag een half uur de tijd, bij voorkeur voor je gaat slapen. Je legt je ene hand op je hart en je andere hand op je buik en vertraagt je ademhaling. Vier seconden in door je neus, zes tot acht seconden uit door je neus of mond. Als je dat een paar minuutjes doet, kalmeert je zenuwstelsel. Dan maak je contact met je innerlijk kind, heel simpel, door te vragen: hoe is het met je? Soms antwoordt het in woorden, maar soms ook via beelden, herinneringen of fysieke sensaties. Bewonder je kindje. Houd het vast, druk het stevig tegen je aan. Stel het gerust. Geef het veiligheid. Laat het weten dat je onvoorwaardelijk van hem of haar houdt. Dat is het beste medicijn dat ik je kan voorschrijven om langzaam maar zeker te helen van codependency. Houd dat 63 dagen vol, dan ontstaat er een nieuw neurale patroon van zelfliefde. Soms zit de pijn dieper en heb je lichaams- of ademwerk nodig om de opgeslagen emoties te kunnen bevrijden. Leer vooral heel goed te luisteren naar wat jouw lichaam, jouw tempel van je ziel, nodig heeft. •

‘Bewonder je innerlijk kind. Houd het vast, druk het stevig tegen je aan. Stel het gerust. Geef het veiligheid’

Lars Faber is trainer, opleider en auteur van twaalf boeken, waaronder het met een ParaVisie Award bekroonde *Leaf Groots.NU*. Lars leidt mensen op tot ademcoach WWW.THEBREATHWORKCOACH.COM en geeft (gratis) online challenges, onder andere over codependency. WWW.THECODEPENDENCYCOACH.COM

Column •

Regisseur van je eigen leven

ELLEN TE BRAKE

Ellen te Brake is een allround coach, runt een magisch (stenen)winkeltje in Heusden en schreef het kunstboek *Ik Ben Jou Ook* en het kinderboek *De Droomboom*.

www.signedbynature.nl

In deze column neemt coach Ellen te Brake je mee vanuit een vaste overtuiging van haar over... Liefde: “We kunnen boeken volschrijven, duizenden muzieknnummers luisteren, hele dialogen voeren over het heerlijke thema Liefde, maar uiteindelijk is Liefde gewoon Liefde. Er is geen tegenovergestelde van Liefde; Liefde is.”

TEKST: ELLEN TE BRAKE

Er is een dualiteit in deze wereld. Op planeet aarde leven we een driedimensionale werkelijkheid, waarbij onze gedachten, overtuigingen en acties een werkelijkheid in de materie manifesteren. Wij plakken daar een etiket op van goed, fout, gelukkig, ongelukkig, overvloed of tekort. Dat is niet erg, zo is het leven hier gewoon. En al worden we wakker en gaan we meer bewust leven, het is nog lang niet zo ver dat deze planeet in een tijd van Licht en Liefde en Eenheid leeft; het Diamanten tijdperk. We bewegen er wel naartoe, maar dat gaat niet zonder slag of stoot. Het is een cyclus waar we ons in bevinden en wij hebben zelf een keuze of we meebewegen of niet.

Stel je eens voor...

Je zit op een zachte, donzige wolk en je aanschouwt planeet Aarde met prachtig uitzicht van bovenaf. Het is een heel schouwspel van mensen die druk heen en weer bewegen, bomen die tot bloei komen of gekapt worden, rokende schoorstenen van fabrieken en ook enorme kleuren en stilte in de helderblauwe oceanen. Het zijn allemaal toneelstukken en jij bent nu de toeschouwer. Wow, wat een belevenissen! Je weet gewoon niet waar je kijken moet en je zapt van schouwspel naar schouwspel. Wil je oorlog zien, dan stem je af op kanaal Rusland-Oekraïne. Wil je vrede zien, dan stem je af op de schoonheid van de natuur. Wil je leedvermaak, dan stem je af op het opvoedkamp in China. Houd je van macht en dictatuur, dan neem je een kijkje in Noord-Korea. Er is op planeet Aarde zo veel te zien, je hoeft je er maar op af te stemmen en je kijkt je ogen uit!

Regisseur én hoofdrolspeler

Stem dan nu eens af op jouw eigen situatie. Aanschouw je eigen leefomgeving. Hoe ziet jouw toneelstuk eruit? Speel jij de hoofdrol in dat stuk of ben je een medespeler of misschien zelfs een figurant? Wie heeft dit toneelstuk eigenlijk bedacht? Is er een regisseur die dit toneelstuk in goede banen leidt? En is er ook een souffleur aanwezig die influistert hoe het toneelstuk gespeeld dient te worden? Is dit het schouwspel dat jij wilt zien en beleven? Of zit je misschien in het publiek en sta je erbij en kijk je ernaar? Wacht, ik heb een idee...

Wees nu zelf de bedenker, regisseur en hoofdrolspeler van jouw eigen leven. Bepaal eens zelf wie jouw medespelers zijn en welke avonturen je wilt beleven. Jij maakt uit of het een drama, komedie, misdaad, mysterie of een feelgood stuk is. Bevalt het spel je niet, dan stap je nu in gedachten uit dat verhaal. Stap uit de energie en creëer vanaf die grote wolk een ander verhaal met nieuwe medespelers in een omgeving en een thema die bij jou passen. Het ene verhaal is niet beter of slechter dan het andere. Vanaf de wolk gezien, zijn er slechts verhalen. Mensen, dieren, bomen, planten, bloemen, gebeurtenissen. Het is er allemaal. Jij kiest wat je wilt zien en beleven. Iedere beleving in de dualiteit van planeet Aarde is er om jou te laten groeien in jouw persoonlijke ontwikkeling. Om een bijdrage te leveren aan jouw zielenmissie op weg naar Eenheid.

De juiste richting

Het maakt dus niet uit wat je doet en in welk tempo, iedereen mag de tijd nemen om uit te zoeken wat zijn of haar bestaansredenen is. Je ervaringen geven je een richting aan. Ze geven je inzicht en maken je bewust van waar je zoeken mag. Dit pad begint vaak bij het krijgen van een nieuw inzicht. We hebben inzicht gekregen in oude systemen die voor ons niet meer werken en willen nu het nieuw ontdekte delen met onze omgeving. Daarbij vergeten we dat het slechts om onze ervaringen en ons bewustzijn gaat en niet om dat van een ander.

*‘Alleen jij bepaalt of je
leven een drama, komedie,
mysterie of een feelgood
movie is’*

Keer naar binnen, want daar is het stil. Ontdek de unieke Gedachtenrichter die in jouw hart woont en die liefdevol de juiste richting, voor jou, aangeeft. Hier begin je te leven vanuit de geest en voel je dat er Eenheid is, ook al zit je nog verweven in gedachtengoed vanuit de dualiteit. Dit is het begin van het unieke pad dat zich voor jou mag ontvouwen. Dit is waar bewustzijn begint. We verschuiven de energie niet meer, maar we transmuteren de energie in onszelf. We stellen onszelf de vraag: ‘Wat is het in mij dat dit probleem veroorzaakt?’ en zoeken vervolgens het antwoord in onszelf. We vergeven onszelf en onze omgeving om zo met een schone lei vol levenservaringen opnieuw de wereld in te gaan. Een wereld waarin jij de hoofdrolspeler bent die bewust het decor waarop je gaat spelen heeft gemanifesteerd en waar je fijne medespelers hebt uitgezocht die bij jouw zienswijze passen en die met hun eigen passies en talenten een bijdrage leveren aan jouw zielsopdracht. Gebeurtenissen zijn slechts ervaringen om jouw ziel te laten groeien. Je voelt je verbonden en manifesteert in vrijheid vanuit je eigen unieke zijn. Jij bent de beste! Jij bent Liefde.

Liefde is. •

Maandhoroscoop Juni 2022

Lees voor de volledigheid ook de tekst die hoort bij je ascendant en het teken waar je Maan in staat. Weet je die niet? Mail me dan op elodiehunting@gmail.com en ik reken het kosteloos voor je uit!

Ram

Je hebt een paar enerverende weken achter de rug waarin je je regelmatig uit het veld geslagen voelde. Je stond erbij en keek ernaar en kon weinig toevoegen. Deze dingen moesten gebeuren om je tot een inzicht te brengen over jezelf en je leven. Eind mei voel je dat je krachten weer terugkomen. Je maakt een uitgesproken positief iets mee dat je weer zelfvertrouwen geeft. In juni wordt dat alleen maar meer.

Stier

Je moet snel reageren op indrukken die op je afkomen. Liever neem jij je tijd alvorens iets te doen, zodat je het goed kunt overdenken. Die tijd lijkt er nu niet te zijn. Als je durft, luister dan naar wat je gevoel je zegt. Je eerste reactie is vaak de beste. Je raakt uit je evenwicht als het over financiën gaat, omdat je het overzicht denkt kwijt te zijn. Bedenk dat deze verandering zo moet zijn om je naar een betere situatie te leiden. Een nieuwe baan behoort tot de mogelijkheden.

Tweelingen

Geen woorden maar daden. En zelfs die daden doe je met grote voorzichtigheid, omdat er veel op het spel staat. Voor anderen ben je nu moeilijk te peilen, maar dat boeit je niet. Je moet helemaal met jezelf in gesprek en daarbij zijn externe invloeden een storende factor. Financieel moet je een en ander rechtzetten en met een beetje pech krijg je naheffingen. Gelukkig kun je dit opvangen.

Kreeft

Er gaat veel in je om deze maand. Met name je sociale leven leg je onder een vergrootglas en je maakt afwegingen. Je voelt je in de steek gelaten door sommige mensen waarvan je dacht dat het vrienden waren. Je gaat op zoek naar oude, authentieke spirituele kennis. Die haal je uit boeken en geschriften. Hierdoor ben je in staat wat meer afstand te nemen van je eigen kosmische bubbel en zie je de ontwikkelingen in je leven vanuit een ander perspectief.

Leeuw

Je bent druk met je werk en daar geniet je ook van. Je bent goed in wat je doet en krijgt er energie van! Maar, je wilt daar ook als zodanig voor beloond worden. De manier om je situatie te verbeteren, is onderhandelen. Weten wat je waard bent, maar ook onderhandelingsruimte bieden. Blaas niet te hoog van de toren, want daarmee bereik je het tegenovergestelde effect. Deze maand maak je beloftes die je recent gedaan hebt waar.

Maagd

Jij vindt rust en zekerheid in je relatie. Het is als een thuis voor je waar je helemaal jezelf kunt zijn. Wel wordt er deze maand iets van je gevraagd, namelijk je aanwezigheid. Niet alleen fysiek, maar ook met je aandacht. Ga eropuit en doe leuke dingen samen, want dat is al te lang geleden. Een vriendschap die bekoeld is, gaat naar een einde óf beleeft een herstart. De vraag is of jij het nog ziet zitten en welke waarde je toekent aan het contact.

Weegschaal

Dat je ook aan jezelf moet denken weet je best, maar je bent er niet zo goed in. Toch ga je dat de komende maand wel doen. Je vindt het terecht dat het tijd is voor je eigen geluk en je realiseert je dat jij de enige bent die dat kan bewerkstelligen. Het woord egoïstisch heeft een negatieve lading, dus noem het 'jezelf belangrijk vinden'. Want daar draait het om. Niemand kan jou gelukkig maken, behalve jijzelf.

Schorpioen

Jij moet nog wat afsluiten en zit nu midden in dat proces. Het grootste leed is al geleden en nu kom je toe aan de emotionele verwerking daarvan. Vanaf eind mei merk je al dat er een nieuwe fase is aangebroken. Je hebt een enorme stap gezet en dat geeft je hernieuwd zelfvertrouwen. Stap niet in de valkuil van het anderen naar de zin maken, maar zet jezelf op nummer één. Dat anderen daar ook iets aan hebben, is mooi meegenomen.

Boogschutter

Je begint aan een nieuw project waar je veel zin in hebt. Je gaat iets doen wat helemaal nieuw is en waarbij jij het voor het zeggen hebt. Jouw invloed is noodzakelijk en je kunt het beter niet overlaten aan iemand anders. Fysiek gezien kun je te maken krijgen met wat extra kilo's, zeker als je je plan om meer te sporten op de lange baan schuift. Je zit goed in je vel en hebt vertrouwen in de toekomst.

Steenbok

Je blijft tijdelijk wat meer op de achtergrond, omdat je bezig bent met de voorbereidingen van een nieuw project. De weerstand die je ondervindt is lastig en belemmerend, maar wel noodzakelijk om je koers bij te stellen. Je weet immers dat het om de weg gaat en niet om het doel. Meer afstand geeft je de mogelijkheid om gericht in actie te komen. Houd er rekening mee dat sommige dingen niet doorgaan deze maand.

Waterman

Jij krijgt te maken met verrassingen deze maand. Verrassingen zie je niet aankomen natuurlijk en zijn niet altijd fijn. Probeer flexibel te zijn en vertrouwen te hebben in het goede. Alles heeft een bedoeling en meestal zie je achteraf pas waartoe het diende. Je eigenwaarde kan flink opgeschud gaan worden en daarin kun je meegaan of niet. Het komt erop aan wat jij er zelf van vindt. Is je zelfvertrouwen waarachtig? Dan houd je stand. Zo niet, dan verlies jij jezelf in twijfel.

Vissen

Aan jou de eer en de glorie deze maand. Vol overtuiging zet je iets groots neer en laat je zien hoe moedig je bent. En niet met bibberende knieën! Je hebt in de afgelopen paar weken een paar innerlijke weerstanden overwonnen, omdat je vertrouwen had in de loop der dingen. Spiritueel heb je een stap gezet of gekregen en daarmee voel jij je erkend en het waard om nu te gaan staan voor waar jij in gelooft. Dappere Dodo!

De kracht van orgoniet

Sterrenstof tot nadenken

Schakelen naar licht

Jan Prins is sjamaan

Tekens van de doden

Door de donkerste nacht

HET VOLGENDE NUMMER LIGT OP 24 JUNI IN DE WINKEL

www.paravisiemagazine.nl

 @paravisiemagazine

 @ParavisieM

ParaVisie is een uitgave van Edicola Magazines bv

Hoofredactie Niels Brummelman, niels@edicola.nl

Bladsecretariaat Jolanda Leemhuis, jolandaleemhuis@edicola.nl

Vormgeving Miriam Snijder | creativefacilities.nl

Beeld & illustraties shutterstock.com, freepik.com.

Aan dit nummer werkten mee

Gerard Aartsen, Ellen te Brake, Robert Bridgeman, Lars Faber, John Michael Greer, David J. Halperin, Olaf van der Hoeven, Melissa Hooegeveen, Elodie Hunting, Marianne Notschaele-den Boer, Kevin D. Randle

Redactieadres

Edicola Magazines bv
Postbus 2013, 7420 AA Deventer
Tel: 0570-607561
Mail: info@edicola.nl
www.paravisiemagazine.nl

Abonnementenadministratie

www.paravisiemagazine.nl
abonnement@edicola.nl
Tel. 0570-607561

Nieuwe nummers bestellen:

www.paravisiemagazine.nl
Tel: 0570-607561

Mail: administratie@edicola.nl

Advertenties

Kyra Veenhuijsen, Bureau Van Vliet B.V.,
Tel. 023-5714745,
Mail: k.veenhuijsen@bureauvanvliet.com,
www.bureauvanvliet.com

Abonnementenprijzen

Jaarabonnement met betaling via automatische incasso: € 68,95. Prijswijzigingen voorbehouden. De abonnementsprijs dient bij vooruitbetaling te worden voldaan. Je abonneert je ten minste voor de opgegeven periode en tot wederopzegging. Opzegtermijn is één maand en kan louter schriftelijk: abonnement@edicola.nl

Distributie Nederland Betapress BV, Gilze

Distributie België AMP, Brussel

Uitgever Aernoud Oosterholt

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever en andere auteursrechthebbenden. De uitgever heeft getracht alle auteursrechthebbenden op de in dit tijdschrift opgenomen illustraties te bereiken. Mochten er toch nog illustraties zonder voorkennis van de rechthebbenden zijn afgedrukt, dan worden zij verzocht contact met de redactie op te nemen. Ongevraagd toegestuurd artikelen, foto's en/of ander materiaal worden door de redactie niet teruggestuurd. De redactie is niet aansprakelijk voor de inhoud van advertenties in dit blad. ParaVisie kan advertenties zonder opgave van reden weigeren. De in ParaVisie geuite meningen zijn niet per se die van de redactie.

"Deze opleiding raakt ten volle mijn kern! Hiermee maak ik echt verschil voor- en met mijn cliënten. Bijzonder is dat mijn cliënten ook steeds vaker zien dat de blokkade niet alleen op het fysieke- en emotionele vlak ligt. Ze spreken hun behoefte uit naar "meer"

LEID JE OP TOT TRANSFORMATIEF COACH

Werk jij als coach, therapeut, psycholoog, trainer of ander soort hulpverlener en wil jij in een dag een doorbraak met je cliënten realiseren waar je normaal wel een jaar over kunt doen?

Leer energetisch en multidimensionaal werken. Heel trauma's en doorbreek blokkades op celniveau: fysiek, mentaal, emotionele en spiritueel.

De opleiding transformatief coaching, aangeboden door de Bridgeman Academy, start in september 2022. Claim nu jouw plek en stijg als hulpverlener tot ongekennde hoogte. Bezoek onze website via

WWW.BRIDGEMAN.NL

Welk codependency type ben jij?

GRATIS

Voor Paravisie lezers!

- ✓ Codependency Cursus
- ✓ Codependency eBook
- ✓ Codependency Test

TheCodependencyCoach.com

DE MEEST INSPIRERENDE BOEKEN voor de nieuwe tijd

Transformatie naar nieuw leven

Jaap Hiddinga

Beyond Us

Fred Matser

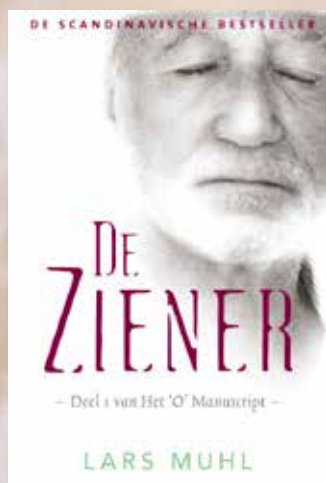
Boeddhisme en de weg naar volmaaktheid

Lama Zopa Rinpoche

Blauwdruk voor een nieuwe wereld

Ervin Laszlo

De ziener

Lars Muhl

Ufo's pioniers van eenheid

Gerard Aartsen

Vuur uit de hemel

Erich von Däniken

Niet gezwicht voor de wereld

Ivo Valkenburg

Nieuwe gedachten en visies over alles wat de mens bezighoudt. Spiritualiteit en bewustwording ter inspiratie. Vooraanstaande schrijvers en boeken om bij stil te staan.

edicola
Publishing b.v.

VERKRIJGBAAR IN DE (ONLINE) BOEKHANDEL EN OP WWW.EDICOLA.NL